СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVI СУБОТА, 2 СІЧНЯ, 1999 ЧИСЛО 1 VOL. CV I SATURDAY, 2 JANUARI 1999 No. 1

"ЗАПАЛІТЬ РІЗДВЯНІ СВІЧІ, ХАЙ В ДУШІ ЗАСЯЮТЬ ЗОРІ"

РІЗДВЯНІ ПОСЛАННЯ

Різдвяне послання Глави Української Греко-Католицької Церкви Мирослава Івана Кардинала Любачівського

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

ВСЕЧЕСНІШІ ОТЦІ!
ПРЕПОДОБНІ ЧЕНЦІ І ЧЕРНИЦІ!
ДОРОГІ В ХРИСТІ БРАТТЯ І СЕСТРИ!

Зближаємося до ювілейної двотисячної річниці народження Господа нашого Ісуса Христа. Не рік 2000-ий, одначе, а день самого народження нашого Спасителя дві тисячі років тому є тим днем, який став зламом двох епох — епохи поневолення гріхові і смерті та епохи звільнення від тої неволі та обожествлення. За нами тепер — здійснювати у нашому житті той величний дар, який своїм воплоченням та народженням нам приніс наш Господь.

Ділимось з Вами радістю Христового пришестя до нас, людей, і бажаємо з глибини серця многих дарів від вічно Новонародженого. Запевняємо про молитви і просимо про згадку у Ваших молитвах. Один одного і все життя наше Христові Новонародженому віддаймо.

У Христі Господі щиро віддані:

† Мирослав Іван Кардинал Любачівський, Глава Української Греко-Католицької Церкви

† Любомир, Єпископ-Помічник Глави Української Греко-Католицької Церкви

† Юліян Ґбур, Єпископ-Помічник Львівський

З Різдвом Христовим! З Новим 1999 роком!

Запаліть різдвяні свічі

Запаліть різдвяні свічі,
Хай в душі засяють зорі,
Хай до серця таємниче
Радість заговорить.

Хай пригорне обрій синій
Сосни волохаті.
Хай ми будем на чужині
Почуттям багаті.

Хай степи наші розлогі
Зірка поцілує,
Хай, мов пісня перемоги,
Гримить — Алілуя!

Хай від щастя тануть свічі.
Хай віта Вкраїна
На Волині і на Січі
Небесного Сина.

Кузьма Дмитрик

Різдвяне послання Постійної Конференції православних єпископів поза межами України

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, У ХРИСТІ ДИЯКОНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ І ПОБОЖНИМ ДУХОВНИМ ДІТЯМ НАШОЇ ЦЕРКВИ, ДОРУЧЕНИМ НАШІЙ АРХИПАСТИРСЬКІЙ ОПІЦІ!

(Закінчення на стор. 14)

РІЗДВЯНІ ПОСЛАННЯ

Різдвяне послання Святійшого Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета

Преосвященним архипастирям, боголюбивим пастирям, чесному чернецтву і всім вірним Української Православної Церкви Київського Патріярхату

Дорогі браття і сестри!
Христос народився, славімо Його!

Наближається велична дата — 2000-ліття Різдва Христового. Весь християнський світ готується відзначити цю знаменну подію. Ми перебуваємо на зламі тисячоліть — другого і третього. І це спонукає нас подивитися на Різдво Христове, з якого почалося наше літочислення, під кутом зору всього людства. Що дало християнство людству? Ми можемо говорити про вплив християнства на всі сфери людського життя: на розвиток культури, зокрема архітектури, образотворчого мистецтва, музики, літератури, на становлення права, утворення християнської сім'ї і держави. Але головне значення події полягає в сутності буття кожної окремої людини і всього людства в цілому, в ролі духовности та її місці у житті й діяльності людей і націй.

Що означає для людства Різдво Христове? Це є не тільки народження Христа як людини. Це прихід, або пришестя, у світ Сина Божого, однієї із трьох Іпостасей Пресвятої Тройці, тобто Самого Творця, Який створив всесвіт; це з'єднання в одній особі Божества і людської природи.

Для чого все це було потрібно? Не для Бога, а для нас, людей, ох як було необхідним народження Сина Божого!

(Закінчення на стор. 14)

Державна Дума Росії ратифікувала договір між Україною і Росією

25 грудня 1998 року Державна дума Російської Федерації розглянула на своєму засіданні договір про співробітництво між Україною і РФ і 243 голосами ратифікувала його. Про це повідомив Голова Верховної Ради України Олександер Ткаченко, відкриваючи після перерви пленарне засідання ВР України.

Угоду про дружбу і співробітництво між Україною і Росією, підписану півтора року тому, ратифіковано після довгих дебатів. Багатьох депутатів, зокрема з фракції ліберальних демократів, не влаштовували положення про нинішні кордони між двома країнами, перш за все про приналежність Севастополя і Криму Україні. Проти виступила й комісія у справах СНД. Її голова Георгій Тихонов з групи "Народовладдя" назвав документ угодою про дружбу президентів, а не народів. Протилежну точку зору висловив міністер закордонних справ Ігор Іванов. Він підкреслив, що ухвалення угоди дає мож-

(Закінчення на стор. 6)

Віцепрезидент Іраку: „Війна триває"

Так сказав іракський віцепрезидент Тага Яссін Рамадан у вівторок, 29 грудня, підкресливши, що літаки Іраку будуть літати і довільно стріляти у „заборонених зонах", контрольованих бойовим летунством США та Великобританії. Він також зазначив, що іракські протилетунські батареї

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Леонід Кучма не матиме шансів на виборах

"Якщо Мороз балотуватиметься у Президенти, то він однозначно ним стане", - заявив керівник незалежної фірми "Ukrainian Sociology-servis" Олександер Вишняк, підсумовуючи результати опитувань населення за грудень минулого року. За цими даними нинішній Президент програє будь-якому з наявних на сьогодні кандидатів у заключному турі виборів, крім Петра Симоненка, з яким має однакові шанси. Це аргументується тим, що особистий рейтинг Петра Симоненка, порівняно з іншими лідерами партій, значно нижчий, ніж рейтинг самої Компартії.

Група соціологів - співробітників Інституту соціології НАН України, до якої війшов й Олександер Вишняк, провела опитування експертів (листопад, 1998) і виявила, що найбільше шансів вийти до другого туру мають Леонід Кучма (84%), Олександр Мороз (65%) та Євген Марчук (21%). Петро Симоненко (18%), Олександр Ткаченко (8%) та Віктор Ющенко (4%) посіли відповідно 4, 5 і 6 місця. Якщо Віктор Ющенко та Валерій Пустовойтенко висунуть свої кандидатури, то вони відберуть більшість виборців у Леоніда Кучми.

Хто є хто у Верховній Раді України

Народний депутат Ігор Шаров на сесії Верховної Ради приніс присягу на вірність народові. Розстановка політичних сил в парляменті тепер набрала такого вигляду: фракція Комуністичної партії України - 122 НДП - 73, Народний Рух України - 46, "Громада" - 45, партія "зелених" України - 27, "Лівий центр" - 24, Соціял-Демократична партія України (об'єднана) - 23, група "Незалежні" - 19, Селянська партія України - 15, Прогресивна Соціялістична партія України, Соціялістична опозиція - 14, "Реформи центр" - 14 депутатів. Всього народних депутатів 447, з них до груп і фракцій входять 422.

INTEL проводить виставку-продаж комп'ютерів

Кампанія Intel проводить в Київському палаці спорту різдвяну виставку-продаж комп'ютерного обладнання. "Це — перша виставка нашої компанії в Україні" — відзначив реґіональний представник Intel Андрій Гребень. У виставці беруть участь близько 20 компаній, а також комп'ютерні видавництва та виробники програмного забезпечення.

Діти вчитимуться 12 років

Рада міністрів Криму затвердила Реґіональну програму розвитку загальної середної освіти в Автономній Республіці Крим до 2010 року. Школа приділятиме більше уваги навчанню рідною та державною мовами. Зберігається пріоритетність бюджетного фінансування середньої освіти. Водночас сама держава має підтримувати розвиток приватних навчальних закладів. З 2001 року школи Криму перейдуть, як і в цілому по Україні, на 12-річну повну загальну середню освіту.

Посольство Швайцарії спростувало твердження Павла Лазаренка

Посольство Швайцарії в Україні спростувало заяву екс-прем'єра, народного депутата України Павла Лазаренка, що за наполяганням українського МЗС і особисто міністра закордонних справ Бориса Тарасюка йому було відмовлено у видачі в'їздної швайцарської візи. У повідомленні посольства для преси відзначається, що ні МЗС України, ні міністр Тарасюк не зверталися з таким проханням.

Нагадаємо: 22-го грудня у ВР Павло Лазаренко заявив, що використовував панамський паспорт, щоб мати можливість безвізового проїзду, оскільки півтора місяці тому посольство Швайцарії на вимогу українського МЗС і особисто міністра закордонних справ заборонило видавати йому візу.

Посольство пояснило, що дозвіл на в'їзд до Швайцарії видається виключно на підставі чинних у цій країні положень про видачу віз за погодженням з відповідними швайцарськими органами.

Угоди в Дніпропетровському визнані незаконними

Вищий арбітражний суд визнав незаконними 8 угод про продаж навесні минулого року нерухомости в Дніпропетровському, коли рішення про приватизацію одноосібно приймав тодішній заступник голови обласної Ради Павло Лазаренко. Гроші від приватизації цих об'єктів витратили на доплату пенсіонерам области. До виборів на Дніпропетровщині погасили заборгованість з пенсій, а найбіднішим навіть доплатили по 10 або 20 гривень. За законом, неправильно приватизоване майно має повернутися у державну власність. Якщо фірми, які його придбали, вимагатимуть повернення своїх грошей, їх має віддати обласна Рада. Як саме повертатимуться гроші, ще не з'ясовано.

Ярослава Стецько: мій чоловік не був антисемітом

У Печерському районному суді Києва почалось судове засідання за позовом лідера Конгресу українських націоналістів Ярослави Стецько проти лідера українських комуністів Петра Симоненка у справі про захист чести і гідности та ділової репутації .

Під час відкриття Ярославою Стецько першого засідання Верховної Ради України нового скликання комуністи розповсюдили листівку із звинуваченнями пані Стецько та її чоловіка у зв'язках із нацистами, що і стало приводом для позову.

Адвокати Петра Симоненка представили книжки та газети, в яких стверджується, що українські націоналісти на чолі із Ярославом Стецьком тісно співпрацювали з німецькою армією. Крім цього, в цих текстах Ярослав Стецько звинувачується у бажанні позбавити Україну від євреїв шляхом їхньої ліквідації.

Ярослава Стецько назвала подібні звинувачення брехнею. За її словами, Ярослав Стецько ніколи не був антисемітом. Остаточне вирішення справи перенесено на 21 січня ц.р.

Суддя Микола Замковенко викликає свідком народного депутата України Олександра Бандурка, підпис якого як голови Робочої депутатської групи по підготовці сесії стоїть на заяві комуністів. Ця заява, що була розповсюджена комуністами у ВР 12 травня минулого року, зареєстрована секретаріятом цієї групи 20 травня.

Народний депутат Сергій Гмиря заявив, що текст заяви, в якому Ярослава Стецька звинувачується у зв'язках з нацистами, був оголошений і підтриманий комуністами на зібранні фракції 12 травня. Адвокат Ярослави Стецько Олег Матківський, звернувся до суду з проханням зобов'язати Голову ВР України Олександра Ткаченка надати 10 хвилин для оголошення заяви пані Стецько та рішення Печерського районого суду за цією справою. Суддя Микола Замковенко заявив, що не має права зобов'язувати Голову ВР, а може лише попрохати.

Молодь проти Олександра Ткаченка

"З Новим роком без Ткаченка", — з таким гаслом пікетували сьогодні ВР України представники молодіжних організацій "Молодь — надія України", Молодий рух, Студентська спілка та інших, вимагаючи переобрання Голови ВР. Спричинила протест молодіжних організацій заява українського спікера у Москві про спільну із Росією оборонну доктрину та вступ України до міжпарляментської асамблеї країн СНД. "Акція проводилася за програмою боротьби з інтелектуальною відсталістю.

Під час акції пікетувальники збиралися вручити подарунки Олександру Ткаченку, який мав отримати російський національний набір продуктів першої необхідности: банку солоних огірків, дріжджі та цукор. Молодь принесла також символ "кукурудзяної справи" Олександра Ткаченка — пакети з насінням кукурудзи.

На шахті Калинівка—Східна загинув гірник

На шахті Калинівка-Східна у місті Макіївці Донецької области під час огляду гірничої виробки стався обвал породи. Один з гірників, зазнавши смертельного удару, помер. Минулого року від нещасних випадків в Донецькій області загинули 340 чоловік, 238 з них - шахтарі.

Новий рік — під землею

П'ятеро гірників шахти "Сьома Великомостівська" на Львівщині вирішили зустріти Новий рік під землею. Вони голодують у вибої п'яту добу і вимагають повністю виплатити борг із зарплати. За словами директора шахти Євгена Сафонова самопочуття голодуючих є задовільним і постійно контрольованим лікарями.

З 1996 року працючим в Сьомій Великомостівській заборгували чотири мільйони гривень, з них сімнадцять тисяч п'ятьом голодуючим гірникам. Наступного тижня керівництво шахти може повернути лише торішні борги, на що страйкарі не погоджуються.

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

За проєктом Уряду сума Державного бюджету України на нинішній рік становитиме 24 трлн. 622 млрд. 108 млн. 800 тис. гривень. Дефіцит Державного бюджету Уряд пропонує в сумі 1 млрд. 240 млн. гривень, або 1% валового внутрішнього продукту.

◆

Незабаром у Києві буде відкрито 40-ву станцію метрополітену. У нинішньому році має бути завершено розпис у Михайлівському золотоверхому соборі. Буде побудовано нову школу мистецтв.

◆

Межа малозабезпеченности з 1 січня 1999 року встановлюється за схваленням Верховної Ради в розмірі 90,7 гривні, з 1 квітня 1999 року — 94,5 гривні на місяць. Розмір мінімальної заробітної плати з 1 січня 1999 року становить 73,7 гривні на місяць з поетапним її наближенням протягом року до величини вартості межі малозабезпечености.

◆

Представників України не допустили до роботи в комісії із розслідування обставин зникнення в Анголі українського літака АН-12. Зв'язок із АН-12 перервався 14-го грудня, коли він повертався із Куїто-Біє. На його борту, крім 5-ти членів українського екіпажу, були 5 ангольських військових.

◆

За підсумками міського референдуму більшість мешканців Тернополя висловилася за добровільне перерахування по 1 гривні з особи на рік до фонду міських цвинтарів, щоб мати кошти на їх впорядкування.

НА СВЯТО ВИШНЯ РОЗКВІТА

Незвичне в грудні тепло втилкикало перед Різдвом цвітіння дерев у парках Ню Джерзі

На свято вишня розквіта,
а душу сповнює тривога:
хвилина настає свята —
це радість чи перестрога?

Я вірю, Боже, в ту любов,
що йде від Тебе до людини.
Хай квітне вишня знов і знов
на щастя світу й України.

Лев Хмельковський

ЗВЕРНЕННЯ

Посла України в США Антона Бутейка

до американців українського походження та співвітчизників у США

Від імені співробітників Посольства України в США і від себе особисто щиро вітаю вас з Новим 1999 Роком і світлим Різдвом Христовим!

Прийміть найкращі побажання щастя і здоров'я, добробуту, миру і злагоди у ваших серцях і родинах, успіхів у всіх починаннях.

Кожен з нас, зустрічаючи Новий рік, мимоволі підсумовує рік минулий і будує свої пляни на майбутнє з новою надією на втілення мрій і думок.

На порозі Нового року можна ствердити, що попри всі проблеми і негаразди, завдяки зусиллям нашого працелюбного народу, керівництва держави, Україна стає важливою демократичною державою, одним з ключових елементів стабільности і безпеки на Европейському континенті, стратегічним партнером США. Як центральноевропейська держава, вона наполегливо йде шляхом повномасштабної інтеґрації до европейського та евроатлантичного економічного, політичного і правового простору. Україні вдалося стати „активним громадянином світу", утвердити добросусідські, дружні відносини з найближчими сусідами. Україна нині є не споживач, а генератор миру і безпеки в реґіоні.

До числа здобутків 1998 року в контексті українсько-американських стосунків можна віднести подальше поглиблення взаєморозуміння між Києвом і Вашінґтоном, наповнення ідеї стратегічного партнерства конкретними спільними справами. І тут не можна не згадати активного діялогу наших лідерів, і нового імпульсу засідання Комісії „Кучма-Ґор" для торговельно-економічної співпраці, приєднання України до режиму контролі за ракетними технологіями, підписання угоди про співробітництво у галузі використання ядерної енергії в мирних цілях, активізацію співпраці наших держав у дослідженні космічного простору, активний і продуктивний розвиток військово-політичного співробітництва, в т. ч. в НАТО, проведення українсько-американської конференції з питань торгівлі і співробітництва у галузі ядерної енерґетики у Вашінґтоні та практичне започаткування реалізації „Харківської ініціятиви".

Рік новий буде для нас непростим. Хвилі світового фінансово-економічного спаду не обминають нашу Батьківщину. Але це лише посилює рішучість Президента і Уряду України продовжити курс на ринкове реформування економіки, демократизацію життя суспільства, захист прав людини, зміну психології людей, подальшу розбудову нової архітектури европейської безпеки і і зміцнення миру у світі. Ми будемо продовжувати йти цим шляхом, які б перепони не створювали на ньому поборники вчорашнього дня.

Хочу щиро подякувати вам усім, дорогі земляки, за вашу вагому підтримку — і духовну, і матеріяльну, за вашу щирість, за ваше співпереживання за долю України, за вашу активну участь у творенні її майбутнього.

То ж нехай Новий 1999 рік принесе нам усім здійснення мрій і добрих побажань, щастя і добра.

Веселих вам свят!

Посол Антон Бутейко

РІЗДВО

У Старому Заповіті — першій частині Біблії — є кількадесят пророцтв про прихід Месії, народження Ісуса Христа. Відкриємо лишень книгу пророка Ісаї, якого, до речі, блискуче переклав Тарас Шевченко. У 53-му розділі говориться: „Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хворобами, і від його обличчя ховали, погорджений, і ми не цінували Його" (53:3). Це — земна доля Ісуса Христа...

Він народився у Віфлеємі, чому ж усі називали Його Назарянином?

Тому що в Назареті жив тесля Йосип, заручений з юною дівчиною Марією. Апостол Матвій розповідає: „Народження ж Ісуса Христа сталося так. Коли ж матір Його Марію заручено з Йосипом, то перш ніж зійшлися вони, виявилося, що вона зачала в утробі від Духа Святого. А Йосип, муж її, бувши праведний і не бажавши ославити її, хотів тайкома відпустити її. Коли ж він те подумав, ось з'явивсь йому Ангел Господній у сні, промовляючи: „Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній, — то від Духа Святого. І вона вродить Сина, ти ж даси Йому ймення Ісус, бо спасе він людей Своїх від їхніх гріхів". Ім'я Ісус в перекладі означає Спаситель...

Усе це діялося в Назареті, невеликому місті на півночі Ізраїля, в провінції Галілеї. Сама Галілея була ласим шматком для завойовників, і тут, як пише історик Фредерік Фаррар, „блищали списи амалекитян, дрижала земля під колісницями Сезостриса, нею йшли македонські фаланги, тут чулися удари широких римських мечів, тут призначено було лунати вигукам хрестоносців, гриміти артилерії Англії і Франції. Здавалося, що на цій рівнині Ізраїля зіткнулися Европа і Азія, юдейство і язичництво, варварство і цивілізація, Старий і Новий Заповіт, історія минулого і надії прийдешнього!"

(Закінчення на стор. 32)

АМЕРИКА І СВІТ

Китай виніс вирок трьом дисидентам

ПЕКІН. — Минулого тижня Китай засудив на довготермінове ув'язнення трьох найвідоміших у країні пропаґаторів демократії. Цим кроком уряд Китаю ще раз підкреслив, що не толеруватиме будь-якої організованої політичної опозиції. Після тригодинного судового процесу, найстаршого з підсудних, 55-річного Сюй Веньлі, котрий вже має за собою 12 років в'язниці, покарано 13-річним позбавленням волі, за мнимий злочин „підривної діяльности проти державної влади". Крім того, серед йому вичислених провин є: поміч в організуванні нової політичної партії, надія на кінець комуністичної влади, висловлена в розмові зі закордонними журналістами, закликання до створення незалежних профспілок і прийняття 500 дол. від дисидента зі закордону. Вирок 11-річного ув'язнення за підривну діяльність отримав також 32-річний Ван Юцай, засновник Китайської демократичної партії, котру тепер заборонено. Третій пропаґатор демократії, 44-річний Цінь Юнмінь, був позбавлений волі на 12 років за нібито підривну діяльність.

ЗСА заплатять Пакістанові за невиконане замовлення

ВАШІНҐТОН. — Білий Дім повідомив, що США погодились заплатити Пакістанові готівкою 324.6 млн. дол., а 142.3 млн. дол. — іншим способом, як відшкодування за 28 літаків винищувачів типу „F-16", за котрі Пакістан заплатив у 1989 році, але ніколи їх не отримав. У заміну, Пакістан погодився відтягнути свою вимогу — доставити їм замовлений товар, у цьому випадку згадані літаки. Офіційні чинники кажуть, що Нова Зеляндія погодилась взяти в оренду або купити ці літаки. Доставу замовлення Пакістанові було затримано в 1990 році, коли США зупинили всю допомогову акцію Пакістанові, протестуючи проти здійснення Пакістаном програми виробництва ядерної зброї. Той вчинок США був тоді зумовлений примусовим законом Конґресу.

В Ізраїлі намагаються зберегти жидівську мову

ЄРУСАЛИМ. — Минулого тижня парлямент Ізраїля схвалив закон, який вимагає, щоб одна із двох пісень, передаваних на радіо публічних радіостанцій, обов'язково була жидівською мовою. Закон схвалений для того, щоб запобігти пересиченому передаванню пісень англійською та іншими чужими мовами, стверджують прихильники цього закону. Згаданий закон запропонував член опозиційної Лейбористської партії та був схвалений парляментом після його третього прочитання.

Видворено кубинських дипломатів

НЮ ЙОРК. — Державні власті ЗСА повідомили, що за шпигунську діяльність трьом кубинським дипломатам Організації Об'єднаних Націй наказано виїхати з Америки. Як виявилось у провадженому Еф-Бі-Ай слідстві, котре завершилось тому три місяці оскарженням у Маямі десятьох інших осіб, яких підозрівали, що вони є агентами Куби та провадять шпигунську діяльність в користь своєї країни у США, були також пов'язані й ці три дипломати. Ці три у Ню Йорку мають дипломатичні пашпорти, котрі охороняють їх від судового процесу за шпигунство.

Німеччина домагається таємних документів

БОНН. — Новий президент німецького парляменту Вольфґанґ Тірсе звернувся до США та Росії, щоб вони повернули таємні документи закордонних розвідок, які були власністю Міністерства державної безпеки колишньої Східньої Німеччини. В. Тірсе, колишній оборонець громадських прав у Східній Німеччині нагадав, що згадані документи були забрані під час упадку комуністичного уряду. Їх тепер потрібно для ідентифікації осіб, які співпрацювали з тайною поліцією Східньої Німеччини, доносили та видавали своїх співгромадян, а також і для доповнення архівів.

Президент Б. Клінтон заспокоює пенсіонерів

ВАШІНҐТОН. — У понеділок, 28 грудня, Президент Билл Клінтон заявив, що Управління соціяльного забезпечення налагодило всі свої комп'ютерні системи так, що у 2000 році пенсіонери отримають свої чеки без будь-якого спізнення. Це вперше, від липня, Б.Клінтон так конкретно заторкнув цю проблему та запевнив пенсіонерів, що можуть „бути спокійними". Він, одначе, нічого не говорив про те, які успіхи щодо 2000 року у своїх комп'юторних системах мають інші державні департаменти — Пентаґон, Департамент енерґетики та управління, котре завідує медичними забезпеченнями „Медікер" і „Медікейд ". Проблема, про котру мова, це хиба перших комп'ютерних програм, які, вживаючи часто тільки дві кінцеві цифри для означення року, не передбачили, що комп'ютери не зуміють розрізнити рік 2000 від 1900. Якщо цього питання не вдасться розв'язати, то, згідно зі знавцями цієї справи, комп'ютери можуть давати неточні інформації або й зовсім припинити своє функціонування.

У південносхідній Вірджінії досі немає електрики

КВІНТОН, Ва. — П'ять днів після того, як сніґово-льодова буря вечором у четвер, 24 грудня, навістила південні стейти країни, у південносхідній частині Вірджінії 59,000 мешканців ще дальше не мають електроенергії. У стейті Теннессі 4,500 клієнтів ще чекають на відновлення постачання електроенергії, до10,000 — у Міссіссіппі та біля 2,000 — в Алабамі. Принаймінше три особи померли від холоду у своїх помешканнях у Вірджінії. Погода була також головним чинником загибелі багатьох осіб під час автомобільних випадків на дорогах згаданих південних стейтів. Подібна буря була причиною втрати електроенергії в північнозахідних реґіонах країни, а небезпека сніґових обвалів примусила місцеві власті позакривати гірські дороги, котрі вживають тисячі подорожуючих.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор – Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто
Верстка – Павло Стокотельний;
Рекляма і оголошення – Марія Шепарович. Адміністратор – Володимир Гончарик.

То які ж вони, символи свята в Україні?

Різдво супроводжується символами, які дають нам урочисто-містичне відчуття здійснення чогось величного в житті людей. Ялинка, Санта Клавс, Святий Миколай, Дід Мороз, кутя, колядки... В останні роки комерція та інші здобутки доби технічної революції сильно вплинули не тільки на зовнішній вигляд свята, а й навіть на його внутрішній зміст. Все продається й купується, так багато яскравого, кричущого і непотрібного...— всього того, що мимоволі відводить людину від істинного значення свята. Де вже там замислитись над зреченням від суєтного в ім'я спасіння душі...

Може тому ми так ревно оберігаємо наші традиційні символи, ностальгічно зображаючи на листівках прості хати, глибокі сніги, колядників у селянських кожухах.. А дійсність давно вже інша. Той, хто їде в Україну, щоб зустріти Різдво „як колись", стикається з сьогоднішньою українською реальністю вже на летовищі. Написи довкола майже всі англійською мовою: Welcome to uMc network; First and only Authentic Mexican Restaurant; The best American style Bar & Grill in Ukraine; Hertz. Chaufferdrive Service now at Borispol Airport... Різдвяні віночки на стінах виглядають такими „несофістикованими" на фоні реалістичних і практичних реклям.

На центральній площі Києва, як і годиться, святкова ялинка сяє вогнями, а позаду її, на протилежному боці Хрещатика, яскравіше різдвяної звізди горить неоновий знак Sony. Люди довкола святкові, аякже! Дівчата й жінки в розкішних хутрах з Італії — мов парад зірок в Голівуді. Дублянки з Канади, чоботи з Німеччини, парфуми з Франції. І все першоклясне, все наймодніше. В кіоску хлопці торгують колядками — „Радуйся, ой радуйся земле..."

У Володимирському соборі в неділю передріздвяні дзвони кличуть на Службу Божу. І знову розмаїття хутер із дорогих звірів, поруч яких бідність виглядає образливо. Жебраки стали звичною ознакою цього місця, в них свої „робочі місця", своя ієрархія. Натовпом ідуть люди в собор, падають копійки і гривні бідним, мов крихти зі столу...

Може, село ще несе патріярхальні традиції цього надзвичайного свята народження Спасителя людства? Сніги довкола Києва глибокі і білі, а села безлюдні, лише авта зрідка оживляють довкілля. Так, ще можна зустріти де-не-де хатки під стріхою, які викликають у нас такі сентименти. Але хто стане захоплюватись якоюсь реліктовою розвалюхою, коли тут такі палаци на три поверхи, з баштами, літніми садами під склом, з басейнами. До них і колядникам не приступити, тут ковані ворота під небеса.

То що ж таке Різдво в нинішній Україні? Як розпізнати соборне свято серед показухи розкоші і встиду жебрацтва? Кричущих ознак Різдва в Україні менше, ніж в Америці, бо ще не розрослась комерція з червоними Санта Клаусами (але чекати, виглядає з усього, залишилось недовго). Так, багато в сьогоднішній Україні незвичного для нас, чужого. То що ж нам — плакати за старими добрими часами, знаючи, що вони ніколи не повернуться, і відкидати та ляти все, що набула Україна в останні роки?

Ми дуже легкі на суд. У нас дуже часто готові трафарети: багатий — злодій, бідний — чистий душею. А якщо навпаки? А якщо спробувати вирізнити цінні зерна серед полови і тішитись їм як живим паросткам, адже вони несуть стільки ознак оновлення, стільки надії на покращення?

Україна вже не виглядає селянським хутором, вона майже як Европа. У неї стільки ознак багатства (як і бідности, зрештою). То ж нехай хатки під стріхою, свитки, коні, бездоріжжя — ознаки вчорашнього дня — розчулюють нас лише на поштових листівках.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сирени тривоги у різдвяний час

У грудні, в передріздвяний час, усім нам впродовж кількох днів доводилось слухати з кожного телевізійного апарата протяжні звуки сирен протиповітряної оборони. І приходили вони не з якогось воєнного фільму, а таки з дійсности. Триденні налети на Ірак акуратно передавалися по всіх телевізійних каналах і давали почуття, що повертається марево минулої світової війни. Зокрема це почуття мали старші люди, які добре пам'ятають ті роки. Розуміється, у кожного вони були інакші, але ось тут вони знову ожили, немов все це було вчора.

На Різдвяні свята це якось чітко відроджує у моїй пам'яті переживання останніх свят перед капітуляцію Німеччини. Кожний раз, коли на телевізійному екрані показувалися на тлі темного неба світляні кулі при акомпаньяменті протяжного звуку, перед „екраном" моєї пам'яті спливало темне протилетунське сховище у Відні, де в ті страхітливі дні довелося перебувати довгі години.

На щастя, були ми у великому гурті членів Українського Видавництва під проводом д-ра Миколи Шлемкевича і старалися взаємно підтримувати себе у доброму настрої. У сховищі ми ділилися спогадами з минулого та вдавали, що нічого не дістанеться і немає небезпеки, хоча сирени не вгавали. Тільки коли падали перші бомби, ми замовкали, а поет і мистець Святослав Гординський, який не міг чути нічого, споглядаючи на наші перелякані обличчя, питався: „Що сталося?"

На моєму приватному телевізійному екрані появляється друга картина: в останні дні грудня 1944 року я пустилася в доволі небезпечну дорогу поїздом з Відня до Берліну, щоб зустрітися з членами нашої численної родини. Поїзд їхав довго, затримуючись в часі налетів, а у вагоні було більше вояків, як звичайної публіки. Немов це було вчора... Пригадується, як один із молодих військовиків під свист бомб, що десь вдаряли неподалік, тихо почав співати колядку „Тиха ніч, свята ніч", а інші потягнули за ним.

Під звуки сирен я добилася до місця зустрічі в Берліні, де вже були мої рідні. Ми віталися, знаючи, що скоро прийдеться знову розлучитись, і невідомо як надовго. Скоро, однак, розмова перенеслася із кімнати в протилетунське сховище, бо звук сирен заповідав новий налет. Ми згадували, що ось уже Різдво, і думали, де і як будемо в цей час. Ми трималися за руки, немов діти, коли сильні бомби стрясали сховищем, і здавалося, що ось-ось вцілять в нього.

Чи було це все вчора, чи 50 років тому? Мабуть, є переживання, яких ніяк не можна стерти з пам'яті. Вони тільки заколихані щоденними подіями і сплять, аж пробудить їх один несподіваний звук... Як цей, що прийшов з Багдаду в передріздвяну годину.

О-КА

Привітання Постійного представника України при ООН Посла Володимира Єльченка українській громаді в США з нагоди Новорічних та Різдвяних свят

Дорогі друзі!

Від імені колективу Постійного представництва при ООН щиро вітаємо вас з Новорічними і Різдвяними святами. Нехай щастя, радість і добро увійдуть в кожну оселю, в кожну родину.

Ще один рік відходить в історію, для когось він видався більш успішним, для когось — більш проблематичним, але всі ми прожили його недаремно, і усім нам є чим пишатися.

В Організації Об'єднаних Націй успішно завершилося головування представника України — народного депутата України Геннадія Удовенка на 52-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН, і нині Постійне представництво працює над виконанням нового надзвичайно важливого завдання — просування кандидатури України до Ради Безпеки ООН. Наша делегація на 53-ій сесії, як і в попередні роки, виступила автором ряду ініціятив, брала активну участь в обговоренні питань порядку денного та прийнятті рішень. Під час цієї сесії вперше з трибуни ООН нами була порушена тема голодомору в Україні в 1932-1933 роках, і міжнародне співтовариство змогло отримати більш докладну інформацію про цей страшний злочин, вчинений проти українського народу, злочин, якому не може бути прощення і який підпадає під категорію ґеноциду.

Ми вдячні долі за те, що тут, в Ню Йорку, ми маємо особливу можливість підтримувати постійні контакти з вами, нашими співвітчизниками, відчувати вашу дружню підтримку, співпереживання за долю України, за її краще майбутнє. Нашою співпрацею з цілої низки питань протягом цього року ми з вами зробили свій скромний внесок у зміцнення Української держави. Наші зустрічі у теплому колі друзів вже стали доброю традицією і сприяли кращому взаєморозумінню.

Щиро дякуємо усім вам за співробітництво і підтримку, і дуже сподіваємось на їх продовження у році наступному і в усі подальші роки.

Ще раз — добра і щастя вам і вашим родинам, веселого Різдва і щасливого Нового Року.

Нехай старий, 1998 рік, забере з собою в минуле всі неприємності й проблеми, смуток і негаразди. Нехай новий 1999 рік, принесе усім вам здійснення всіх ваших бажань, мир і згоду, силу і здоров'я, творчу наснагу, успіхи у праці і особистому житті. Нехай принесе він Україні добробут і стабільність.

З повагою
Постійний представник
України при ООН
Посол В. Єльченко

ЗВІДУСІЛЬ

Переговори про бібліотеку

Уповноважений польського уряду у справах польської культурної спадщини за кордоном Станіслав Журавський повідомив пресу про те, що у січні почнуться переговори з урядом України про повернення Польщі збірок польської бібліотеки Оссолінеум, які збереглися у Львові. Тепер цю справу вивчає експертна комісія України, котра має внести свої пропозиції.

Продукти харчування для голодної Росії

Міністри сільського господарства країн Европейського союзу прийняли рішення про надання Росії в наступному році продуктів харчування на суму 470 млн. дол. До складу такого „харчового пакету" ввійдуть мільйон тонн пшениці, півмільйона тонн жита, 250,000 тонн яловичини, 100,000 тонн свинини, 50,000 тонн рижу і 50,000 тонн порошкового молока. ЗСА також виділять Росії півтора мільйона тонн пшениці і відкриють кредит на закупівлю в Америці кукурудзи, сої, пшениці і м'яса.

Ув'язнено матір за ім'я сина

У Норвегії минулого тижня ув'язнено матір 14 дітей , котра відмовилася змінити ім'я вибране нею для свого сина, хоч знала, що порушує закон країни. Кірсті Ларсен, якій 46 років, пояснила газеті „Верденс Ґанг": „Сина свого назвала я Ґешер після того, як мені приснився віщий сон, що дитина має бути названа „мостом". Ґешер у старожидівській мові означає міст. Норвегія має дуже строгі закони для врегулювання імен, включно зі списками відповідних імен і прізвищ.

Відкинено стратегію Є. Прімакова

Пресове агентство „Ройтерс" повідомило, що минулого тижня російський прем'єр-міністер Євгеній Прімаков відбув офіційну поїздку до Індії, котра закінчилася повідомленням обох держав про пляни підписання в наступному році договору про „стратегічне партнерство". Напередодні цієї поїздки Є. Прімаков закликав Індію і Китай створити стратегічний трикутник — Індія, Китай і Росія — для противаги впливу Америки, але Китай відкинув заклик російського прем'єр-міністра.

Карнегі Голл спускається під землю

У найближчі роки концертова заля Карнегі Голл у Ню Йорку має в пляні вибудувати під власним корпусом нову сцену для симфонічної оркестри і залю на 800 місць для глядачів. Цей культурний центр був збудований за кошти „короля сталі" Ендрю Карнегі. Перший тиждень після його відкриття оркестрою диригував великий російський композитор українського походження Петро Чайковський. Тепер будинок належить містові.

МИР БОЖИЙ І АРХИПАСТИРСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

Митрополит Петро, Архиєпископ Січеславський

БЛАГОСЛОВЕННЕ РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ДО ЙОГО СВІТЛОСТИ ПАТРІЯРХА КИЄВА І ВСІЄЇ РУСІ-УКРАЇНИ ФІЛАРЕТА ТА УСІХ ЙОМУ ПІДЛЕГЛИХ МИТРОПОЛИТІВ І АРХИЄПИСКОПІВ, ЄПИСКОПІВ І ОТЦІВ, ДИЯКОНІВ І МОНАХІВ ТА ВСІХ ВІРУЮЧИХ БРАТІВ І СЕСТЕР НАШОЇ СВЯТОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ (СОБОРНОПРАВНОЇ).

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВИМО ЙОГО!

Сьогодні вся Вселенна радіє, бо у Благословенний Світанок на нашій рясно-багатій плянеті Земля народився Месія, Син Божий Ісус Христос, для спасіння людства.

Високопреосвященні Архиєпископи і Єпископи та Митрополити, всечесні отці і всі душпастирі! Дорогі брати і сестри у християнській вірі! Ми сердечно вітаємо всіх вас із Різдвом Христовим та Новим 1999 християнським роком і бажаємо вам якнайкращого здоров'я, успіхів і перемоги в чесному об'єднаному єдиновір'ї відродити й розбудувати істинну святу Апостольську Українську Автокефальну Православну Церкву всенародної соборноправности, яка була відроджена первоієрархічним душпастирським проводом святого православного просвітителя, священномученика Митрополита Києва і всієї України — Василя Київського (Липківського), в Києві, в катедрі святої Софії, на Першому Соборі нашої УАПЦ (С), 1921 року.

Прозріймо Божу Істину, звернувшись до своєї власної совісти: чи українські уряди, які є підпорядковані зверхникам у чужих і ворожих державах, можуть створити і розбудувати волелюбну українську і боголюбну, православну незалежну державу? Звичайно, всі знають, що НІКОЛИ!

І немає іншого спасіння для Православної Української Нації на всій землі, як виходити на Київську дорогу — об'єднатися всій нації у Святій Українській Автокефальній Православній Церкві Всенародної Соборноправности, у якій воістинно є душпастирський провід, у Православній Українській Нації, що з Божою Вірою і Любов'ю, Мудрістю і Волею виборює й розбудовує волелюбну і дружелюбну християнську українську самостійну соборну державу, на славу Бога і для благословенного життя людства.

До Бога пряма дорога, як від кожної душі, так в Єдиновір'ї усієї Православної Української Нації, а не через чужих і ворожих зверхників, які потворили церковні імперії для поневолення людства.

Діймо правдою і чесно у Божій Вірі і Любові, і маймо апостольську відвагу відкинути усі невільничі, ворожо-блудні традиції і виходьмо на святу Київську дорогу — міста Премудрости Божої. Нас кличе у Київ Святий Володимир, Свята Божа Мати, святі янголи й архангели, у святої Софії собор.

Ми повинні добирати правдиві християнські провідницькі таланти і підготовляти їх у спеціяльних навчальних закладах, православних академіях до гльобальної провідницької Господньої Місії, на всі державні і громадські, а особливо на православні українські всенаціональні і церковні становища. І всюди має бути ведучою наша благословенна, свята Апостольська Українська Автокефальна Православна Церква Всенародної Соборноправности, Української 60- мільйонової християнської нації, як місійної нації на нашій плянеті для преобразування людства у Божій Вірі і Любові, Мудрості і Волі, — Отця і Сина, і Святого Духа.

А через піднесення православної віри маємо добротолюбний зв'язок із Небесною Божою Ієрархією: архангелами і янгелами, Божими святими і нашими патронами, а особливо із Святою Божою Матір'ю, які чесно і точно відкривають майбутні, Божі і ворожі дороги для нашої нації, вказуючи нам, як правдиво жити для Божої Перемоги.

Приготовляймося і діймо у надхненних Божих молитвах, чесній, самовідданій праці і відважній боротьбі, і Господня Перемога буде цілком забезпечена.

І сьогодні, в День Вселенної Господньої Радости — Народження Спасителя Світу Ісуса Христа, ми, душпастирі і віруючі Православної Української Нації, як в Україні, так і по всьому світі, радуємося і славимо Тебе, Сину Божий, своїми щирими і благословенними молитвами та добротолюбними ділами.

І опісля сотньолітніх страдницьких мук і випробовування, без війни, Ти нині, Господи Ісусе Христе, за нашу боголюбну витривалість, поблагословив нашу Православну Українську Націю до Божої Волі і Незалежности Християнської Української Держави.

І в цей благословенний і радісний День Твого Народження, ми молимо й благаємо Тебе, Улюблений Спасителю наш, провадь нашу Православну Українську Націю, як в Україні, так і по всьому світі, — до абсолютної Божої Перемоги у Своїй Господній Вірі і Любові, Мудрості і Волі, бо Ти — Світло для людських душ і Чоловіколюбець. Слава Тобі! Амінь.

За провідну Місію катедри Святої Покрови УАПЦ (С) в Америці, Европі, Австралії та по всьому світі

Митрополит Петро, Архиєпископ Січеславський

Дано на Різдво Христове, 25 грудня 1998 Божого Року, при катедрі Святої Покрови, Чикаґо, Іл., США.

РІЗДВЯНА РАДІОПЕРЕДАЧА В ПАРМІ

На Різдво в четвер, 7 січня, **український православний собор Св. Володимира в Пармі, Огайо, передаватиме Різдвяну Службу Божу безпосередньо від 10-ої години рано до 12-ої години по полудні з радіостанції WERE 1300 AM.** Ця щорічна передача собору Св. Володимира є для старших і хворих парафіян, які не можуть відвідувати церковні відправи. Відправлятимуть Службу Божу Митрополит Константин і священослужителі катедри. Також у катедрі відправлятимуться Велике Повечір'я і Утреня у середу, 6 січня, о годині 7:30 вечора.

Де і як Павло Лазаренко дістав панамський пашпорт?

На прес-конференції у Києві Павло Лазаренко заявив, що пашпорт Панами, з яким він намагався приїхати до Швайцарії, йому оформила одна з контор, яких у Києві десятки.

Заступник начальника Головного управління адміністративної служби Міністерства внутрішніх справ України Володимир Шепель з цього приводу сказав, що міліція не має відомостей про існування в Україні організацій, які видають громадянам України іноземні пашпорти, але вважає це неможливим, оскільки такі пашпорти видають тільки відповідні органи конкретної держави. Щодо панамського пашпорта Павла Лазаренка, то він був оформлений і виданий безпосередньо Дирекцією у справах імміграції і натуралізації Панами.

(УНІАР).

Державна Дума...

(Закінчення зі стор. 1)

ливість вирішити проблему Чорноморської фльоти, а відмова від ратифікації зіграє лише на руку тим українським політикам, які націлені на зближення з НАТО. Такі ж аргументи виклав і спікер Сєлєзньов. За ратифікацію проголосували 243 депутати, проти — лише 30.

Леонід Кучма перебуваючи в робочій поїздці в Миколаєві, високо оцінив ратифікацію Державною Думою Росії договору про дружбу та співробітництво між Україною і Росією. "Це в інтересах обох держав. Ми, як ніхто інший, зацікавлені в тому, щоб ситуація в Росії нормалізувалася," — заявив Леонід Кучма, нагадавши, що українська економіка сильно постраждала від російської кризи.

"Міністерство закордонних справ України висловлює задоволення тим, що Державна Дума Російської Федерації схвалила договір про дружбу, співробітництво та партнерство між Україною та Росією і переконане, що набуття чинності цього документа слугуватиме подальшому розвитку рівноправної співпраці на благо народів двох країн", — говориться в заяві зовнішньополітичного відомства України з нагоди ратифікації 25 грудня вищим законодавчим органом Російської Федерації зазначеного документа, в якому "Україна і Росія юридично визнали непорушність кордонів, суверенітет і територіяльну цілісність одна одної, а також зобов'язалися і надалі будувати свої відносини на основі загальновизнаних норм міжнародного права".

(За повідомленнями УНІАР)

Віцепрезидент Іраку...

(Закінчення зі стор. 1)

кожночасно готові обстрілювати літаки ворожі літаки.

Американські та британські військові офіційні чинники заявили, що їхні військові літаки, виконуючи, як звичайно, свої полети у згаданих зонах, не зустріли будь-яких іракських літаків. Американська сторона відмовилася коментувати, чи зустрічні іракські літаки у заборонених зонах будуть обстрілювані, але Президент Билл Клінтон виразно сказав два дні тому, що американські пілоти мають наказ обороняти себе, якщо їх атакуватимуть. Незважаючи на застрашування з боку Іраку, США і Великобританія обіцяють далі патрулювати ці зони.

Іракські заяви надійшли наступного дня після того, як американські військові літаки обстріляли протилетунські іракські батареї у Північному Іраку, де загинули чотири іракських вояки. Вашінгтон повідомив, що американські військові літаки збомбардували згадані протилетунські позиції тільки після того, як їх атакували ракетами іракці в одній із заборонених зон, визначених у 1991 році, по війні у Перській затоці.

Крім того, виглядає, що своїми зухвалими заявами Ірак хоче здобути підтримку серед тих арабських країн, які протестували проти бомбардування Іраку Америкою і Великобританією в половині грудня, але котрих уряди не підтримали Іраку у його вимогах скасувати 8-річні санкції, накладені Організацією Об'єднаних Націй, що економічно дошкуляють країні.

ЗВІДУСІЛЬ

Популярна коляда з минулого століття

У ці дні часто звучить по радіо і телебаченню старовинна коляда "Тиха ніч". Проте мало хто пам'ятає її історію. Авторство цього твору приписували великим композиторам — Моцартові, Бетовенові чи Гайднові. Насправді ж слова пісні написав звичайний австрійський священик Йосип Мор, який народився в грудні 1792 року в Зальцбургу. В 1816 році він був парохом у Маріапфарр, і там написав цей текст. Але минув ще певний час, доки вірш став піснею. У 1818 році о. Йосип служив в Оберндорфі, і перед Різдвом в його костелі зіпсувався орган. Засмучений священик пішов радитися до органіста Франца Грубера, і вони вирішили співати у церкві під гітару. Мор показав написаний ним текст, а Грубер скомпонував до нього музику. Невдовзі приїхав ремонтувати орган Карл Маурахер, який узяв з собою нову коляду і подарував її співаючим родинам Страсерів і Райнерсів, котрі й почали виконувати пісню. Вона швидко набула популярности. Усі вважали її народною. Тільки віднайдений у 1995 році рукопис дозволив встановити авторство пісні. Йосип Мор помер в грудні 1848 року від запалення легень, Франц Грубер жив до 1863 року, працював реґентом хору в Галлені.

ТЕМА ТИЖНЯ

Українсько-російський договір у вирі політичних пристрастей

Широкомаштабний договір про дружбу і співробітництво між Україною і Росією президенти обох держав підписали 31 травня 1997 року, а в січні 1998 року Верховна Рада України його ратифікувала. Але договір цей не діє і досі, бо Державна дума Росії протягом півтора року відмовлялася його ратифікувати.

І ось голова українського парляменту Олександер Ткаченко поїхав до Москви і допоміг російському парляментові зробити це, зберігши "гарне обличчя". Його виступ у Державній думі Росії обурив усіх національно-свідомих людей в Україні. Чого тільки не наобіцяв О.Ткаченко: і спільну Чорноморську фльоту, і спільну валюту, і спільні кордони, і союз слов'янських народів. На критику ж відповів цілковитою незворушністю, ніби знав щось таке, чого не знають інші.

А через кілька днів російські парляментаристи здивували всіх тим, що ратифікували договір усього за дві години. Це, звичайно, не послуга Україні, бо ратифікація згаданого договору ще більшою мірою необхідна самій Росії. Невідомо тільки, чи справді політики дбали про поліпшення економічного та політичного клімату, чи лише про майбутні президентські вибори. Не викликає сумніву лише те, що ліві України і Росії домовилися про взаємну допомогу під час президентських виборів в обох державах.

До виборів ще майже рік, а в Україні все нуртує. Переміщення у парляментських фракціях, злива скарг від депутатів України до Верховного суду та СБУ, багато розмов про "наведення Урядом порядку в фінансово-економічній сфері" — все це зфокусовано в бік президентських виборів. З наближенням виборів Президента активізувалися вимоги перевірити діяльність тих чи інших державних діячів чи підприємців. Часом і закони ухвалюються не з огляду на майбутнє власних дітей і внуків, а з наміром прихилити більше число виборців до конкретних політичних сил. Наприклад, Верховна Рада України мало не затвердила таку конституцію Криму, яка дала б право Автономії на територіяльні зміни. На щастя, в останню мить фракція Руху внесла доповнення, згідно з яким змінювати кордони АРК кримчани можуть, залишаючи недоторканими кордони України та зберігаючи цілісність української території. Автономна Республіка Крим тепер має Конституцію, герб, прапор і гимн. Вона самостійно розробляти̇ме і ухвалюватиме свій бюджет і самостійно вирішуватиме багато інших питань. Верховна Рада АРК призначатиме і звільнятиме заступників керівників радіо і телекомпанії а також начальників міських і районних відділів міліції, ревізійних управлінь і митниці.

Ратифікуючи українсько-російський договір, нижня палата Державної думи ухвалила заяву, якою закликає Верховну Раду України негайно створити відповідні умови для діяльности Чорноморської фльоти та захисту прав росіян в Україні. Крім того, Україна має бути поступливішою в питанні розподілу власности колишнього СССР, а Верховна Рада повинна приєднатися по Парляментської асамблеї СНД і оголосити опозицію плянам розширення НАТО. Думівці зазначили, що їхня заява не є застереженням до договору, і нагадали, що парлямент України, ратифікуючи договір, також прийняв заяву, де висловив свої побажання російській стороні.

Міністер закордонних справ Росії Ігор Іванов, представляючи договір у Державній думі, закликав рахуватися з тим фактом, що кордони між колишніми республіками стали державними. І це визнано усім світом. Він також вказав думівцям, що Чорноморська фльота, перебуваючи на території України, живе важко, але не краще живеться й іншим російським морякам — зокрема Північної та Тихоокеанської фльот.

Росіяни милостиво обіцяють не заперечувати проти розвитку української мови в Україні, "але її розвиток не повинен здійснюватися на шкоду російській". А найбільше їхнє бажання — щоб російська мова стала другою державною в Україні. Російські комуністи ратифікували договір, "щоб не відштовхувати Україну в бік Заходу". Цей договір, на їх думку, можна використати для створення "триєдиного" слов'янського союзу.

Були, звичайно, і противники ратифікації. Зокрема, Володимир Жириновський різко протестував і навіть закликав "розстрілювати комуністів за зраду". Ліві образилися і позбавили Жириновського права виступати в Думі протягом одного місяця.

Заперечував проти ратифікації договору і Георгій Тіхонов, який заявив, що це означатиме визнання територіяльної цілісности України та непорушности її кордонів. Таким чином Україна позбудеться ще одної перешкоди для вступу в НАТО. (Відсутність територіяльних суперечок). Колки ж Україна вступить до НАТО, то через короткий час вона стане потужною мілітарною державою, озброєною і підготованою за натівськими нормами.

Говорилося ще багато чого, але врешті 243 російські парляментаристи проголосували за ратифікацію українсько-російського договору. "Проти" голосувало лише 30 думівців. Гіперінфляція в Росії показала їм важливість торгівлі та іншої співпраці з Україною.

Схоже, так само думає і президент Білорусі Олександер Лукашенко Останнім часом він дуже квапить створення союзу трьох братських народів. Видно, і він уже зрозумів, що поліпшити життя в державі неспроможний, от і хоче перекласти свій головний біль на чужу голову.

У вирі цих всезростаючих політичних пристрастей та інфляції життя народу в Україні не поліпшується: заробітки і пенсії "ростуть" лише на трибуні Верховної Ради, а от ціни зростають у реальному житті. На ґазоліну, скажімо, проти жовтня ціни зросли вдвічі. На деякі товари і продукти також. Доводиться тільки дивуватися людському терпінню та вмінню якось виживати без допомоги держави.

Ратифікація широкомаштабного українсько-російського договору — явище, безумовно, позитивне, але ґарантії, що він дійсно запрацює, немає. Відомо немало прикладів, коли Росія підписувала міжнародні документи, але не виконувала їх. Отож не можна виключати можливости, що все це залишиться лише передвиборчою політичною піною.

Раїса Руденко,
Київський кореспондент „Свободи"

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

Захар Йосип Тома Кольсон, син Галини Мороз і Адама Кольсона. Новий член 465-го Відділу УНС. Вписала свого внука бабуся Т. Мороз.

Гаксел Катерина-Анна і Гаксел Кира-Олекса, діти Олекси і Шавн Гаксел. Нові члени 155-го Відділу УНСоюзу. Вписала своїх внуків прабабця Анна Фарбанець.

Стефан Д. Гриньків, син Олеся і Анни Гриньків. Новий член 146-го Відділу УНС. Вписали свого внука дідусь Володимир і бабуся Ольга Гриньків.

Роман Андрій Доліней, син Олександра й Олександри Доліней. Новий член 422-го Відділу УНС. Вписали свого сина батьки.

Роман Борис Рондяк, син Петра й Ольги Рондяк. Новий член 287-го Відділу. Вписали свого внука дід Роман і бабця Уляна Рондяк.

Малиса Маріанна Макфилипс, дочка Марії і Вілліяма Макфилипса. Нова членка 200-го Відділу УНС. Вписала свою внучку бабця Марія Круг.

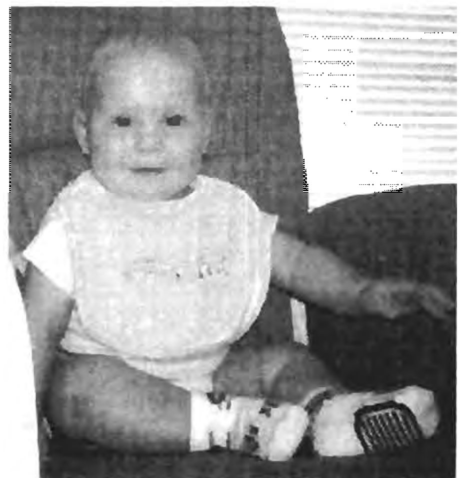

Зенон Петро Левицький, син Петра і Наталки Левицьких. Наймолодший новий член 146-го Відділу УНС. Вписали свого внука бабуся Галина і дідусь Володимир Харевичі.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1998-го РОКУ

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ У МІСЯЦІ ЖОВТНІ 1998 року

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ у МІСЯЦІ ЖОВТНІ 1998 року

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени, вересень 1998 р.	8,005	17,372	4,387	29,764
Неактивні члени, вересень 1998 р.	7,419	17.965	0	25,384
Всі члени, вересень 1998 р.	17,424	35,337	4,387	55,148
Активне членство Приріст у жовтні 1998 р.				
Нові члени	20	44	0	64
Нові УЛ	1	15	0	16
Канадійський НП	2	2	0	4
Прийняті наново	0	1	1	2
Прийняті з перехідними листами	2	6	2	10
Зміни кляс забезпеченння	4	4	0	8
Прийняті з молодечого відділу	0	0	0	0
Разом	**29**	**72**	**3**	**104**
Убуток у жовтні 1998 р.				
Суспендовані	19	29	15	63
Відійшли з перехідними листами	2	6	2	10
Зміни кляс забезпечення	4	4	0	8
Відійшли до дорослих	0	0	0	0
Померли	2	79	0	81
Вибрали гроші	19	34	0	53
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	19	17	0	36
Виплатили вповні вкладки забезпечення	11	24	0	35
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	0	0	0	0
Вигасло забезпечення	1	1	5	7
Разом	**77**	**194**	**22**	**293**
Всі активні члени	7,957	17,250	4,368	29,575
Неактивне членство				
Приріст у жовтні 1998 р.				
Виплачене забезпечення	11	24	0	35
На безплатному продовж. забезпеч.	10	16	0	26
Вигасло продовження забезпечення	9	13	0	22
Разом				
Убуток у жовтні 1998 р.				
Померли	2	38	0	40
Вибрали готівку	18	19	0	37
Повернені в активні	0	1	0	1
Вигасло продовж. забезпечення	9	13	0	22
Разом	**29**	**71**	**0**	**100**
Всі неактивні члени, жовтень 1998р.	7,420	17,947	0	25,367
Разом усіх членів УНСоюзу у жовтні 1998 р.	**15,377**	**35,197**	**4,368**	**54,942**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЖОВТЕНЬ 1998 р.

Забезпечення Департаменту Молоді:

Кляси	
T16	23
P70	21
Нові кляси:	
W	92
E18	1,319
E20	1,599
E65	211
P20	1,992
P65	211
TP65	856
T23	370
WSP	597
SP E65	621
UL	101
Can. NP	44
Разом	**8,057**

Забезпечення Департаменту Дорослих:

Кляси	
Old	3
P70	1
T	115
W	5,974
P20	2,829
E20	2,154
E65	1,094
P65	488
DP60	82
DP65	532
WSP	2,859
SPE65	303
ADD	4,368
T10	373
T5	112
DT30	3
ART	16
UL	408
Can. NP	299

Дорослі члени з Молодечими Грамотами

Кляси:	
W	0
P20	83
E20	73
P65	26
E65	77
E18	0
Разом	**22272**

МАРТА ЛИСКО,
ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР

Оксана Белендюк, дочка Лідії й Артура Белендюків. Нова членка 15-го Відділу УНС. Вписали свою доню батьки.

Маркіян Роман Борковський, син Тараса і Марусі Борковських. Новий член 205-го Відділу УНС. Вписала свого внука бабця Марія Борковська.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Різдвяне прийняття для дружин дипломатів

Ірина Єльченко вітає дружин дипломатів

В четвер, 10 грудня, в Українському Інституті Америки дружина Постійного Представника України при ООН Володимира Єльченка, Ірина, гостила дружин голів чужоземних місій при ООН, рівночасно ознайомлюючи їх з мистецькою збіркою Галини і Олексія Воскобійників, що експонується в УІА.

Гостей вітали також представниця СФУЖО до ООН Ірина Куровицька, а вже у святочно прибраних залях — Галина Воскобійник та президент УІА Волтер Незаревич.

Зібрання відкрила І. Єльченко, коротким словом, англійською мовою, тепло вітаючи зібраних гостей, в більшості дружин чужинецьких амбасадорів і членок Міжнародного Комітету Гостинности.

Відтак до зібраних звернувся президент УІА В. Назаревич, пов'язавши своє слово з історією цієї будівлі, що належить до визначних пам'яток Ню Йорку і є найкращою власністю українців — мешканців цього міста. Звернув увагу присутніх на скарби мистецтва, що їх вони мають нагоду подивляти із приватної збірки Г. і О. Воскобійників, представив Галину Воскобійник.

Опісля присутні поділилися на три групи, щоб докладніше переглянути зібрані скарби українського мистецтва, розміщені в УІА на трьох поверхах, та вислухати пояснень, що їх давали Г. Воскобійник, В. Назаревич і мистецький директор УІА Ярослав Коновальський. Як пояснила Г. Воскобійник, тепер частина із виставлених картин є подана до продажу, про що йдеться в окремому каталозі.

Від власниці тих скарбів учасники довідалися також, що задумує вона разом із чоловіком створити окрему художню фундацію їхнього імені.В. Назаревич, як господар, дякував І. Єльченко, працівникам Представництва України до ООН і усім гостям за участь в цій передсвяточній гостині, якій особливого настрою надала гра на бандурі нашої відомої молодої мисткині Лаврентії Туркевич.

Господарі подбали, щоб навіть історію цього українського музичного інструменту подати гостям у формі окремої брошури, англійською мовою.

О. Кузьмович

Галина Воскобійник розповіла про зібрання картин

Новий стипендійний фонд Колюмбійського університету

В Інституті ім. Гаррімана Колюмбійського університету засновано новий фонд ім. Володимира та Лідії Базарко.

Стипендія фонду ім. Родини Базарко призначена для студентів, які цікавляться українознавством. Першу стипендію буде надано восени 1999 року.

Інститут ім. Гаррімана спонзорує та організує багато конференцій та навчальних курсів, пов'язаних з Україною. Завдяки щедрості родини Базарко, Інститут може розширити свої можливості для підтримки і розвитку українознавчих досліджень в Колюмбійському університеті.

За подальшою інформацією просимо звертатись до Франка Бохана, тел. (212) 854-6217, email fjb7@columbia.edu.

ВІСТІ З ОТТАВИ

Посольство України відзначило День Збройних Сил

Посол Володимир Хандогій з дружиною Наталею і полковник Олександер Шемет з дружиною Вікторією.

На це свято, що відбулося в понеділок, 7 грудня 1998 року, запрошували новий Надзвичайний і повноважний посол України в Канаді Володимир Хандогій і виконуючий обов'язки військового атташе полковник Олександер Шемет. Вони ж, разом зі своїми дружинами, і вітали гостей при вході

Амбасадор України 3 грудня вручив Генерал-губернаторові Канаді вірчі грамоти. При тій нагоді В. Хандогій виступив з привітальним словом двома офіційними мовами Канади — англійською і французькою. В цьому він похвалив Канаду за її міжнародну політику та провідницьку ролю в сфері роззброєння і розв'язання гуманітарних питань, погратулював за обрання представника Канади до Ради Безпеки Об'єднаних Націй. Посол також відзначив помітну ролю української громади в Канаді та висловив надію на ще тіснішу економічну і культурну співпрацю між Україною й Канадою.

Як подав на другий день "The Ottawa Citizen", Генерал-губернатор Р. ЛеБланк також висловився позитивно про українців в Канаді.

На відзначенні Дня Збройних

(Закінчення на стор. 31)

Щедрий дар родини Кіндрачуків

Павлина і Петро Кіндрачуки.

Канадський інститут українських студій (КІУС) нещодавно отримав дві нові пожертви у загальній сумі 65 тисяч долярів — від Павліни Кіндрачук та її покійного чоловіка Петра. Разом з попередніми внесками дар Кіндрачуків КІУС-ові сягнув 100 тисяч долярів. Петро Кіндрачук помер 28 лютого 1998 р. у Верноні, Британська Колюмбія. Крім дружини Павлини, покійний залишив у смутку синів Євгена та Зенона, дочку Соню, двох онуків і онуку.

Павліна та св. п. Петро Кіндрачуки віддавна працювали на громадській ниві у Канаді. У 1990 році разом із св. п. Іваном Коляскою та Василем і Юстиною Федейками, Петро і Павліна Кіндрачуки заснували Фундацію розвитку науки в Україні при КІУС-і, яку на початку 1998 р. було перейменово на Меморіяльний фонд ім. Івана Коляски. Нові пожертви родини Кіндрачуків так само призначені для цього вічного фонду, прибутки з якого дозволяють науковцям і професіоналістам з України приїздити до Канади на стажування або для проведення досліджень.

Кіндрачуки брали активну участь у православному церковному житті. Павліна належала до Союзу Українок Канади та викладала у дитячій суботній школі. Петро був головою парафіяльної ради й диригентом хору (покійний завжди кохався у музиці). У 1956 році родина Кіндрачуків оселилася у Верноні, де вони придбали мотель і управляли ним, а пізніше купили сад за містом. У Верноні вони далі залишалися активними в українській громаді.

Кіндрачуки щедро жертвували на численні українські інституції, зокрема на КІУС, Канадську Фундацію Українських Студій, Українську Канадську Фундацію ім. Тараса Шевченка, Український Вільний Університет у Мюнхені, Колегію св. Андрея, Українсько-канадський дослідно-документаційний центр у Торонто та Світовий Конгрес Українців. Вони також склали пожертву на придбання будинку для українського посольства в Оттаві.

Премії і лавреати Ліґи Українських Меценатів

Рік тому Ліґа Українських Меценатів, чиїм президентом є Петро Яцик, оголосила разом із Міністерством Освіти України конкурс на кращі підручники з історії України для загальноосвітньої середньої школи. До жюрі конкурсу було запрошено відомих істориків (Я. Дашкевича, Я. Ісаєвича, Ю. Мицика, О. Субтельного, Ф. Сисина), письменників (П. Загребельного, Р. Іваничука, Р. Федоріва, І. Дзюбу, П. Мовчана), а також відповідних працівників Міністерства Освіти на чолі з заступником міністра Олександрою Савченко.

На конкурс уже надійшло понад два десятки рукописів. Один із них, який адресований учням 5-их кляс, викликав високу оцінку дев'яти вимогливих експертів. Після цього було з'ясовано його авторів (конкурс проходить під девізами — рецензенти не знають, чиї твори вони аналізують). Цей підручник написали Ольга Данилевська та Віталій Власов. Подружжя молодих учителів, з яких один (Данилевська) — філолог, а другий (Власов) — історик. Той факт ніби символізує: книги з історії для школи повинні бути виважені й зрілі історичною думкою та літературно довершені.

Першим переможцям конкурсу підручників буде вручено премію Ліґи Меценатів у сумі, еквівалентній 3000 ам. дол. Підручник В.Власова й О. Данилевської вже готується до видання великим тиражем, аби його вистачило для всіх шкіл України: саме він повинен увійти в процес вивчення історії в школі.

Конкурс на кращі підручники з цього ж предмету для інших кляс триває. Його переможці одержать премії Ліґи в такій же сумі.

***

На зборах Ліґи Українських Меценатів у травні ц. р. було засновано премії Ліґи Українських Меценатів, перша з яких носить ім'я Євгена Чикаленка, а друга — Василя Симиренка — великих українських патріотів і меценатів, чиїми духовними спадкоємцями є сьогоднішні благодійники.

Першу премію присуджується (не членам Ліґи) за велику добродійницьку діяльність. Її першими лавреатами було названо Володимира Кашицького, громадянина Польщі, й подружжя Іванни і Мар'яна Коців зі США. В. Кашицький своїм коштом відновив колишній Народний Дім у Львові, купив будинок для школи юних кобзарів у місті Ірпінь під Києвом, профінансував видання багатьох книг. Подружжя Коців ось уже кілька років підряд фінансує в Україні популярні музичні фестивалі; вони встановили премії свого імені для молодих композиторів, фінансово допомогають мистцям і письменникам з України. А кількість українських книг, які з'явилися друком у видавництві Мар'яна Коця (і коштом подружжя), уже склала цілу бібліотеку.

У положенні про премію ім. Василя Симиренка записано, що вона присуджується людині, яка зробила поважний внесок у справу розбудови Української держави й сприяння творенню її доброго імені в світі. Першим її лавреатом став відомий політолог зі США Збіґнєв Бжезінський.

Цього разу Ліґа Українських Меценатів оприлюднила імена своїх лавреатів наприкінці року. Надалі ж вона робитиме це у передень Свята Незалежности, вручаючи лавреатам в урочистій обстановці медалі, дипломи, цінні подарунки й грошову винагороду (вона передбачена лавреатові премії ім. В. Симиренка).

Рішення про присудження премій Ліґи приймаються колеґіяльно на її зборах.

Михайло Слабошпицький,
виконавчий директор
Ліґи Українських Меценатів

Українець, знаний в деревообробній промисловості ЗСА

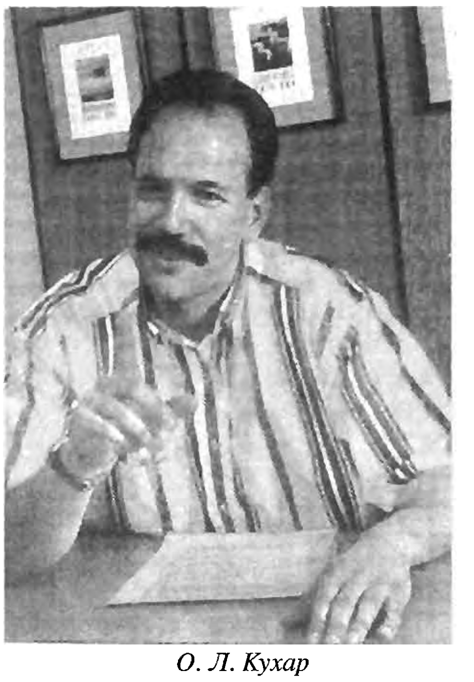

О. Л. Кухар

За недавніми звідомленнями, 65 відсотків американців є власниками своїх домів. У побудові домів основний матеріял — це дерево, і тому деревообробний промисел — чи не один із найважливіших в Америці. Досліди над будівельними матеріялами в Америці стоять на високому рівні. Будівельні матеріяли оцінюють за такими критеріями: якість, коштовність і витривалість, беручи до уваги такі природні впливи, як вогкість, посуху, землетруси, комахи, пожежі та інше.

В Америці досліди, які вивчають згадані впливи природи на дерев'яні будівельні матеріяли, — це важлива ділянка науки. Єдиною науково-дослідною установою в ЗСА, що займається такими дослідами, є Американська Асоціяція Дикту (American Plywood Asso-ciation). У ній затруднений науковець українського походження Олександер Лев Кухар, який займає там становище директора Управління контролі якости дерев'яних матеріялів.

Левко, як його звуть батьки, народився в 1958 році у передмісті Ню Йорку в родині Едварда і Ольги Кухарів. Початкову і середню школу закінчив у згаданій місцевості, а на українознавство учащав до суботньої школи при українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й. Л. Кухар належав до Пласту в Ню Йорку. Наукове звання маґістра з ділянки лісництва одержав в 1980 р. у Сиракюз університеті, в стейті Ню Йорк, з найвищим відзначенням.

У здобутті цього наукового звання йому допоміг доктор Чаповський, українець, який в той час завідував державними лісами Східного побережжя ЗСА. Після завершення університетської освіти, Олександер Лев Кухар дістав запрошення від APA на працю молодого науковця в місцевості Ґіґ Гарбор, стейт Вашінґтон. У зв'язку зі своєю професією, Л. Кухар часто подорожує по Америці, читаючи доповіді та влаштовуючи наукові семінари. Їздить за запрошеннями на наукові конференції до інших країн, зокрема до Канади і Японії. Науково-технічний журнал дерев'яного промислу ЗСА „Engineered Wood Journal", у числі за осінь 1998 р., помістив про нашого науковця чотиристорінкову статтю, з його світлиною на кожній сторінці. Стаття подає інтерв'ю з О. Кухарем на тему його вкладу в нові процеси контролі якости для цілої деревообробної промисловости в ЗСА.

Олександер Лев Кухар живе з дружиною, донею і сином в стейті Вашінґтон. Він має молодшу сестру Христю і брата Андрія. Його батьки є членами 498-го Відділу УНСоюзу.

Д-р Орест Попович

Перший професор з українознавства

Як повідомили з Інституту ім. Гаррімана Колюмбійського університету, професора Франка Сисина запросили бути першим професором з українознавства, який читатиме лекції в Колюмбійському університеті, при підтримці фонду ім. Петра Яцика. Професор Сисин є директором Центру Українських Історичних Досліджень ім. Петра Яцика Українських студій Альбертського університету в Канаді. У списку його праць — монографія "Between Poland and the Ukraine: The Dilemma of Adam Kysil, 1600-1653 (Combridge, Mass.: Ukrainian Research Institute, 1985) і багато статтей, надрукованих в европейських та американських наукових журналах. Під час перебування в Колюмбійському університеті професор Сисин буде викладати курс "Problems in Modern Ukrainian History". Цей курс має на меті показати розвиток українського етносу, його культури і політичних спрямувань в контексті політики держав, яким були підлеглі українські землі і різні народності, а також представників інших культур та політичних рухів на цих територіях.

Вшанували літніх громадян

Зліва: Мікі Купер, голова Спілки об'єднаних націй, при бюрі губернатора, Маралі Лідлі, директор Иллинойського департаменту з проблем старіння, Надія Стельмах, Дам'ян Стельмах, Богданна Доміно з Українського центру для літніх осіб, і Пат Міхальскі, асистент губернатора для етнічних справ.

Чікаго, Ілл. — Губернатор стейту Іллиной Джім Едґар був спонзором програми „День об'єднаних націй" — для вшанування 1999 року як Міжнародного року літніх осіб. У програмі виступали доповідачі з Іллинойського департаменту з проблем старіння, а також з ООН. Крім того, програму збагатили виставочні станки етнічних культурних надбань і показ народньої ноші різних країн. Понад 200 осіб — представників 40 народностей взяло участь у згаданій програмі. Імпреза відбулася у Центрі ім. Джеймса Р. Томсона.

Київ матиме Патріярший собор

Прояснення ситуації

Дорогі в Христі браття і сестри! З огляду на те, що багато людей звертається до канцелярії Києво-Вишгородської Екзархії Української Греко-Католицької Церкви з проханням виявснити проблему сакрального будівництва української греко-католицької церкви у Києві, хочу довести до відома всіх зацікавлених певну інформацію — для уникнення непорозумінь.

У Києві на Львівській площі (точніше — при розі вулиці Смирнова-Ласточкіна і Петровського) Отці Василіяни, за дозволом церковної влади, розпочали будівництво церкви та монастиря св. Василія Великого, при якому буде також заснована і парафіяльна громада. Це будівництво є партикулярною справою Чину Святого Василія Великого, Провінції Найсвятішого Спасителя в Україні.

Все ж таки пріоритетною справою Української Греко-Католицької Церкви в Києві, яка, дасть Бог, незабаром розпочнеться, є будівництво Патріяршого собору УГКЦ, так довго очікуваного нашими вірними в Україні та на поселеннях, та вимріяного світлими попередниками нашої Церкви — Слугою Божим Митрополитом Андреєм Шептицьким та Патріярхом Йосифом Сліпим, як рівно ж і всією сучасною ієрархією.

Ескізи вже зроблені, адміністрація міста Києва виділила ділянку для майбутньої будови у Дніпровському районі столиці. Під сучасну пору триває процес оформлення технічної документації, яка необхідна для початку будови.

Незабаром усі зацікавлені будуть докладно поінформовані про будівництво Патріяршого собору УКГЦ в Києві — про його вигляд, основні розміри, число рахунку, на який можна буде подати свої пожертви (таке конто вже існує і жертводавці потрохи починають вносити свої офіри), як рівно ж і інші дані про майбутню будову.

Ласкаво просимо вирозуміння і терпеливости у цій важливій та довгоочікуваній, для всіх нас святій справі, бо будується Храм Божуй, який повинен засвідчити присутність нашої Церкви не тільки у столиці України але в усій Україні.

Тому просимо не тільки фінансових пожертв, але і ваших молитов в намірені побудови Патріяршого собору УГКЦ в Києві.

Висловлюю щиру подяку всім, хто дотепер цікавився долею Патріяршого собору УГКЦ, та у молитвах прохатиму Всевишнього, щоб обдарував усіх вас своїми щедрими ласками та благодатями.

Благословення Господнє на вас!

† **Василій І. Медвіт,** ЧСВВ,
Епарх Києво-Вишгородський
Української Греко-Католицької
Церкви

Жінко, кутя у твоїх руках – це 6000-літня тяглість нашости!

Кутя на різдв'яному столі... Докія Гуменна у знаменитій праці „Минуле пливе в прийдешнє" вияснює: „Щоб уявити, чи так дуже далеко відійшли ми від цих перших хліборобів, погляньмо на наш український Свят-Вечір. Та це ж свято ранньотрипільців! Які страви ритуально мають бути на столі, освячені традицією? Ті самі, що могли бути в неолітичних предків: кутя, себто каша з нерозмеленого зерна ячменю чи пшениці. Це ж бо найперший спосіб споживання зерна, як ще не вміли розмолоти на муку. Риба? Конче, як і в неолітичних риболовів. Мед, гриби, сушина із ягід та садовина, — те, щоназбирали й наготували з лісових дарів. Городина — мак, цибуля... Просто наглядна ілюстрація того, що їли шість тисяч років тому наші предки. Та й питаєте — звідки у нас традиції? Тепер ясно. А ще важливіше — чому вони так стійко тримаються? А може це вже в самих ранніх трипільців зберігались традиція від їхніх предків?".

Тому в ланцюзі сучасного на різдвяному столі мало б бути святочне підвищення і на ньому у трипільськи узвореній мисці мала б уприсутнитися ця почесна гостя з минулого — кутя.

Куті не мають ні росіяни, ні поляки, ні слов'яни. Навіть ізраїльтяни, які дбають про кожну окрушину свого минулого. Це, отже, специфіка наша. І може, вона ще тягом з-перед Трипілля, як каже Докія Гуменна. І про цю нашу дорогоцінність ми мали б донести до всіх чужинців. Чому цього не робимо? Звичайно, про цю традицію українського різдвяного стола кажеться, але так побіжно, так без уточненого її значення, що 6000-літня тяглість Нашости — небезпечно віддалюється деколи й від нас самих, таки при нашому різдвяному столі. Якась дивна силаміць тримала руку наших пра-прапредкинь, коли вони не відкинули куті з християнізацією Руси, а ввели її, сплели з новою релігією Києва. Але за час недержавности, упадків, денаціоналізації, із втрато міцного національного еґа затратилася суть куті на різдвяному столі як найміцнішого сполучника із докорінністю, із формуванням глибинних початків Нашости.

Мали б ми при тому також усвідомити , що хліборобство, агрикультура — це праперша на нашій плянеті цивілізація. Всі інші цивілізаційні технологічні періоди були проминальні. З них залишилися найважливіші, найконечніші здобутки на дорозі людства. Одиноко хлібодайність, агрикультура продовжуватиметься аж до останку, до кінця існування людини. Тому можна уважати, що землеробство у своїй основі — найгуманніша з усіх на світі професія.

Україна, її плодотворний чорнозем, наша любов до землі — це власна структуральна сила, яка збагачує нас і заразом є цивілізаційним вкладом у нашу плянету. І хай же її символом буде 6000-літня кутя. Тож донесімо кутю із її звичайного місця між різдв'яними стравами — у незвичайне. Бажаймо, віншуймо нею добра всім і вся, починаючи нашою рідною колядкою „Бог Предвічний".

Ярина Тудорковецька

Поріг 3000-ліття і українська наука

Цілий християнський світ, включно з його українською віткою, стоїть на порозі 3000-ліття християнської ери. 2000 років тому прийшов Репрезентант Отця — Великий Учитель з Назарету й виголосив на галилейських узгір'ях Нагірну Проповідь, під час якої оприлюднив основні принципи Божого Царства. Своїм Життям і Наукою Він дав приклад і показав шлях, як належить жити, щоб бути в згоді з Волею Творця, а своєю Жертвою Він уздоровив духово збанкрутоване людство й „смертю смерть поборов, а тим, що в гробах, життя дарував", тобто дав благословенну надію в аспекті сотеріологічної переспективи вічного життя.

Христос — історична Постать, а християнізм — метафізично-історичний феномен на тілі гльобального історичного процесу в часі й просторі. Світ історичної науки цілої християнської ойкумени має особливу нагоду присвятити увагу згаданому феноменові, пов'язаному з 2000-літтям, шляхом наукових конґресів, конференцій та публікацій, присвячених мультиперспективній тематиці християнізму — як з позицій теології, так і історії, культури та етично-моральних вартостей, плодів безпосередніх чи посередніх впливів християнізму.

Україна, розташована на грані двох ривалізуючих зі собою цивілізацій, візантійського Орієнту та романського Окциденту, характерна особливою специфікою своєї духовости. Представники української науки, перш за все історичної, мають широкий діяпазон можливостей студійної праці в тому напрямі. В парі з основною інтерпретацією появи й метафізичної суті християнізму з позицій теології поступає з'ясування капітальної проблеми в світі історичного підходу до генези й розвитку релігійної системи християнізму, особливо в ідеологічно-догматичному й еклезіологічному аспекті. При тому доречно буде наголосити особливий дезідерат: добре буде, коли представники українських Церков і наукового світу займатимуться спільно питаннями, які нас як національну спільноту об'єднують, в дусі Христової любови й національної єдности, а рішуче не з позицій міжконфесійних чи міжцерковних розбіжностей. Прийнявши християнство, русько-українська національна спільнота закріпила свою позицію в домені европейської цивілізації. Наша, головно, досекулярна культура пройнята християнським духом з багатьома христологічними мотивами. Окрема проблема — це вплив християнізму на кристалізування етнопсихічної структури української людини на довгому хронологічному відтинку — від доби політеїзму натуралістично-аграрного стилю до християнського світогляду, в центрі якого находиться христологічна правда з могутньою постаттю Христа Спасителя. Вихована в духовій атмосфері чорноморсько-середземноморського Півдня з його геллено-римською цивілізацією, шляхетна душа русько-українського автохтона-хлібороба вловнювала в себе поняття й етично-моральні принципи Христової Науки та ступала на шлях вищих етапів духовости. В процесі духового росту скріплювався ідеалістичний світогляд, життєвий оптимізм в парі з любов'ю до Бога й ближнього та до місця свого походження, рідної традиції й Батьківщини, в умовах змагань з евразійським степом і захланними сусідами. Мужніла геройська вдача жертвування власного життя за волю і щастя народу — синів і дочок русько-української землі, пов'язаних спільною історичною долею і традицією від сивої давнини — „откуди єсть пошла руська Земля".

Українське Історичне Товариство, як сучасний рушійний авангард нашої історичної науки, має в пляні присвятити особливу увагу Ювілейному Році 2000-ліття християнської ери шляхом організування симпозіюмів та опублікування відповідних матеріялів на сторінках „Українського Історика". Це буде доказ приналежности до християнської ойкумени та вірности Христовій Науці. Хочемо надіятися, що світ української науки, разом-спільно України з діяспорою, здобудеться на зорганізування Наукового Конґресу з нагоди 2000-ліття так, як здобувся на відзначення 1000-ліття офіційного прийняття християнства в Русі-Україні.

Олександер Домбровський

Св. Миколай в Менор Джуніор коледжі

Св. Миколай (на світлині) відвідав Студійний осередок української культури Менор Джуніор коледжу. Після св. Літургії, яку відслужив о. Орест Михайлюк, св. Миколай роздав подарунки старшим віком мешканцям дому Вознесіння, студентам і працівникам коледжу. Допомагала св. Миколаєві студентка Марія Лунь, а її мама Дана пошила ризи для св. Миколая.

„Є ДОРОГИ, ЯКИХ ОМИНУТИ НЕМОЖЛИВО, БО МИ ВИБРАНІ НИМИ ЙТИ"

В останніх числах нашого тижневика ми широко інформували про Львівську Богословську Академію, у зв'язку із міжнародною акредитацією, що вона осягнула минулого місяця. Але таки зовсім інакше враження, коли є нагода зустрітись віч-на-віч із її найважливішими особами — ректором і віце-ректором цієї виняткової наукової, а рівночасно релігійної академії та послухати безпосередньо їхніх думок та інформацій.

Хоча я вже в червні відвідала на місці академію, що міститься у Львові при вул. імені Іларіона Свєнціцького, цього науковця та музейника, все ж тепер мати можливість безпосередньо поговорити з найважливішими її особами — то було неабияке пережиття.

Зокрема зворушливим було наше привітання, бо прийшли вони на зустріч із своїм „опікуном" в часі поїзди по цьому континенті, Іллею Лабунькою, що виконує обов'язки екзекутивного директора Української Католицької Едукаційної Фундації, з осідком у Чикаго. І він відразу підкреслив, що усі троє вони — пластуни із куреня „Хрестоносців", уроджені поза Україною, а я також життя віддала праці цій же молодечій організації. Може, тому ці молоді провідники духовного життя в Україні та ентузіясти академії відразу були такими близькими, а розмови не хотілося кінчати.

— Скажіть, яка головна ціль ваших відвідин і доповідей, що вже проголошені у ряді українських скупчень?

— Ми хочемо мати якнайбільше доповідей про нашу Богословську Академію, про її успіхи але і труднощі, зокрема фінансові. Приходимо до „Свободи" після відвідин кардинала Католицької Церкви Джана О'Коннора добре відомого в Ню Йорку, і він не лише прийняв нас дуже тепло, але обіцяв фінансову допомогу на зарплату для учителів.

— Скільки в ЛБА коштує навчання та скільки тепер в ній навчається?

— Ми маємо тепер 410 студентів, з яких 280 є семінаристами, 20 — це сестри, а інші миряни, в тому числі, як знаєте, у нас багато дівчат. Річно студії коштують 1,400 дол. У порівнянні із коштами студій в американських університетах, це дуже скромна сума. Тому ми так надіємося тут на стипендії для наших студентів. 1,400 дол. на сьогоднішні обставини в США — це невелика сума.

— Чи змінилася тепер настанова до богословських студій, коли студентами є також дівчата?

— Це вони будуть у майбутньому ширити ідею мирян, а певна їх кількість, може, стане дружинами священиків та піднесе рівень подружнього життя. Серед шістьох інситутів, які діють при ЛБА, ми маємо також інститут родини та подружнього життя.

— Чи можете вичислити усі інститути, що працюють в ЛБА?

— Це інститут історії Церкви, термінології і перекладів, християнської етики, релігії і суспільства, неолатіністики, і саме цей, що ми вже згадували, родини та подружнього життя.

— Як бачу, це широкий діяпазон знання, і він конче потрібен для наших майбутніх священиків, які довгий період совєтської окупації не мали нагоди до університетської освіти та ступеня бакалаврів, а це важливе так для духовників, як і для мирян.

— Так, це правда, але тепер час мати перед собою переспективу, не критикувати — наша Церква таки розвивається, а це щойно сьомий рік, що маємо таку можливість. Певне, що в народі бажають мати конкретні висліди, але на це треба почекати дві генерації. Ось вже цього року вийдуть перші випускники акредитованої ЛБА. Наша академії ствить собі за завдання боротися з безпорядком, що його залишив комунізм.

— Чи тільки ви будете мати в цьому повний успіх?

Нововисвячений отець д-р Борис Гудзяк, віце-ректор ЛБА, проводить свою першу Службу Божу.

— Розуміється, ви сумніваєтеся, але це — наслідок модерної віри в прогрес, а віра в нього перетворюється в постмодерний сумнів. Отож навчання служби Богові в тому постмодерному, посткомуністичному світі не є легке. Але ми віримо, що це зробимо. Прийдіть і подивіться на наших студентів, наших учителів, на молодих людей, які хочуть вчитися. Ми забуваємо, яке чудо ми пережили. Ми мусимо бути носіями благовісті. І ми маємо нагоду на початку нового століття бути такими носіями.

О. Кузьмович
Фото автора

Нотатки того, хто повернувся

Церква та українці

Напевно, то злі язики так стверджують, але існує сентенція про те, що українці люблять лише молитися та співати. Щодо першого ствердження, то мав би застереження, коли йдеться власне про Україну.

Десятиріччя комуно-атеїстичного мороку не минули для народу безслідно. Нині скорше можна говорити про своєрідну моду на релігію, аніж про правдиве сповідування. Вчорашні партійні ідеологи хапаються за свічку під час виборчих кампаній, напівмафіозні бізнесмени освячують нові офіси, а пересічні українці згадують за Бога здебільшого лише на Різдво та у Великдень.

Колись справді побожна Україна нині заново осягає християнство, лише намагається прокласти стежку до свого храму.

Віра — річ глибоко особиста. Тут не має бути декляративности. Оскільки людина може ледь ще щодня ходити до церкви, але таки не бути віруючою. Це щось подібне до того, як в останні роки в Україні були мільйони членів КПРС, які пристосовувались до пануючої системи, абсолютно не вірячи в її ефективність. І сьогоднішня бездуховність в Україні є наслідком морально-ідеологічної порожнечі котра панувала в суспільстві за часів СССР.

Тому хотів би підкреслити, що нині головною проблемою в Україні не є міжконфесійне тертя. Набагато болючіше питання безвір'я пересічної більшости населення, окрім хібащо заходу України. На превеликий жаль, релігія нині не є в Україні насущною потребою, до неї звертаються здебільшого як до чогось екзотичного, раніш невідомого. Як не прикро, але досить мало людей мають у серці Бога і керуються його заповітами у повсякденному житті.

Душа людини важча за тіло. Тому так не просто кожному з нас пронести її через життя неушкодженою та незаплямованою. І саме Церква може підтримати кожного у важкій ході стежкою особистої долі. Тож не важко уявити страждання нашого народу, котрий тільки-но починає засвоювати цю велику істину.

Інша справа тут, на еміграції. Діяспора у своїй переважній частині є таки справді віруючою. Церква відігравала і відіграє в житті більшости тутешніх українців вирішальну ролю. Саме Церква взяла на себе основні тягарі адаптації людей до нового життя. Українська Церква на еміграції була і залишається місцем не лише релігійним, а й тим, де людина може задоволити інші духовні потреби. Саме сюди кожен українець йде, щоб почути і рідне слово, і новини з життя громади, і перейнятися тими справами, котрі його хвилюють. Церква відіграла найбільшу ролю в затриманні національної ідентичности українців на чужині. Непевне, через атеїстичне минуле системи, котра десятиріччями панувала в Україні, я нині ніяк не можу збагнути істинну причину міжконфесійних проблем, котрі сьогодні, на жаль, мають місце в нашій державі. Приємно зазначити, що подібні проблеми практично відсутні тут, на еміграції. Це не лише радує, а й дає надію на те, що в Україні візьмуть приклад з братів з-за океану.

Міжконфесійна ситуація в Українській Церкві є складною, неоднозначною та непрогнозованою. Тим більше у світлі останніх подій, пов'язаних з візитою до ЗСА Патріярха УПЦ Київського Патріярхату Філарета.

Та цілком зрозуміло, що найкраще про нашу духовість можемо подбати лише ми, а не Рим чи Константинопіль, а тим більш підступно-азійська Москва. Коли я бачу священика біля святого престолу, то мене в першу чергу цікавить, до чого він кличе своїх вірних. Чи сповідує він вічні християнські чесноти? Чи закликає паству до миру і злагоди? Чи пропагує пошану до своєї землі та свого народу? Це, я переконаний, є найважливішим у побожній праці будь-якого ієрарха. Заради цього є і Церква Христова, заради цього Спаситель прийшов прийняти страждання за рід людський.

Саме такий підхід зможе стати одним з наймогутніших об'єднуючих чинників нашої нації, наших Церков. А покищо більше із смутком, аніж з веселістю, почув, до речі, тут, в Америці, такий анекдот. Потрапив українець на безлюдний острів. Та не розгубився, не впав у відчай наш чоловік. І через рік, коли припадково пристав до того берега корабель, побачили подорожні велику господарську розбудову. І також дві церкви стояло на узвишшях.

— Навіщо тобі аж два храми? — поцікавилися прибулі.

— А то якже?! — здивувався українець. — Ось у ту церкву я ходжу молитися, а в отій ноги моєї не буде!

Америка — країна дійсно вільних людей. Це зрозуміло хоча б тому, що Церков найрізноманітніших конфесій та віросповідань тут менше хібащо від ресторанів. І кожен може обрати такий духовий шлях, як того бажає. Не випадково саме на теренах ЗСА почала відроджуватися й РУНВІРа — Рідна Українська Національна Віра — прадавня релігія наших предків, котра набула нових рис в сучасних умовах. Нині громади РУНВІРи постають і в Україні. І виходить парадаксальна до деякої міри річ — ренесанс нашої національної духовости ми маємо завдячувати демократичній Америці.

Я сподіваюся, ці рядки люди читатимуть з оглядом на те, що автор допису зростав і формувався в умовах, відмінних від тутешніх. Особливо це стосується духовної сфери. Через це, можливо, припускаюся деякого спрощення у сприйнятті релігійної ситуації і тут, і в Україні. Однак, я глибоко переконаний: для того, аби українці у майбутньому були міцними та згуртованими — Церква, віра мають стати для нас об'єднуючим, а не роз'єднуючим чинником. Можливо, для цього не обов'язково треба ставати на екуменічний шлях. Особисто я буду побожно та відповідально почуватися у кожному храмі, де проповідатимуться святі для кожного українця чесноти Віри, Любові, Добра та Патріотизму.

Фідель Сухоніс,
Член Спілки письменників України,
м. Січеслав

Стара імміграція — нова імміграція:
Хвиля до Хвилі

Станьмо братами! Скільки можна докоряти?

Лист-сповідь

На жаль, ваша газета "Свобода" неприхильно ставиться до емігрантів так званої "четвертої хвилі". Я тут живу вже 4 роки. Мої рідні мають статус втікачів, так що не всі належать до "заробітчан", як іноді в газеті називають новоприбулих українців. Серед нас є різні люди, як і в попередніх трьох "хвилях".

Нові еміґранти мають щонайменше середню освіту, багато з них мають і вищу, володіють різними мовами. Чому ж така нехіть до свого ближнього, до брата по крові? Чому не взяти прикладу з євреїв, вірмен, які **допомагають** новоприбулим, а не судять їх за те чи за інше? До речі, першими допомогли моїм рідним сусіди-вірмени, їхня церква, а потім — поляки. Допомогли порадою, щирим ставленням. Українська громада нас "не помічала", не звертала на нас уваги. Коли я вперше вийшла на подвір'я перед церквою після відправи, то звернула увагу, що нас, нових еміґрантів, представники "третьої хвилі" уникають як зачумлених. Мабуть, боялися, що ми щось попросимо. Я розумію, що ніхто не хоче зайвого клопоту, що серед українців мало багатіїв-мільйонерів, але не все вимірюється матеріяльним добробутом.

На "четверту хвилю" нарікають за її недостатню активність в громадському житті. Не того ми пасивні, що ліниві, а того, що боремось за виживання, працюємо на двох, трьох роботах, аби прогодувати сім'ю і допомогти рідним в Україні. Багато хто приїхав з малими дітьми, які ходять до церкви, до недільних шкіл. Це правда, що не кожен з нас може передплатити українську газету чи журнал, бо не має достатньо грошей, але дехто не робить цього, бо не хоче читати нарікань на "поганих еміґрантів": "І чого вони сюди їдуть, маючи вільну Україну? Це ж ми, давні еміґранти, мусимо тут сидіти, бо нас вигнала війна, а ці нехай повертаються і будують нову Україну. Ще й не хочуть тяжко працювати, як ми, а шукають роботи за своїм фахом!"

Такі статті вміщувалися і в газеті "Свобода". Правда, тепер їх стало менше. Навіть в книжках були натяки на жінок в Україні: "Знаємо, мовляв, які вони там!" А які? Це жінки, які завжди виховували борців за волю України, вмирали з ними в часи воєн, голодоморів, сталінських репресій. Вони виховували своїх дітей патріотами в страшних умовах комуністичного пекла, важко працюючи в колгоспах, на будовах і заводах. Це їхні діти, голодуючи на радіоактивному граніті Києва, остаточно зламали опір комуністів. Це вони тепер, бідуючи, будують попри все нову Україну. А чи все так гарно тут, серед українських громад? Тут СУМ воює з Пластом, мельниківці з бандерівцями, в Україні сто партій, сто гетьманів, а в результаті виграє ворог нашої держави.

Не думаю, що ви надрукуєте мого листа, але хоч прочитайте його в редакції. Легко звинувачувати когось, важче зробити собі "рахунок сумління" як перед сповіддю. Треба бути людяним... Я чую, як про людей в Україні говорять, що вони ліниві, погано працюють і тому не можуть вийти з кризи. Неправда! Вони працюють, не маючи платні за багато місяців. Чи тут хтось погодився б на таке? Говорять також, що проголосували за комуністів... Легко зфальшувати вибори там, де при владі старі партократи або залежні від них. Висока смертність забирає активних людей. З 15 мільйонів українських пенсіонерів багато приїхали в Україну на старість і нічого тут не вдієш — вони посилюють неґативну статистику. На теренах колишнього СССР проживає 12 мільйонів українців, переважно молодих віком, які теж потребують уваги. "Четверта хвиля" не порушує цих питань, бо трудиться, вчить дітей, нострифікує дипломи, удосконалює англійську мову.

Ой, як гірко чути тут докори... Молодого чоловіка, який приїхав в Америку і запитав, скільки він матиме за свою роботу в спільноті, осудили в газеті, бо для громади треба працювати без оплати. Це так! Але ніхто не поцікавився, за які гроші він дістався Америки, чи має за що купити хліба, чи здатний повернути борги... Шана тим українцям, які допомагають сиротинцям, лікарням, школам, інвалідам в Україні. Їх багато в Америці. Чиніть добро, але не докоряйте: чого ви сюди понаїхали?! Легко командувати звідси як будувати нову Україну. Але не командувачі здобули волю. Нам її ніхто не дав, вона прийшла до нас з Божою поміччю як волевиявлення всього народу. То чи можна докоряти? Тільки останнім часом в "Свободі" не стало дописів, зневажливих до "четвертої хвилі". І мова газети стала ближчою до мови усього народу. Хай так буде і надалі.

Адреси я не подаю, колись зроблю це. Не знаю, чи відгукнетесь на мого листа, але маю надію почути думки еміґрантів з "четвертої хвилі" про їхнє життя в Америці.

Марія Г.
Конектикат

Софія Малильо

Діяспора

Діяспора... Яке об'ємне слово!
Об'ємне і вагоме водночас.
В нім чується зов однієї крові,
що над просторів даль єднає нас.

Нас порізнили ріки й океани,
Нас розлучили гори і хрести.
Палали за плечима лихом гнаних, —
та не згоряли ніжности мости.

Пливли роки, пройшло ціле століття,
а хвилі гнаних підіймались знов,
і пам'ять матерів продовжувалась в дітях,
і промовляла прадідівська кров.

Діяспора... і в серці біль ятріє,
бо знає серце — скрізь вони живуть,
бо надто їх багато по Росії
та по краях, що їх так досі звуть.

Чи не вони безвинно вимирали
серед щедрот Кубанської землі?
Тайгу і тундру ними заселяли
по волі демонів у зорянім Кремлі.

Чи не вони із Холмщини й Підляшшя
через межу нам тугу свою шлють?
Гірка їм випала життєва чаша,
пройшли вони до краю хресну путь.

На всіх меридіянах і широтах,
не згинувши в суворих бурях літ,
примноживши чуттів і дум щедроти,
буяє, творить український рід.

О, рідні люди, по усій плянеті!
В крові у нас одна любов дзвенить.
Край пращурів у творчім своїм злеті
вас пам'ятає і благословить.

В. Ворохта,
Закарпаття

Потрібні зв'язки молодих

Голова Конституційної комісії Верховної Ради України, народний депутат, почесний маґістер права Михайло Сирота, перебуваючи в Америці, відповів на одне із запитань анкети „2020: діялог між віками", а саме про те, яким буде подальший зв'язок між Україною та українцями на чужині. Ось що він сказав:

— Я з цікавістю слідкував за панеллю і мені було дещо дивно, що є така проблема. На мою думку, коли була діяспора, а не було держави, сила усіх свідомих українців була спрямована на те, щоб у нас була держава. Зараз молода держава потребує величезної підтримки — і моральної, і політичної. І вона є. Але я свідомий того, що Україна незабаром стане сильною державою і тут, на мій погляд, повинні змінюватися підходи. Мені, скажімо, було цікаво, що є проблема двомовности в діяспорі, коли нові покоління краще спілкуються англійською мовою, ніж українською. Я вважаю, що це абсолютно нормально. Я 20 років вчився й робив усе, щоб мене вчили, але не навчили англійської мови, а мій син і його товариші вільно володіють англійською мовою. І вони з вашими дітьми й онуками можуть говорити обома мовами. Тут немає жодної проблеми. Я вважаю, що сьогодні треба налагоджувати якомога більше контактів людей середнього і молодого віку — підприємницьких, наукових, бізнесових, освітніх, культурних, релігійних. Це серйозно зміцнить Україну і відверне загрозу повернення назад. Україна має дуже високий рівень духовности. Наші духовні, культурні надбання можуть стати в пригоді й українцям в ЗСА. Україна має дуже серйозні технологічні й технічні розробки. Я привіз кілька таких проєктів і їх із задоволенням прийняли в Америці. Такі процеси діяспора повинна підтримувати.

Народний депутат України Михайло Сирота відповідає на запитання українців в Нюарку

Чи буде українська діяспора в році 2020?

Продовжуємо дискусію

Треба об'єднатися

Українська діяспора існуватиме у 2020 році, хоча й не буде такою активною, як тепер. Навіть молодь, народжена й вихована в Америці, не є байдужою до України, якої ніколи не бачила. Молоді люди часто не знають української мови, але ходять на концерти українських мистців. А коли з'являється щось неприхильне до України в пресі чи телебаченні, то молодь активно стає в обороні доброго імени нашої батьківщини.

Українська діяспора буде потрібна Україні, але лише після того, як Україна міцно стане на самостійні ноги. Закордонні українські організації сприятимуть їй так, як ірляндські спільноти сприяють Ірляндії, жидівські — Ізраїлеві. Тепер уявлення про діяспору в середовищі України ще спотворені комуністичною пропаґандою, яка називала українців за океаном купою зрадників чи запроданців, агентів ЦРУ або Волл-стріту. Але це минеться.

Навряд чи „четверта хвиля" української еміґрації відіграє помітну ролю в Америці. Її попередники були політичними вигнанцями з рідної землі і становили відчутну інтелектуальну силу, готову до боротьби за незалежну Україну. Тепер з України виїздить чимало талановитих людей, але за океан їх ведуть зовсім інші причини.

Українці в Канаді і США й тепер йдуть різними шляхами. У США вони повоі асимілюються, пристосовуються до місцевих умов, а в Канаді є сильною групою, яка має вплив в уряді, навчає дітей рідної мови і українознавства в публічних школах. Співпраця обох громад, звісно, розвиватиметься. Єдиним спільним чинником для українців в США і Канаді є турбота про долю України.

Українська діяспора повинна об'єднатися. Свого часу обставини призвели до виникнення різних товариств, союзів, об'єднань. Часи змінилися, а поділ залишився, і часто має вже недоречний вигляд, бо є незалежна Україна, а методи боротьби чи погляди на політику стали набутком історії. Проте керманичі ряду організацій не хочуть об'єднання, яке не збігається з їхніми інтересами.

Нові іміґранти, звісно, „підживляють", але не рятують українську діяспору. Ці люди бачать, що усі етнічні спільноти тримаються свого національного коріння, але вони мають свої буденні клопоти, бо повинні стати на ноги в Америці. Врешті, ми і наші батьки теж це пережили. Вплив новоприбулих на давніх іміґрантів й навпаки — існує. Хоча давні українські мешканці Америки й нарікають на певну пасивність нових, але це не є протиріччям, і з часом різниця зменшуватиметься.

Усі перелічені в анкеті чинники є важливими. Візьмемо Церкву. Важко не помітити, що провідники окремих церков різних конфесій вважають тільки себе істинними, а на інших поглядають скоса. Отже, для них конфесійні справи стають вищими від українських. А це має вплив на паству, бо навіщо мені їхати за багато кілометрів до української церкви, яка насправді не є такою, коли поруч є добра американська церква. Так втрачається українська духовність, яка мала б посилюватися на засадах Христової Євангелії.

Олексій Коновал,
м. Арлінгтон, Ілл.

Залежить від кожного

Понад стотисячна маса українців, еміґрантів-„дипістів", — голодних, знедолених і без перспектив на завтрашній день опинилася по війні на Заході і була переселена в більшості до Америки і Канади. Переселенці в нових обставинах, часто не знаючи англійської мови, тяжко працюючи, швидко розбудували громадське, культурне, наукове і релігійне життя, не забуваючи при тому про потреби своїх родин і тих, які залишилися в межах СССР.

Українська діяспора ширила правду про колоніяльний стан України і її боротьбу. Наукові інституції діяспори студіями української мови протидіяли її русифікації, оберігали історію і культуру від фальшування. Звертанням до урядів в країнах поселення діяспора домоглася полегшення становища політичних в'язнів і переслідуваних. Все це разом узяте вимагало великого вкладу фізичної і розумової праці, коштів. Інтенсивна і багатогранна праця діяспори тривала понад 50 років. Часи минули і тепер читаємо в пресі, чуємо на зборах організацій і установ про зменшення членства, активности, а відтак постало питання про саме існування діяспори.

Але Україна потребуватиме допомоги діяспори ще довгі роки. І сильна інтелектуально, професійно і матеріяльно діяспора зможе допомагати. Тому нам необхідно позбутися зневіри і байдужости, відновити працю, поставити її на більш професійну основу, а головне — залучити до неї молодих, енергійних і фахових людей. А говірки деяких песимістів: „Якось то буде, ми своє зробили, Україна вже незалежна", або „Україна не є такою, якою ми хотіли її бачити, там усе розкрадають"? У якій державі сьогодні немає крадіжок, корупції? Такі неґативні настрої тільки шкодять громаді. Але, як кажуть в народі, немає зла, щоб не вийшло на добре.

Молоді професіоналісти і науковці із середньої ґенерації, не обтяжені намулом минулого, зробили відважний крок, запропонували перебудову мислення і дії відповідальних людей діяспори, ствердили, що це вдихне нови сили і енерґію в життя діяспори до 2020 року. Про це йшла мова на конференції „Чи буде Українська діяспора в 2020 році?". Учасники конференції ствердили: так, діяспора житиме! Існування діяспори в XXI столітті залежатиме від нас усіх, від того, чи ми свідомі того, що діяспора потрібна нам, а відтак усе залежатиме від того, скільки ми вкладем праці, гроша і часу, щоб вона надалі виконувала свою преважливу місію.

Хочеться вірити, що свого роду перебудова, яку започаткувала конференція, стане для молодих професіоналістів стимулом до праці на форумі громад, збереже надбання попередників і доведе, що вони є гідні продовжувачі ідей їхніх батьків.

Євген Бачинський,
Клівленд, Огайо

На кого чекає Америка?

Ми вже сповіщали про те, що провідники США обговорюють пляни збільшення числа віз для спеціялістів високої кваліфікації, зокрема в електроніці. Проте в переліку таких фахівців Служба іміґрації називає не тільки комп'ютерних програмістів, а й бухгалтерів, біохіміків, біологів, економістів, фінансових аналітиків, журналістів, бібліотекарів, математиків, лікарів, медичних сестер, фармацевтів, фізиків, психологів, представників багатьох інших професій. Усі вони можуть клопотатися про неіміґраційну візу H-1B (Non-immigrant visa).

Non-immigrant visa — це письмовий дозвіл або печатка в пашпорті, які засвідчують, що її власник може переїхати кордон США і працювати в країні впродовж певного часу. Цей час становить 3 роки, після чого можна звернутися з проханням про дальше перебування ще на три роки, а вже опісля такий спеціяліст має повернутися додому і лише через рік може знову клопотатися про візу H-1B.

Засадою визнання вас відповідним спеціялістом має бути ваш диплом про закінчення вищого навчального закладу, який прирівнюється до 4-річної університетської освіти в США (bachelor's degree), або практичний досвід в даній галузі, що рівноцінний університетській освіті і визнаний експертами, або ліцензія вашого стейту, якщо професія вимагає її. Лікарі медицини в США складають спеціяльний екзамен.

Щоб отримати візу H-1B, треба мати запрошення до праці, яке видає фірма чи приватний власник бізнесу. З таким працедавцем треба уладнати умови роботи, її оплату, адресу. Не ви, а працедавець подає заяву до Служби зайнятости— Department of Labor. Після її затвердження ви подаєте заяву до Служби іміґрації або до Консуляту США в Україні.

Маючи візу H-1B, можна працювати лише у працедавця, який вас запросив, виконуючи лише обов'язки, зазначені у заяві. Якщо робота закінчилася або вас звільнили, то ви вже не маєте права на перебування в США, хібащо новий наймач подасть нову заяву до Служби іміґрації. Маючи таку візу, можна клопотатися про візу H-4 для дружини (чоловіка) чи неодружених дітей віком до 21 року. З візою H-4 можна вчитися або подорожувати в США, а працювати не можна, проте є можливість клопотатися про дозвіл на працю.

Різдвяне послання Філарета

(Закінчення зі стор. 1)

Якщо характеризувати стан, в якому перебувало людство дві тисячі років тому, то його гріховна розбещеність була безпросвітною. Панували повсюдний моральний розклад, багатоженство, повальна розпуста, нестримний егоїзм і велика ненависть; врешті, — цілковитий відхід від Бога, заміна справжнього Богошанування ідолопоклонством. Царство зла охопило людство і, як наслідок гріховности людської природи, закон смерти запанував над усім людством. Тому ап. Павло від імені всіх людей із зітханням вигукує: „Бідна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерти?" (Рим. 7,24).

Ось для того, щоб визволити людей від рабства гріха і закону смерти, й прийшов у світ Син Божий і, з'єднавшись з нашою людською природою, народився від Пресвятої Діви Марії у Віфлеємській печері. „Бо так полюбив Бог світ, що віддав і Сина Свого Єдинородного, щоб усякий, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне" (Ін. 3, 16). Ця вічна Божа любов до людей, яка за своєю силою перевершує можливості людської уяви, виявилась у тому, що Бог Отець віддав на смерть Свого Єдинородного Сина, щоб визволити нас від гріха і смерти.

Бог створив людей для вічного життя. Але гріх перших людей — Адама і Єви — вніс в нашу людську природу схильність до зла і смерть. Христос Спаситель оновив нашу природу, від гріха і смерти визволив її. Після смерти і воскресіння Ісуса Христа всі люди воскреснуть із мертвих свого часу. Як через смерть Адама всі ми помираємо, так через воскресіння Ісуса Христа всі люди воскреснуть.

Різдво Христове визволило нас від гріха і смерти. В цьому і полягає його велич і неоціненне значення. Душа не вмирає, а тіло воскресне, незалежно від нашого бажання. Вічність всім нам забезпечена Різдвом Христовим. Але якою буде ця вічність, залежить від кожного з нас. Що ми оберемо тут, на землі, з тим і підемо у вічність. Оберемо Бога — будемо вічно блаженствувати у славі Божій. Відмовимося від Бога — будемо існувати у вічній темряві зі злими духами. Не оберемо добро і святість — будемо вічно перебувати у царстві гріха.

Хай свято Різдва Христового спонукає нас завжди обирати Бога і все світле і добре, що сходить від Нього. Хай Господь надихає нас на християнське всепрощення, прагнення єдности та щире братолюбство. На цьому шляху хай зірка Віфлеємська освітлює наші серці Божою мудрістю, благодатним теплом зігріває домівки, зміцнює здоров'я.

Сьогодні молитва наша радісна, святкова і світла. Помолімося ж Господеві, щоб любов Христова зігріла наші серця, зміцнила нас духовно, посіяла зерна радости у спустошених душах, пом'якшила наші згрубілі та злі серця. Нехай із Різдвом Христовим у душі кожного з нас народяться любов і мир — церковний, національний, сімейний. Адже воістину, хто має любов, той сам стає джерелом правди і справедливости (Ін. 4, 14).

Сердечно вітаю вас, дорогі брати і сестри, з великим і радісним святом Різдва Христового і Новим Роком. Поздоровляю зі святом і всіх наших земляків-українців, які живуть за межами України і зберігають любов до рідного краю. Прославляючи народження Христа Спасителя, дякуємо Йому за всі Його благодіяння, за радість і скорботу. Хай Господь буде милостивим до нас у випробуваннях нашої віри й любови і пронесе мимо нас чашу гніву Свого за гріхи та беззаконня наші. Хай благословення Боже перебуває над Українською державою та її народом.

Христос народився! Славімо Його!

Філарет,
Патаріарх Київський
і всієї Руси-України

Різдво Христове, 1998/99 р. Київ

НОТАТКИ ТЕОЛОГА

ХРИЩЕННЯ — ПОЧАТОК НОВОГО ЖИТТЯ

З віддаленої Галілеї на ріку Йордан прийшов Ісус Христос, щоб прийняти водне хрищення від Свого Предтечі Івана Христителя, який готував людей до духовного хрищення, котре мав дати їм Ісус Христос. Про значення повного дотримання Божих заповідей на прикладі водного хрищення веде мову бакалавр теології Володимир Кухарський з Тернополя в статті „Україна, слов'янський світ: бути чи не бути". З дозволу автора ми подаємо скорочений варіянт статті, зберігаючи його головну думку.

Щоб вилікувати від хвороби, насамперед потрібно поставити правильну діягнозу. Ісус Христос, застерігаючи від основної причини виникнення хвороб суспільства, наголошує: „...І пізнаєте правду, — а правда вас вільними зробить!" (Ів. 8:32). Сьогодні, нарешті, ми повинні відверто назвати речі своїми іменами, чесно сказати всю правду про себе, аби спробувати виправити катастрофічну тенденцію занепаду України, бо завтра ми можемо просто зійти з історичної арени...

Святе Письмо попереджує чітко і однозначно: якщо народ дотримується Божих заповідей, то отримує благословення, якщо ж не дотримується їх, то отримує прокляття. Третього просто не дано (5 М. 11:26-28; 30:10-20).

На перший погляд, християнство повертається у загалі українського суспільства на підвалини домінуючої світоглядної системи, але, на жаль, повернення це якесь непри-

(Продовження на стор. 36)

Різдвяне послання Постійної Конференції православних єпископів поза межами України

(Закінчення зі стор. 1)

ників. А вони свою велику віру в Христа-Спаса показали в своїх молитвах і діяннях!

Цю святу віру і любов до Новонародженого Ісуса Христа ми і ввесь віруючий український народ виявляємо через свої глибокі богослужения й різноманітні церковні й народні обряди й звичаї.

Небо і Земля вітають і прославляють Новонароджене Дитя, Віковічного Бога. Це чудесне вітання приймають Пречиста Діва Марія — Матір Новонародженого, і Опікун — Праведний Йосиф.

Святі Ангели співають першу небесну колядку: „Слава Богові на небі, на земл, мир, у людях добра воля!" (Лк.2:14).

Цією небесною колядкою святі ангели провіщують успіхи й життя людей віруючих, людей доброї волі. Звідки мають прийти люди доброї волі? Хто ж виховуватиме цих людей? Відповідь на це питання: — дім—родина.

Дорогі брати і сестри, щоб звернути увагу духовенства й вірних на важливість родини в процесі виховання людей доброї волі, ми, ваші архиєреї, проголошуємо рік 1999-ий — „Роком Української Православної Родини". Великий учитель і святитель св. Іван Золотоустий нау.ає, що родина є мала Церква, бо батько і мати, і діти виховуються, щоб стати достойними членами соборної (спільної) Церкви.

Хто ж, як не наші батьки, мусить виконувати Божі накази про виховання своїх дітей в дусі Божому, в рідній українській культурі, у добрій культурі своєї держави, щоб вони виростали моральними і вартісними членами Церкви й суспільства? Дійсно, родина — основна клітинка суспільства.

Основні обов'язки — сім'ї — родини — домашньої Церкви є виховувати:

1. Сильну віру в Господа й надію на Його поміч.
2. Любов і довір'я поміж членами родини.
3. Любов до своєї Церкви і української християнської православної культури.

Церковна громада чи парафія — це поширена сім'я (exteded family) з духовним отцем-парохом на чолі. Парафія не сміє перетворюватися в якусь просто „організацію" чи „клюб", а тим більше в якесь „підприємство" чи „бізнес". Парафія — це церковна, євхаристійна родина. Її завдання — сприяти духовному життю й моральному вдосконаленню своїх членів — членів парафіяльної сім'ї. Наші громади чи парафії мусять бути осередками плекання традиційних сімейних вартостей. І тут парох та управа повинні служити за приклад і зразок для інших.

Парафіяльна родина — це частина єпархіяльної родини, яка гуртується довкола свого Єпископа, як предстоятеля, що діє почерез наставлених ним пресвітерів. Єпархія — в свою чергу — є складовою частиною ще ширшої родини — місцевої чи помісної Церкви. Найширша церковна родина — це Вселенська Церква, що складається з усіх Православних Церков різних держав і народів. Ця родина обіймає ввесь народ Божий — усіх сторін і всіх віків.

Ми, Архиєреї Української Православної Церкви, з нагоди радісного свята Різдва Христового закликаємо все наше духовенство якнайбільше дбати про добрий розвиток наших родин, щоб вони належно виховували своїх дітей на добрих віруючих християн і цінних членів нашого народу. Ми закликаємо всі наші інституції організовувати імпрези та відзначення протягом цього року з наміром підтримувати наші родини.

Зустрічаймо радісний Празник Різдва Христового з подякою і проханням, щоб Син Божий завжди був з нами і благословив успіхом усі наші добрі наміри й змагання нашої святої непохитної віри!

Цієї святої віри і любови до Новонародженого Спасителя ми від щирого серця бажаємо всім: Вашим родинам та всім нашим організаціям, що діють на користь нашої Святої Церкви і нашого народу. З нагоди цього радісного свята ми вітаємо Святішого Вселенського Патріярха Вартоломея 1, всіх українців в Україні й діяспорі та всіх людей доброї волі!

Ми бажаємо всьому українському народові Божого спокою та Божої мудрости, молимося, щоб у 1999 році всі вітки Української Православної Церкви в Україні об'єдналися в одну Святу Українську Православну Церкву, і цим зрадіє ввесь український народ у цілому світі.

Святкуйте весело і радісно, святкуйте побожно, маючи Новонародженого Дитя-Христа у своєму серці й в центрі Вашої родини!

Небо й Земля сьогодні з'єдналися, бо Христос народився. Сьогодні Бог на Землю прийшов, а чоловік на небо зійшов. Сьогодні задля спасіння чоловіка став видимий тілом Той, що по природі невидимий є. Через те й ми, прославляючи Його, виголосимо: Слава Богові на Небі й на Землі спокій, бо все це подало нам пришестя Твоє, Спасе наш, слава Тобі.

Христос Рождається! — Славіте Його!

†Василій,
Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

†Константин,
Митрополит Української Православної Церкви США і Діяспори

†Іван,
Архиєпископ Української Православної Церкви в Канаді

†Антоній,
Архиєпископ Української Православної Церкви США, Австралії й Новозеляндії

†Всеволод,
Архиєпископ Української Православної Церкви США

†Юрій,
Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

†Іоанн,
Єпископ Української Православної Церкви Діяспори

†Єремія,
Єпископ Української Православної Церкви Південної Америки

Нехай із святвечірною зіркою зійде все добро на Вас і на Нашу Рідну Україну!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

— б а ж а є —

Усім Організаціям, членам ЗУАДК-у, добродіям ЗУАДК-у і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та усім нашим Братам і Сестрам у Вільній Україні!

МИРНИХ І РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

і поздоровляє українським традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel. (215) 728-1630 • FAX (215) 728-1631

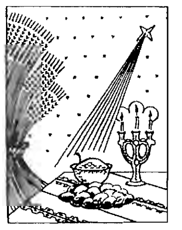

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, СВЯТИМ ЙОРДАНОМ і НОВИМ РОКОМ

— б а ж а є —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Вітаємо Вільний Український Народ на Рідних Землях і в діяспорі в ці святкові для України дні та висловлюємо найщиріші побажання щастя і миру в Вашій Господі. Віншуємо всім добром, всім гараздом на многая літа.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІМ ЙОГО! СЛАВА УКРАЇНІ!

Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Avenue
New York, NY 10003

Ukrainian National Information Service of America
214 Massachusetts Ave., NE
Washington, DC 20002

З празниками

РІЗДВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО РОКУ та ЙОРДАНУ

Ієрархам українських церков, головним пластовим проводам, крайовим проводам, усім пластункам і пластунам, прихильникам Пласту та українському народові!

— б а ж а є —

БАГАТО БОЖИХ ЛАСК, ДОБРА й ЩАСТЯ

ЛЮБОМИР РОМАНКІВ—НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН

ХРИСТОС РОДИВСЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та щасливого Нового Року

всім Членам, Їх Родинам та Прихильникам

Українського Інституту Америки

— б а ж а є —

ДИРЕКЦІЯ УІА

Український Хор „ДУМКА“ в Ню Йорку

— б а ж а є —

Радісних Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

Високопреподобним Владикам, Суспільно-Громадським Установам і всім нашим Прихильникам, і Приятелям, як теж нашій цілій „Думкарській“ Родині, щиросердечно бажає —

Управа Хору „Думка“

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в Ню Йорку

— б а ж а є —

усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всій Українській Громаді Ню Йорку

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Avenue
NEW YORK, NY 10003
(212) 529-6287

З Різдвом Христовим! З Новим Роком та Святим Йорданом!

Рідних, приятелів і друзів благослови Боже здоров'ям, щастям, любов'ю, добром.

ХРИСТИНА, ЮРІЙ, ЯРИНА і ТАРАС ФЕРЕНЦЕВИЧІ

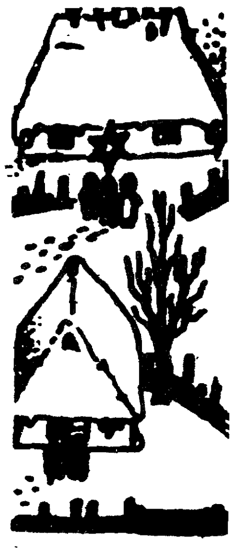

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ

вітає з радісними празниками
Різдва Христового, Нового Року і Богоявлення

– б а ж а є –

веселих та щасливих свят Ієрархам Українських Церков, Українському Урядові, членам НТШ в діяспорі й в Україні, й Українському Народові на батьківщині і в розсіяні.

Управа НТШ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

— в і т а є м о —

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ
по обидвох боках Океану

ЯРОСЛАВА, ЗЕНОН і ХРИСТЯ СНИЛИКИ

Христос Родився!
Славім Його!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

усьому своєму членству, своїм прихильникам, Управі УСЦАК, братнім спортовим організаціям та всій українській громаді

б а ж а є

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ
у НЮ ЙОРКУ

ДОСТОЙНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ
епохального діла Енциклопедії Українознавства

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та кращого НОВОГО РОКУ

— б а ж а є —

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ
ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, Інк.

71 Collinwood Rd., Maplewood, N,J. 07040

Христос Родився,

Славіте!

Шанозному Професорові М Семчишинові, колишнім Учням та всім Зальцбуржанам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— б а ж а є —

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Наступний З'їзд відбудеться 10-12 вересня, 1999 р. на Союзівці

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ "САМОПОМІЧ"

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

щиро вітає

Ієрархії Українських Церков, Проводи відділів Товариства „Самопоміч" та їхніх членів, Проводи Українських Кооперативів у діяспорі та в Україні.

Христос Рождається — Славім Його!

ПЛАСТ — ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Крайова Пластова Старшина у ЗСА

З нагоди радісного празника Христового Різдва і Нового 1999-го Року вітає Ієрархію українських Церков, Духовенство й Монашество, Президію Світового Конгресу Українців і всі українські установи, товариства й організації та ввесь український народ на рідних землях і в західній та східній діяспорі.

Бажаємо всім Веселих Свят і багато успіхів в майбутньому.

Наші особливо дружні побажання шлемо Начальному Пластунові Любомирові Романкові, Головній Пластовій Раді, Головній Пластовій Булаві, Крайовим Пластовим Проводам в Україні й у світі та всім пластункам і пластунам у всіх країнах, де діє Пласт. Нехай Новонароджене Боже Дитя благословить всіх Вас потрібними ласками у праці для скріплення й розвитку нашої організації, щоб гідно й достойно могли ми зустріти нове тисячоліття та назавжди закріпити нашу Велику Мету, самостійну, соборну українську державу.

Усім пластункам і пластунам бажаємо багато радости і віри в перемогу Правди і Добра та щастя й успіхів в особистому житті.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА ЗСА

ГОЛОВНА УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

— бажає —

Членам Товариства, Управам Відділів, Родинам Членів, Українському Громадянству в ЗСА, діяспорі й Україні

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

За ГОЛОВНУ УПРАВУ

д-р ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ голова

д-р МАРКО ДЕРЖКО секретар

Христос Родився! Славім Його!

З радісними Святами

ХРИСТОВОГО РІЗДВА та НОВОГО РОКУ

вітає всіх Земляків та колишніх Жителів Дрогобицької Землі на всіх поселеннях

Центральний Комітет Дрогобиччини

та бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

При цій нагоді повідомляємо, що Комітет має ще на складі деяку кількість першого, другого і четвертого томів нашого регіонального збірника: **„Дрогобиччина — Земля Івана Франка"**. Хто з Земляків не має ще цього видання, може ще замовити, звертаючись на адресу нашого скарбника:

ROMAN MYKYTA, 357 SO. Parkway, Clifton, N.J. 07014.

Веселих Свят

Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

членам і всьому громадянству

— бажає —

Управа Товариства Самопоміч і Клюбу Сеньйорів в Ню Йорку

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ

під керівництвом ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Усім нашим членам, добродіям і прихильникам

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РАДА ДИРЕКТОРІВ ЦУК

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

Щирі побажання Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО і щасливого НОВОГО РОКУ

ієрархам і духовенству українських церков, головному і крайовим пластовим проводам, дирекції і членам Пластової Фундації в Ню Йорку, громадським установам, організаціям та особам, котрі своїми щедрими пожертвами помогли потребуючій молоді перебути серед природи на пластових таборах, членам Ланки Батьків — Пластприяту, батькам пластової молоді, всім виховникам та їх співробітникам, всім пластунам і пластункам нашої станиці як в діяспорі, так і рівнож тим, що в Україні та всьому українському громадянству

— бажає —

Станична Пластова Старшина
Управа Ланки Батьків — Пластприяту
Осередок Праці УПСеніорату і
Осередок Праці УСПластунства в Ню Йорку

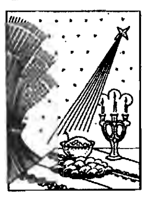

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА, КОЛИШНІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ на чужині

з нагоди Різдва Христового та Нового Року, шле найщиріші побажання Веселих Свят та здорового і щасливого Нового Року: Високодостойному Президентові Української Держави, Урядам, Високопреосвященнішим Владикам і Всечеснішому духовенству Українських Церков у вільній Україні та діяспорі, українським науковим установам, Конгресові Вільних Українців, Суспільній Службі Українців Канади враз із відділами, „Самопомочі" враз із відділами, „Провидінню", Союзові Українок враз із відділами, Лікарським Товариствам, Молодечим Організаціям, Українській пресі, нашим Представництвам, Станицям, членству УМХС, нашим щедрим ЖЕРТВОДАВЦЯМ, Збірщикам, та всій українській спільноті в рідному краю та на чужині.

РАДА і УПРАВА УМХС

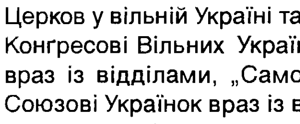

Веселих свят Різдва Христового

родині, пацієнтам і знайомим

— бажає —

д-р СІЛЬВІЯ БІЛОБРОН

Стоматолог

551 Millburn Avenue
Short Hills, New Jersey 07078 **Tel.:/973/467-0885**

Із Радісним Празником

РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

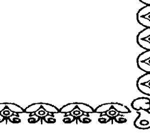

всього добра, зокрема здоров'я Родині, Приятелям та Знайомим

— щиро бажає —

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА із сім'єю

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

Сердечний привіт та найкращі побажання

Управа УВАН у США

Зі Святами Різдва Христового і Нового Року

найкращі побажання багато радости, сонця й успіхів своїм Членам, Приятелям, Симпатикам та Дружнім Клюбам

складає

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

Вельмишановним: Ректорові, Деканам, всім Професорам, Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на Фундацію Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському Народові в Україні і поза межами Батьківщини

— бажає —

УПРАВА

ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.

P.O. BOX 1028, NEW YORK, NY 10276 • Tel.: (212) 254-1571

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ УГА/УТГІ

— шле —

українському народові в Україні та діяспорі Високодостойному Президентові України, Урядові, Верховній Раді, Високопреосвященнішим Владикам та українському Духовенству в Україні і на чужині, нашим Професорам, Доцентам, Абсольвентам, науковим співробітникам, українським політичним партіям, організаціям, українській кооперації, інженерам, лікарським Товариствам, молодечим Організаціям, українській пресі та всім нашим Прихильникам і Жертводавцям, найсердечніші побажання з нагоди Свят Різдва Христового та нового 1999 року.

Бажаємо всім Веселих Свят та щасливого і здорового Нового Року!

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІМ ЙОГО!

Ректорат Українського Технічно-Господарського Інституту

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в АМЕРИЦІ

— бажає —

Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, всім Управам Осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ, Членам і Прихильникам та Українському Народові в Україні і в діяспорі мирних і радісних

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Крайову Управу, СУМ:
ЮРІЙ НАКОНЕЧНИЙ, голова
ПЕТРО КОСЦЬОЛЕК, секретар

1999 — Ювілей 50-ліття СУМ в Америці

Радісних Свят, Щасливого Нового Року

Рідні, Приятелям і Знайомим

— бажають —

ОЛЬГА, БОГДАН МИХАЙЛІВ

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям і Знайомим

— бажають —

д-р КЛЕМЕНТІЙ й ОЛЬГА СТЕФАНІЯ РОГОЗИНСЬКІ

Управа Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського

— вітає —

Вельмишановних Членів, Співробітників, Прихильників, Жертводавців і всю Українську Громаду в діяспорі та в Україні

з ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щиро бажає

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

469 Flamingo Street, Philadelphia, PA 19128

Пластова Фундація в Ню Йорку

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

— бажає —

своїм Членам, Українській Громаді, а зокрема Пластовим Проводам, Управі, Пластприяту, всім Фундаторам, Добродіям та Жертводавцям

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

Загін "Червона Калина"
5-тий Курінь УПС і 23 Курінь УСП

З Різдвом Христовим і Новим Роком
вітає

Преосвященного Владику Л. Гузара
о. Ректора А. Чировського
о. Л. Голдейда, члена Курії Василян
та всіх братчиків в діяспорі і в Україні

Христос Раждається!

Генеральна Старшина

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)

з нагоди

Величних Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

щиро вітає

Х Р И С Т О С

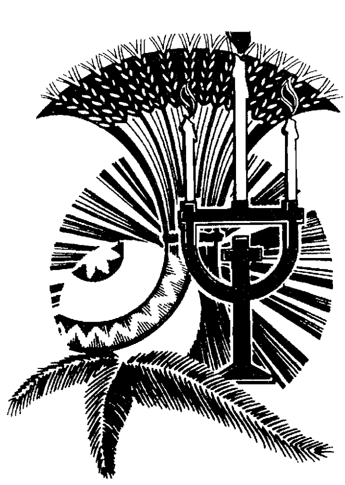

Ієрархії Українських Церков, проводи всіх українських організацій: політичних, культурно-освітніх, ветеранських, професійних, жіночих, молодечих і харитативних, зокрема проводи та членство українських кооператив у діяспорі і в Україні

Р О Д И В С Я

Христос Рождається — Славім Його!

За ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ

ДМИТРО ГРИГОРЧУК — президент

ВСЕВОЛОД САЛЕНКО — голова Ради

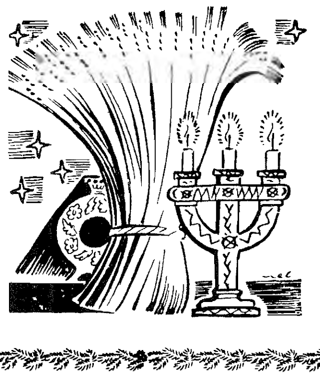

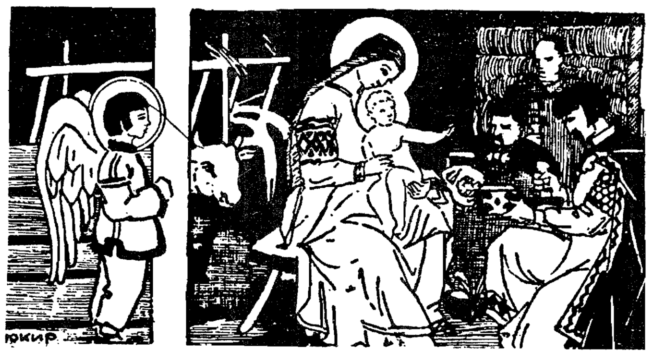

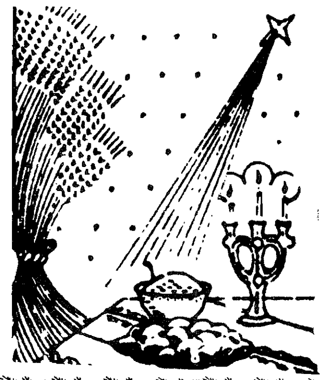

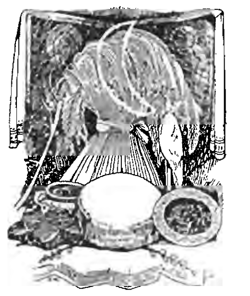

ВЕСЕЛИХ І РАДІСНИХ
СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО
РОКУ

родині, друзям, Головному Урядові і всім членам
Українського Народного Союзу

— щиро бажають —

АНЯ і ЮРІЙ ПЕТРЕНКИ
з родиною

Аштон, Мд. Фінікс, Аз.

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

родині, приятелям і знайомим
— бажають —

ВАРКА, ЯРЕМА Л., ІННА, ЯРЕМА А. та ІВАН
БАЧИНСЬКІ

РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
— бажаємо —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

д-р БОГДАН та ВАЛЕНТИНА
НОВАКІВСЬКІ
з дітьми ЛІСОЮ і д-ром ТЕОДОРОМ
з дружиною КЛАВДІЄЮ

NEUROLOGY and PSYCHIATRY

7500 Tonnelle Avenue, No. Bergen, NJ
Tel.: (201) 869-7009
(973) 762-7840

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Родині, Приятелям і Друзям
— бажають —
здоров'я, щастя і радісних днів

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

МАРТА і СТАХ ЯРОШ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —

ІРИНА і ЯРОСЛАВ
КУРОВИЦЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

Христос Родився! Славімо Його!

З нагоди свят
Рождества Христового
і Нового Року

найщиріші побажання
веселих радісних свят та щасливого Нового Року

родині тут, і на рідних землях, приятелям, пацієнтам, знайомим та всьому українському народові в Україні

— пересилає —

д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ з дітьми:
сином ЛЮБОСЛАВОМ,
донями АНДРЕЄЮ і ТАТІЯНОЮ

З РІЗДВОМ
ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ
РОКОМ

Щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів. Сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, підтримку та відвідування нашої Оселі.
Всім Працівникам Союзівки, Членам і Урядникам Українського Народного Союзу, бажаємо усього добра, щастя, здоров'я та найкращих успіхів у Новому Році!

ХРИСТОС
РОДИВСЯ!

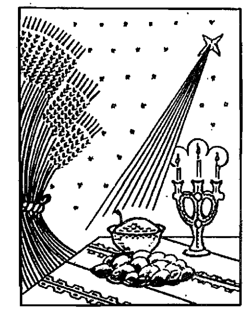

УПРАВА СОЮЗІВКИ

Веселих Свят Різдва Христового й щасливого Нового Року

СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА МНОГИХ ЛІТ!

Веселих Свят, Різдва Христового, Щасливого Нового Року

бажає

родині, приятелям та всім добрим людям

ОЛЬГА ПАТРИЛО МОРОЗ

Веселих Свят

та

щасливого, здорового Нового Року

Вам і Вашій родині

бажає

д-р ТАРАС ОДУЛЯК з родиною

Веселих Свят Різдва Христового і Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажають —

д-р Ярослав, Оля і Михайло СТАВНИЧІ

Ратерфорд, Н. Дж.

Бог Предвічний Народився...

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

рідним, приятелям і знайомим

— бажає —

ІГОР, НАТАЛКА, АНДРІЙ, МЕЛАСЯ і МАРКІЯН СОНЕВИЦЬКІ

Христос Рождається

Веселих Свят

Різдва Христового

та Щасливого Нового Року

Українському Духовенству, Організаціям, ВШановним Клієнтам і Знайомим

— щиро бажає —

ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК із донею МАРУСЕЮ

власники

УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ

ASTORIA MEAT PRODUCTS INC.

35-09 Broadway, Long Island City, N.Y. 11106 (між 35-36 вул.)

Тел.: (718) 726-5663

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ та СВЯТИМ ЙОРДАНОМ

всього найкращого бажаємо

Рідні і Приятелям

Христос Раждається — Славімо Його!

ЕВСТАХІЯ і МОТРЯ МІЛЯНИЧ

Радісних Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ та ЗНАЙОМИМ

— щиро бажають —

д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА КУЗЬМАКИ, з РОДИНОЮ

СЕРДЕЧНО БАЖАЄМО РОДИНІ та ЗНАЙОМИМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Христос Раждається!

д-р ІГОР, АЛЕКСАНДРА, АЛЕКСАНДЕР, МАРКІЯН і ЛЯРА САВЧУК

Selfreliance UA Federal Credit Union

Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілка

734 Sandford Avenue., Newark, NJ 07106 • Tel (973) 373-7839 • Fax (973) 373-8812 •

2200 Route 10 West, Parsippany, NJ 07054 • Tel (973) 451-0200 • Fax (973) 451-0400 •

• http://www.selfreliance.org •

BUSINESS HOURS:
Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

Вельмишановним членам і всій українській громаді

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

Радісних Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого НОВОГО РОКУ!

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка!

З Різдвом Христовим з Новим Роком та Святим Йорданом

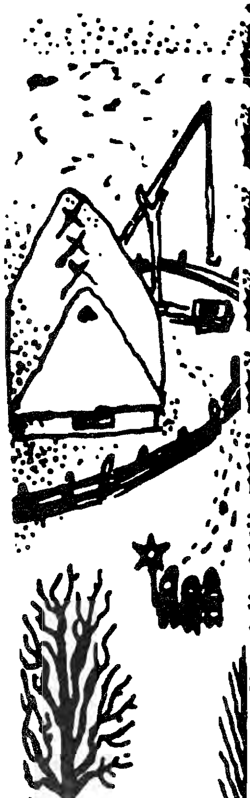

ЩЕРАЗ ДЛЯ ВСІХ ДАВНЕ АЛЕ ЩИРЕ ПОЖЕЛАННЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
Абисьте мали щастя з кожним сильним кроком
Щоб Ваші очі лиха не видали.
Ваші чисті мислі ластівками літали.
Вам господині, хай Бог нагородить,
Що гарно ґаздуєте у своїй господі.
Де поступить Ваша ніжка, хай там радість сходить.
Хай про Вас старе і мале лиш добре говорить.
Висьте були серцем добрі, усміхом ласкаві,
Першували між челяддю як над всіми пава.
Аби руці, нозі і голова не боліла,
Жура в світі щоб пропала, личка не плісніли.
Бисьте мали душу горду, пишну як смерека,
Життя щоб Вам плило річков з меду і молока.
Аби Вам зазулиці накували літа,
Кілько очків на облаці, кілько веснов цвіта.
Аби лани колисались з жита і пшениці,
Бисьте в гаразді панували на штири світлиці.
Щоб блестіли у Вас гроші, білі вербениці.
Аби собі забагали лиш молока від птиці.
Бисьте в шовках похожали, в золотих підковах,
І щасливо довго жили і були здорові.
Веселих Свят, доброго здоров'я і много літ
щасливих і веселих, бажає Вам

М. СУРМАЧ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

— бажають —

ТАНЯ і БОГДАН СМОЛИНСЬКІ з дітьми

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ

— вітаю —

моїх Рідних, Друзів і Приятелів. Усім пересилаю щирі побажання!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ БОГДАН

Норт Порт, Фла.

LEXINGTON HOTEL

Lexington, N.Y. 12452 • Тел.: (518) 989-6463

Дорогим Гостям, Приятелям і Сусідам

— бажаємо —

Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року!

ОЛЕКСАНДЕР і МАРІЯ ШУМИЛО

та син АНТІН з дітьми

Рідним, Приятелям і Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

СЛАВА ЗЕЛЕЗ з родиною

MERRY CHRISTMAS AND HAPPY NEW YEAR!

„САМОПОМІЧ“ (Н. Дж.)

Федеральна Кредитова Кооператива

SELF RELIANCE (NJ)

FEDERAL CREDIT UNION

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

Passaic Office	Whippany Office	Elizabeth Office
229 Hope Avenue	730 Route 10 West	301 Washington Ave.
Passaic, N.J. 07055	Whippany, N. J. 07981	Elizabeth, N.J. 07202
(973) 473-5965	(973) 560-9585	(908) 289-5554

Toll Free: 1-888-BANK UKE

щирий привіт Українцям на Рідних Землях і у цілому світі, Ієрархам, Духовенству, Вельмишановним і Дорогим Прихильникам та Добродіям

— пересилають —

УКРАЇНСЬКІ МОЛОДІЖНІ АНСАМБЛІ

під мистецьким керівництвом маестра Василя Кардаша

***Духова Оркестра „АВАНҐАРД“ * Чоловічий Хор „ОРІОН“**
Дівочий Хор „ЛЕВАДА“ * Оркестра Юних Барабанщиків * Прапороносці

UKRAINIAN YOUTH ENSEMBLES CORPORATION (YMA)

2399 Cawthra Road, Suite 104
Mississauga, Ontario L5A 2W9
Tel.: (905) 275-1106 • Fax (905) 275-7012
P.O. Box 37, Station D.
Toronto, Ontario, M6P 3J5

З Різдвом Христовим,

Святим Йорданом

і Новим Роком

поздоровляє

ВСІХ ВШ. ПОКУПЦІВ, ПРИЯТЕЛІВ та ЗНАЙОМИХ

АРКА в НЮ ЙОРКУ

26 First Avenue, New York, N.Y. 10009. Tel.: (212) 473-3550

Між Першою і Другою вулицями

УКРАЇНСЬКА ФІРМА
„РОКСОЛЯНА“

300 Parker Ave.,Maplewood, N.J. 07040
Tel.: 1 (973) 763-8778

— вітає —

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

всіх теперішніх і майбутніх клієнтів.
Бажаємо веселих Свят, щасливого Нового Року та міцного здоров'я!

Ласкаво запрошуємо до нас!

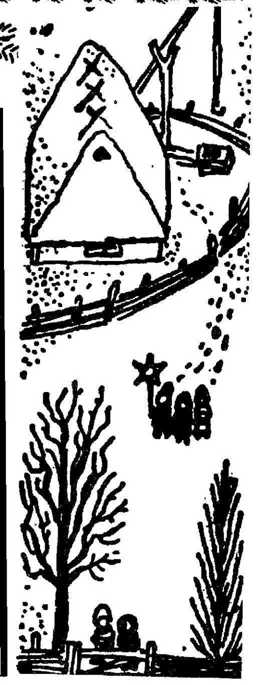

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім Рідним, Друзям і Знайомим

— б а ж а ю т ь —

УРСУЛЯ й ОСТАП БАЛАБАНИ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Колядуймо Браття, Сестри,
Колядуймо нині
Син Господній народився
В нашій Україні!

Народилося дитятко,
Що все жити буде
З ним щасливі і веселі
Будуть наші люди!

З днем Різдва Христового і Нового 1999 Року

вітаємо нашу родину в Україні, село Данильче, Рогатинщина, як рівнож у місті Львові і Америці.
Так само вітаємо всіх українців по цілому широкому світі.
Бажаємо всім щастя, радости і найбільше здоров'я!

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

МИКОЛА ГОРІШНИЙ

Линдгорст, Н Дж. 1999

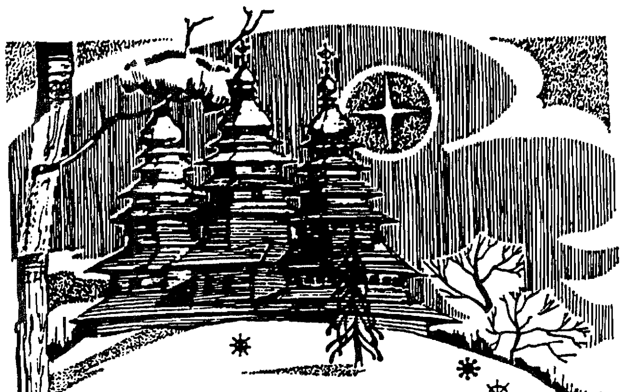

Вельмишановним членам
і всій українській громаді
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
Радісних Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого НОВОГО РОКУ!

Українська Федеральна
Кредитова Кооператива
“Самопоміч”
у Філядельфії

UKRAINIAN SELFRELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION
1729 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
(215) 725-4430 - Fax: (215) 725-0831

Branch:	**Branch:**
910 Henrietta Avenue	2307 Brown Street
Huntingdon Valley, PA 19006	Philadelphia, PA 19130

Toll Free: 1-888-POLTAVA (1-888-765-8282)
E-Mail: USFCUPHL@HOTMAIL.COM

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року

— бажають —

РОМАН і СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники

HOLIDAY LOUNGE

COCKTAILS and DINNER

SP 7-9637 75 St. Mark's Pl. (8th St.), New York City

Happy Holidays from the House of Ukraine
*Balboa Park * San Diego * California * 92101*
(619) 291-0661 (phone) (619) 452-9759 (fax) sunnyukes@aol.com (email)

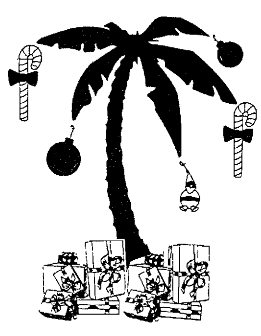

DOMAR
TRAVEL & TOURS
LIMITED

2985 Bloor St. W., Toronto, ON Canada M8X 1C1
Tel.: (416) 236-7546 FAX: (416) 236-7547

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

шановним клієнтам, родинам, друзям
та українському народові

— бажають —

ВАСИЛЬ і МАРІЯ
ДОМАРЕЦЬКІ

Власники бюра

КОНСТАНТИН ЛЕЩУК
із дочкою **ЛІДОЮ**

— *бажає* —

Рідні і знайомим в Америці, Канаді й Україні

Кріпкого здоров'я і Божої ласки в 1999 році!

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

— *бажає* —

своїм приятелям

оркестра „ТЕМПО"

(973) 736-5609

„вже 39 років... немає музики без „ТЕМПО"

З нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

сердешно вітаю

Рідних, Приятелів, Товаришок, Товаришів і Знайомих

Радісних Свят і Щасливого Нового Року

бажає

ВОЛОДИМИРА ТЕСЛЮК

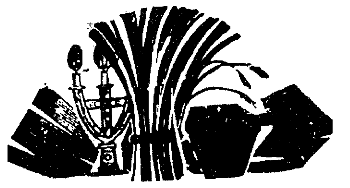

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Веселих Свят та Щасливого Нового Року

— *бажає* —

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ЛИТВИН — ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.), Union, N.J. 07083
(908) 964-4222

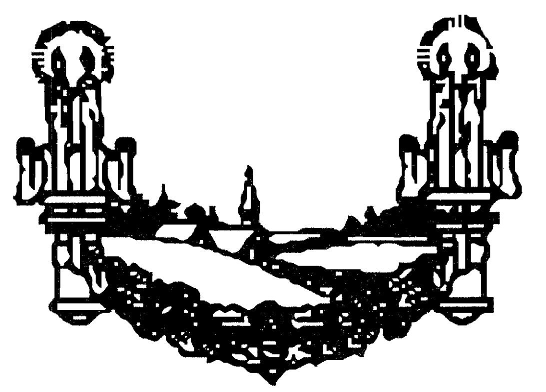

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— *бажає* —

Петро ЯРЕМА

Louis J. Nigro — director
Родина Дмитрик

Funeral Home

129 EAST 7th STREET — NEW YORK, N.Y.
(Between 1st & Ave. "A")
ORegon 4-2568

МОДЕРНІ ОХОЛОДЖУВАНІ КАПЛИЦІ

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року!

— *пересилає* —

Всечесному Духовенству, всім Організаціям, Приятелям і всьому Громадянству

LICENSED MGRS

ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДЕЛА ТЖАСКА МАРЧАК
АЛЕКСАНДРА МАРЧАК, мол.

TRZASKA FUNERAL HOME

6741 — 5th Ave., Bay Ridge, N.Y.
Tel.: (718) 748-4860

Services available in all your locations

ПОСТАТІ

Публіцист зі школи революціонерів

До 80-річчя з дня народження Романа Рахманного

Якщо Роман Рахманний оглянеться на свій вісімдесятирічний життєвий шлях (його 80-ий день народження припав на 26 грудня) він побачить тисячі надрукованих ним сторінок і сотні тисяч читачів, які читали їх часто просто тому, що їх автором був Роман Рахманний.

Зовсім не буде банальністю — сказати, що Роман Рахманний належить до плідних авторів, хоч в українській журналістиці й публіцистиці є їх чимало. На жаль, тільки деякі з них і плідні, і цікаві. Власне, до тих останніх належить Роман Рахманний. Його цікавило все, і він мав особливий хист бачити пов'язання і паралелі між зовсім різними речами, і побачивши такі паралелі у статті чи ессеї Рахманного, читач мимоволі задумувався: „Гм! А мені б і не прийшло це на думку".

Мені здається, що в основі ерудиції Рахманного є його рання освіта: солідна клясична освіта, яка нині, у добі вузьких спеціялізацій, пішла у забуття. Він закінчив Львівську Богословську Академію, яка стимулювала спрагу для прерізних знань.Він перетворювався з революціонера у будівничого держави, правда, у випадку Рахманного, його революційна діяльність (він член Організації Українських Націоналістів з 1937 року і учасник „похідних груп" на східні землі України у 1941 році) завжди була більш відкрита, ніж підпільна; його звичайною зброєю було перо; він воював — і то дуже ефективно — за належне і загальновизнане місце України у світі словом або, запозичивши з заголовка одного з його памфлетів, — чорнилом, а не кров'ю.

І він мав візію. Ще у 1960-их роках цей публіцист зі школи революціонерів передбачав державну самостійність України не американським чи французьким шляхом, а канадським: не за допомогою катаклічної революції, а шляхом повільної еволюції. (Більшу половину свого життя Рахманний прожив у Канаді. Він добре вивчив її політичну й суспільну системи, брав активну участь у них, і йому імпонував модель канадської еволюції до незалежности). Те, що писав і говорив Рахманний три і чотири десятки років тому, бачимо нині. Україна дійшла до самостійности еволюційно: відкинула монополь одної партії, деклярувала свій суверенітет, проголосила самостійність, підтвердила її через референдум, вибрала Президента і згодом замінила його іншим за допомогою виборів, затвердила Конституцію — все це без танків, без вогнів, без ґільотин — по-канадському.

Наприклад, ще у 1964 році Роман Рахманний писав довшу аналізу такого державотворення під заголовком „Українська міжнародна політика з позиції власної сили". Ця річ і нині, після 35 років, актуальна. Її варто б прочитати нинішнім законодавцям і керівникам незалежної, усім світом визнаної України. (Так, навіть тим патріотам, які плачуть за ядерними ракетами, що їх уряд України „віддав").

Це переконлива візія, і таких переконливих і незастарілих статтей у Рахманного чимало. Вони розкинені по прерізних виданнях, бо як публіцист Рахманний протягом останнього півстоліття друкувався майже в усіх діяспорних (чи як раніше говорилось, еміґраційних) друкованих засобах масової інформації — усіх політичних і конфесійних відтінків. Навіть редактори видань, які друкували тільки своїх „ідеологічно чистих" авторів, радо брали статті Рахманного, бо вони були цікаво збудовані. В тому Рахманний — безумовний соборник.

На щастя, писання Рахманного стають доступні без того, щоб порпатись у пожовклих сторінках періодичних видань. Багато з них передруковані в окремих збірках, які появилися останніх років, як наприклад, тритомник „Україна атомного віку", а найновіший з них — це „Роздуми про Україну", вибрані ессеї та статті 1945-1990, із вступною статтею Івана Дзюби. У цій збірці є вищезгадана стаття про українську міжнародну політику, яку варто було б включити до навчальних програм нинішних інститутів міжнародних справ в Україні. Але й ціла збірка послужить добрим підручником для майбутніх українських дипломатів і керівників, якщо у нинішних для цього „немає часу". (До речі, видавці недавно розповсюдили збірник Рахманного по всій бібліотечній мережі України, і понад 900 примірників пішло у військові книгозбірні).

Рахманний не обмежувався у своїй публіцистиці до українських часописів— ще після Другої світової війни він пробивався до західньоевропейської медії, просуваючи там інформації про боротьбу Української Повстанської Армії (УПА). А згодом, поселившись в Канаді, він добився успіхів, яким заздрили сотні канадських „вільних списів" — позаштатних дописувачів. Тут — безжалісний, твердий ринок, де попит маленький, а пропозиція сунеться лявиною: мова йде про статті у великих щоденних газетах, де звичайно дуже тісно для публіцистів, які не є співробітниками часопису. Тут успіх Рахманного був подвійний, бо він ж писав на українську тематику, а скажімо, у 70-их роках на неї попит був ще менший, ніж на будь-що інше від „вільного списа" (фрее-лансе). Так що коли у багатотиражному щоденнику англійською або французькою мовою появлялася аналітична стаття Рахманного з української тематики, це означало, що Рахманний так її побудував, що редактор не міг не прийняти її до друку, дарма що в його течці були десятки інших цікавих пропозицій (збірка англомовних статтей Рахманного вийшла 1979 року під заголовком In Defense of the Ukrainian cause).

За свої 80 років Роман Рахманний (у його метриці й пашпорті

Роман Рахманний

значиться його справжнє прізвище — Олійник, але як метр публіцистів він завжди — Рахманний), перейшов шлях з багатьма крутими поворотами, але я не знаю, чи хтось будь-коли чув від нього втертий вислів: „Всьо пропало!". У найбільш несприятливих періодах він вишукував можливості розв'язки, вирішення питань і заражував цим своїх співбесідників і тисячі-тисячі читачів. А нині він заслужив собі на усмішку, поглянувши на пройдене. Нині та Україна, якої керівники пінились, коли появлявся черговий чорнильний — але завжди елегантний — удар Рахманного, надає йому свої найвищі нагороди (наприклад, Шевченківську премію) і видає збірки його давніх і актуальних роздумів. Його треба поздоровити!

Збірник: Роман Рахманний, „Роздуми про Україну", вибрані ессеї та статті 1945–1990, можна замовити, пишучи на адресу: Dr Stephen D. Olynyk, 4100 Massachusetts Avenue NW, Washington DC 20016. Tel. Fax:(202) 362–3630. дол. з пересилкою.

Ростислав Хомяк
Вашінгтон

НОВІ ВИДАННЯ

Важлива праця про Львів

Цього 1998 року вийшла з друкарні оо. Василіянів „Місіонер" в Жовкві важлива книжка „Привілеї м. Львова XIV–XVIII ст.". В ній на 640 сторінках зібрані фундаментальні документи про т.зв. привілеї, що їх надали між 1356 і 1789 рр. громаді Львова або його владним структурам володарі польської і австрійської держав, у межах яких у свій час перебував Львів. Ці привілеї служили місту за правові норми, якими воно керувалося. У книжці подано 280 таких документів.

Поряд з ними, в „Додатку", подано 12 документів про подібні привілеї, що їх надали львівським міщанам між 1390 і 1560 роками володарі сусідніх держав Молдавії і Мадярщини, з якими львів'яни вели зовнішню торгівлю, як теж один документ Папи Сикста V з 1586 року — про додання до гербу Львова трьох горбків та зірки. Отже, разом є тут зібраних 221 документів про привілеї.

Сьогодні Львів є одним з найбільших культурних і економічних центрів України. Тому так важливо дослідити пройдений цим містом шлях. Відрадно було довідатися зі згаданої книжки, що історики різних наукових установ Львова нещодавно заснували громадсько-культурне об'єднання „Документальна скарбниця Львова". Воно видаватиме історичні джерела та матеріяли з історії Львова у спеціяльній серії "Monumenta Leopolitana—Історичні пам'ятки Львова", Книжка „Привілеї міста Львова XIV–XVIII ст." — це, власне, перший том запланованої серії.

Упорядником цього першого тому є Мирон Капраль, наукові редактори — проф. Ярослав Дашкевич і Роман Шуст, голова об'єднання „Документальна скарбниця Львова". Видання цього тому стало можливим завдяки підтримці мера Львова Василя Куйбіди.

Щирою подякою йому хочу закінчити цей відгук: перебуваючи недавно у ЗСА, мер Куйбіда дав мені можливість ознайомитися з цією книжкою.

Володимир Сушко

Поклін рідній землі

Ця зовсім маленька, тільки 40-сторінкова книжечка, з 35 кольоровими фотографіями на кінці — свого роду біографічний нарис Франка Бенка.

Книжечку видано в Україні, головний її розділ має назву „Людина з добрим серцем", тут ідеться про громадську діяльність Ф. Бенка для блага України, про його першу і другу зустріч з Україною, подано докладний список церков в Україні, які отримали пожертви зі США і Канади, зібрані Ф. Бенком.

Ф. Бенко народився 13 травня 1923 року в селі Поруби, на Яворівщині, в селянській родині. Закінчив тут початкову школу. У вересні 1941 року гестапівці наказали війтові села підготувати 20 хлопців і 10 дівчат для вивезення на примусові роботи до Німеччини.

Про свою дальшу долю оповідає Франко так: "Працювали тяжко, по 12 годин на добу, а годували нас так, аби не вмерли з голоду... По закінченні війни вирішили не повертатися під більшевицьке ярмо".

В Німеччині Ф. Бенко одружився з Мотроною Орчинською з Грусятич. Тут народилися обидва їхні сини. У 1954 році родина Бенків переїжджає до США і осідає у Клівленді, Огайо. Бенки виховували своїх дітей в українському дусі, посилали до української школи, де основи релігії протягом 18 років вчив о. д-р Мирослав Любачівський, теперішній Глава Української Греко-Католицької Церкви. Згодом родина Бенків переїхала до Парми.

З любови до України, її релігійних та національних надбань у Франка зродилася душевна наснага помагати батьківщині у відбудові понищених більшовиками церков, монастирів, пам'ятників культури. За останніх кілька років Бенко зібрав, головно серед закарпатців, понад 6,000 дол. на відновлення церкви в Яворові, привіз в Україну 80 фелонів, понад 20,000 вервиць, церковних чаш, тисячі молитовників та медальйонів, хрестиків, вислав багато пакунків зі взуттям і одягом. Допомагай Боже у його праці ще довгі роки!

Д-р Володимир Боднар

„...Десятиліття праці, в яку вкладене серце“

Поява у світ „Словника українських композиторів“ стала визначним явищем в нашій культурі, при чому явищем міжнародного значення. Адже це — перший в історії такий словник англійською мовою, до того ж досі найбільш вичерпний. Його автори — український музикознавець й композитор д-р Ігор Соневицький; технічне оформлення здійснила керівник референційно-довідкового відділу бібліотеки Барнард коледжу при Колюмбійському Університеті Наталія Палідвор-Соневицька.

Д-р Ігор та Наталія Соневицькі (фото Г. Колесси)

Словник включає понад 500 гасел—прізвищ композиторів з України та діяспори. Про кожного з них подано інформацію в трьох аспектах: біографічні дані, перелік основних творів із селективним списком коротких композицій, та бібліографію. Транслітерація прізвищ здійснена згідно з прийнятою Конґресовою бібліотекою системою.

Вельми цінною рисою словника є присутність у ньому матеріялів із старих, часто унікальних видань, завдяки чому матеріяли ці не тільки знайшли своє друге життя, але й стали доступними міжнародним читачам, спеціялістам з музики.

Словник увінчаний короткою історією української музики — від прадавніх днів до нашого часу.

— Задум цієї праці виник 15 років тому, — говорить д-р Соневицький. — 10 років я збирав матеріяли, а потім моя дружина взялася за його оформлення. Друк здійснено у видавництві Львівського відділення Спілки композиторів України. Частину накладу словника вже закупили бібліотеки університетів, в яких існують музикологічні факультети. У Конґресовій бібліотеці книга закатологована під числом 96-226766.

Г. К.: — Які труднощі Вам прийшлось долати?

І. С.: — Як мені відомо, в деяких бібліотеках України знаходяться цінні архівні матеріяли. До таких матеріялів нам уможливила доступ київська бібліотека імені Вернадського, при чому проявила ентузіязм у цій справі. Та деякі з бібліотек інших міст в наданні матеріялів відмовили, мовляв, їх архіви „ще не впорядковані“.

Питанню про національну приналежність композиторів я присвятив багато уваги, що забрало у мене найбільше зусиль і часу, — продовжує музикознавець. — Найважче було зібрати дані про українських композиторів, які в інших джерелах подані як росіяни (для прикладу — Бортнянський, Якименко, Хандо́шкін та інші), чи про тих, чиї імена зовсім стерлися зі сторінок історії. Як совєтські та інші видання, підходячи до питання з політичної точки зору, часто називали виконавців чи композиторів різних національностей „своїми“, так і ми тепер можемо назвати Стравінського українським композитором, адже він походив з Волині. Це — тільки один з безлічі подібних прикладів. Міряючи критеріями композиторів й музичних дослідників, історія напевне докаже, що Чайковський був українцем. Тепер у світі ця справа поставлена по-іншому; навіть з'явився спеціяльний термін — „ревіндекація“, що означає привернення талантів тим народам, до яких вони дійсно належать. Так, за допомогою музикологічних досліджень угорці повернули собі Ліста, „відібравши“ його назад від німців. Це ж стосується й Шопена: хоча його батько був французом (мати — полька), зате „національний паспорт“ великого композитора — уся його творчість, яка базується на польському фолкльорі.

Інша проблема: у совєтський період говорилося, що творці релігійної музики писали „концерти“, хоча в дійсності це були духовні твори. Або ж, перечисляючи світські твори цих композиторів, про їх релігійну музику згадувалось лише словами „та інше“, або „тощо“... Тож у словнику, про який мова, ця справа подана у правильному світлі.

Користуючись нагодою, запитуємо нашого співрозмовника про його пляни на майбутнє.

І. С.: — У совєтській Україні вийшли друком багато словників, які об'єднували композиторів й музикознавців, а окремо — довідники про виконавців. Я ж вважаю, що наші музикологи, йдучи слідами Лисенка й Сокальського, робили і далі роблять значний вклад в українську науку і тим самим заслуговують на окремий словник, опрацювання якого — в моїх наступних плянах.

Словник українських композиторів повинен знайти місце у бібліотеках і домашніх збірках усіх цінувальників нашої культури — від аматорів до професіоналів. Він також може стати прекрасним подарунком на близькі уже різдвяні свята. З впевненістю можна ствердити, що це, як сказано в передмові, дійсно „декада праці, в яку вкладене серце“.

Книгу можна придбати, висилаючи чек в сумі 28 ам. дол. (включає 3 дол. за пересилку), виписаний на "U. U. C. — I. Sonevytsky", за адресою: Dr. I. Sonevytsky, 62 East 7th Street, New York, NY 10003.

Г. Колесса

Українські шати на Фльориді

Ведуча Катя Стабфілд.

Під кличем "Допоможемо хворим дітям і сиротам в Україні" в Українському Культурному центрі в Голівуді, Фл., відбувся показ українських вишиваних сорочок і костюмів. Його підготували і провели Мирослава Андрушка-Голинська, Марія Кондзйола, Остап Головацький, Іван Хоптій, Євгенія Короленко, Катерина Годівська, Олександра Ведвідь, Оля Захаревич, Марія Павлів, Катерина Лапінська, Катя Стабфілд.

Дохід від імпрези передано у Фонд допомоги дітям Чорнобиля.

ПОВІДОМЛЕННЯ
ДЛЯ ЧЛЕНІВ 19-го ВІДДІЛУ

З днем 1 січня 1999 року Відділ 19 злучився з Відділом 184-им, секретарем якого є

ВАРКА БАЧИНСЬКА

Просимо членів 19-го Відділу звертатися у справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 184-го Відділу на адресу:

Mrs. Barbara Bachynsky
101 E. 16th Street, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-0919

ВДЯЧНІ ДІЯСПОРІ

Сиріт не забудьмо !

Моя поїздка в Україну була досить важкою. Д. Яворівська, М. Йовик і я мали здійснити місію допомоги сиротам, що їх підтримують деякі американці й американські українці, даючи кожній сироті 15 долярів щомісяця. Невелика це допомога, але для українських сиріт дуже важлива, і людям, які живуть у добробуті, важко зрозуміти становище людей в Україні.

Товариство Допомоги Сиротам надає поміч понад 900 дітям по всій Україні. Ми бачили на власні очі, які вдячні добродіям ці бідні діти. Всі вони розмовляють українською мовою, навчаються в українських школах і маємо надію, стануть будівничими Української держави.

У Києві, Фастові, Броварах, Чернівцях, Івано-Франківському, Коломиї, Косові, Дрогобичі, Львові сироти живуть при українських родинах і мають добре, християнське виховання.

Ми мали нагоду познайомитись із жінкою, яка взяла на виховання семеро сиріт. Всі вони називають її мамою, виховуються в українсько-християнському дусі. Це тільки один з багатьох прикладів.

Товариство Допомоги Сиротам має своїх представників в Києві, Львові, Чернівцях, Дрогобичі та інших містах. Ми переконалися, що діяльність нашого Товариства дає добрі плоди. Ми відвідали ветеранів УПА у Фастові і Києві, передали одноразову допомогу від добродіїв з Ню Йорку і Феніксу в Арізоні. Ці ветерани є вже в дуже похилому віці, зі зруйнованим здоров'ям, деякі вже не ходять, очікуючи свого земного кінця. Уряд зовсім ними не цікавиться. Ми повинні писати до Президента Кучми й домагатися визнання їх ветеранами визвольної війни. Це є справжні герої України, невільники Сибіру. Деякі з них відбули 40-річну каторгу.

Побував я також в рідному селі Йосипівці, колись Золочівського повіту, а тепер Буського району, Львівської области, поставив пам'ятник на могилі моїх друзів Василя Заставного та Миколи Кишая. Обидва загинули в грудні 1947 року, в нерівній боротьбі з комуністичною ордою, в рядах УПА. Вони висадили в повітря хату з 18 енкаведистами й самі при цьому загинули смертю героїв.

На відкриття пам'ятника зійшлося усе село Йосипівка та сусідні села. Парох української католицької церкви з Олеська посвятив пам'ятник і відправив Панахиду над могилою.

Таких героїв чимало поховано по усій галицькій землі. На їхніх могилах немає пам'ятних знаків чи хрестів. Нам треба ці поховання віднаходити і віддавати їм належну шану.

Наприкінці нас спіткали негаразди: на Львівському летовищі відкинули нас, шістьох американців, тобто пані Яворівську, мене, двох українських студентів з Рочестеру, одну дуже хвору жінку і ще одну жінку, бо наші квитки уневажнені Києвом. Ми всі мусіли повернутися з летовища, а в понеділок пішли до головного бюра, де нам сказали, що наші квитки були зареєстровані, але директор продав наші місця родині з маленькими дітьми, проявивши опіку за рахунок інших пасажирів.

У дні нашої подорожі Україна терпіла від інфляції, спричиненої економічним неспокоєм в Росії. Гривня впала порівняно з доляром. Ціни на продукти зросли. Урожай потерпів від дощів; багато збіжжя та картоплі опинилися під водою. Проте уряд чимало робить, щоб забезпечити виробництво харчів в Україні.

Моя порада й заклик до земляків. Хай кожен з нас старається забезпечити школи в Україні підручниками, приладдям, українськими книжками. Бо тільки нефальсифіковані знання з українознавства можуть виховати молоде українське покоління на добрих патріотів нашої Батьківщини, які зуміють вивести Україну з труднощів, які вона зараз переживає.

Мирон Луцишин,
Фінікс, Арізона

Діти не мають найнеобхіднішого...

„Свобода" 2 квітня 1998 року вмістила статтю, в якій ішла мова про дитячий сиротинець „Берізка" в Києві. Ми, працівники „Берізки", були дуже здивовані і приємно вражені, що про наших діток знають і їхньою долею переймаються в далекій Америці. І справді, останнім часом до нас почала надходити допомога з Америки та Канади.

Ми глибоко вдячні цим людям, і через „Свободу" хотіли б низько вклонитися їм та поздоровити з Різдвом Христовим. Особливу подяку ми висловлюємо Анастасії Онифірко, яка дуже нам допомогла матеріяльно. Також дякуємо людям, які нам допомагають постійно — це Іван Деркач, Надія Шульга, Люся Мазіяр, Володимир Шурх, Люба Сіховлас, Лідія Магун. Велике вам спасибі! Хай Бог дає вам здоров'я і щастя!

Економічне становище нашої України тяжке, як ніколи. Ми переживаємо велику фінансову кризу. Коштів, які виділяє держава, ледве вистачає на харчування. Але ж діткам потрібно ще дуже багато всього, навіть з найнеобхіднішого.

Діти з нашого сиротинця знедолені від народження, хворі, сироти. Деяких з них покинули батьки, в деяких вони померли або лежать в лікарнях з тяжкими захворюваннями — як фізичними, так і психічними. Є й такі, що сидять у тюрмі.

Мудрими і сумними очима цієї дитини дивиться на нас Україна...

Ми дуже просимо редакцію „Свободи" надрукувати цей лист. Може, знайдуться люди, які теж захочуть допомогти бідним сиротам. У нас не вистачає одягу та взуття.

У сиротинці тепер живе 250 дітей до чотирьох років. Цими днями чекаємо ще 50 дітей з Закарпаття, де сталося страшне стихійне лихо. Ми були б дуже раді, якби українці Америки і Канади висилали для наших дітей вживаний одяг та взуття. Якщо відгукнуться люди, які хочуть зробити добру справу і допомогти сиротам, будемо Богові молитися за них.

Олександер Таволжан,
головний лікар сиротинця „Берізка"
Адреса сиротинця: Україна — Київ, вул. Жукова ч. 4, сиротинець „Берізка", тел. 544-76-28.

До сиріт „Берізки" завітав св. Миколай.

ЗВІДУСІЛЬ

Перша ялинка була в Ризі

Хоча найбільшої популярности звичай прикрашати ялинку набув у Німеччині, проте перша ялинка з'явилася у латвійському місті Ризі, де купці принесли прикрашене трояндами дерево на головну площу і танцювали довкола нього усю ніч. Було це в 1510 році. Ще через 4 роки таке ж дійство повторилося в естонському місті Талліні. У 1531 році літописці помітили появу ялинки в Ельзасі. Її прикрашали, коли ставили в покоях. Перші ялинкові окраси датуються 1605 роком в Зальцбургу. Це були троянди і вафлі, що символізували культ Марії та святе Причастя. Свічки на ялинці занотувала в 1652 році Лізелотта фон дер Пфальц, розповідаючи, як їх запалювали в її рідній Німеччині. В Англії перша прикрашена ялинка з'явилася у королівському палаці 1800 року. А в Америці її прикрашали ще раніше, в 1747 році, в Пенсильванії. Скляні ялинкові кулі вигадали склодуви села Лауша в Тюрінгії, і постачали усьому світові. Лише перед Першою світовою війною їхнє мистецтво запозичили склодуви Відня.

Затриманий депутат Верховної Ради Криму

УНІАР.— Правоохоронні органи затримали депутата Верховної Ради Криму, заступника голови Постійної комісії з місцевого самоврядування і державного будівництва Миколу Котляревського,який підозрюється як мінімум у 10 злочинах,скоєних в період 1994-1997 рр., серед яких рекет, шахрайство, завдання тяжких тілесних пошкоджень. М. Котляревський підозрюється в причетности до одного з бандитських угруповань, 5 членів якого заарештовані, двох вбито.

Метеоритний дощ приніс землянам загадкову хворобу

Не встигли науковці з американського космічного агентства НАСА отримати привітання з приводу знайдених підтверджень існування життя на інших плянетах, як радість змінилася жахом і навіть панікою.

Після метеоритного дощу, що спостерігався в листопаді, знайдено прибулі з Космосу камінці віком 4.5 блн.років. Мікробіологи негайно почали їх досліджувати і виявили мікроорганізми, які підтверджують існування життя на інших плянетах. Та через кілька днів науковець, який найчастіше працював у секретній лябораторії, досліджуючи космічний камінь, помер в жахливих муках. Його та інших чотирьох науковців вразив таємничий вірус невідомої землянам хвороби.

У всіх п'ятьох науковців різко знизилась температура тіла — до такої межі, коли людина вижити не може. Їхня поведінка стала ірраціональною. Нелогічні перепади настрою, нічим не викликана аґресія тощо. Шкіра їхня вкрилася темнофіолетовими чиряками. Врешті один з них помер. Стан інших чотирьох погіршується з кожним днем і ніякі зусилля сучасної медицини не можуть бодай полегшити їхні страждання. Хворих тримають у суворому карантині. Виставлено військову охорону і навколо і місця, де знайдено великий кам'яний уламок невідомої плянети. Влада занепоєна загрозою поширення цього загадкового віруса, оскільки до каменя торкалися десятки людей. Крім того, подібні метеорити могли впасти і в інших місцевостях. Отже на Землі може спалахнути епідемія, набагато страшніша за СНІД.

(Р. Руденко. За матеріялами української преси)

Посольство України...

(Закінчення зі стор. 8)

Сил України полковник О. Шемет сказав: „Це вже 7-ма річниця Збройних Сил України. Безпосередньо свято припадає на 6 грудня, бо у цей день в 1991 році було підписано документ про створення Збройних Сил незалежної України. Це короткий, але історичний шлях, якщо згадати участь наших миротворців на терені Боснії. Тепер 26 офіцерів Збройних Сил України навчаються в Канаді. З них 18 офіцерів вивчають французьку і англійську мову, а вісім — англійську. І надалі триватиме дуже активне наше співробітництво з департаментом Національної оборони Канади. В 1999 році перший віддіп збройних сил Канади візьме участь в навчаннях з українсько-польським миротворчим батальйоном".

На запитання, військові атташе яких посольств беруть участь у відзначенні Дня Збройних Сил України, полковник О. Шемет поінформував: „На прийом з нагоди Дня Збройних Сил України прибули військові атташе амбасад Сполучених Штатів Америки, Великої Британії, Німеччини, Франції, Італії, Польщі, Румунії, Чеської Республіки, Греції, Арґентини, Венесуелі, Мехіко, тобто майже всі військові атташе, акредитовані в Оттаві. Департамент національної оборони Канади представляв віцеадмірал Арнет, перший заступник начальника оборонного штабу збройних сил Канади".

Мені пригадалися резолюції Світового Конґресу Українців, що відбувся 2-6 грудня минулого року в Торонто, де сказано: „7-ий Конгрес вітає Президента України Леоніда Кучму, Уряд України, як також Українські Збройні Сили, які є запорукою незалежности України".

Приємно чути, як добре поступає вишкіл українських військовиків на зовнішнім відтинку.

Крім військовиків, було також багато амбасадорів, які вітали нового українського посла в Оттаві. Присутні були також сенатор Рейнал Андрейчук, генерал Ізидор Попович з дружиною Данею, депутат федерального уряду Ластівка, президент Конгресу Українців Канади Євген Чолій. Розкішно прибрані і заставлені столи привертали увагу найвибагливіших гостей, даючи нагоду і до дипломатичних, і до товариських вимін думок.

Юлія Войчишин

Світле свято для кожної дитини

На Різдвяний вечір до Української Євангельської церкви в Юніоні, Ню Дж. через пресу були запрошені усі діти, які хотіли б тут зустріти свято. Прийшло багато малят з Юніона та інших міст. Їх тепло зустріли віруючі, пастор Павло Ходневич звернувся до дітей зі Словом Божим.

Маленьким гостям вручили подарунки.

Фото Л. Хмельковського.

На дитячому святі в українській церкві Лара Якобчук, Устим Падуано, Андрій Прокопович, Микола Гречний та інші діти показали гостям Різдвяний вертеп.

РІЗДВО

(Закінчення зі стор. 3)

єнних доріг і був глушиною — близько ста білих будиночків з пласкими дахами на горі, оточеній виноградниками та маслиновими гаями. Тут минули дитинство і юність Ісуса, але народився Він усе ж у Вифлеємі...

Так, тому що у Римі настав час нового імператора Августа і люди мали принести присягу йому, а робилося це водночас з переписом там, звідки вони походили. Тому й тесля Йосип прибув з Марією до міста Віфлеєму, що лежало поблизу столичного Єрусалиму. Апостол Лука пише: „І трапилося тими днями — вийшов наказ царя Августа переписати всю землю. Цей перший перепис відбувся тоді, коли владу над Сирією мав Киріній. І всі пішли записатися, — кожен у місто своє. Пішов теж і Йосип із Галілеї, із міста Назарету, до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Віфлеєм, бо походив із дому та з роду Давидового, щоб йому записатися із Марією, із ним заручeною, що була вагітна. І сталось, як були вони там, то настав їй день породити. І породила вона Первенця Сина і Його сповила і до ясел поклала Його — бо в заїзді місця не стало для них..."

Отже, Йосип прийшов в сусідню Юдею, але до притулку їх не пустили. Може тому, що багато людей прибуло до Віфлеєму, а може не хотіли бідного теслю з вагітною жінкою?

Народження Немовляти супроводжували великі події — пастухи в полі побачили вночі Ангела Господнього, який сказав їм про народження Спасителя, розповів, де ті ясла, у яких лежав Ісус. Усі небожителі з'явилися з Ангелом і заспівали гимн: „Слава Богу на висоті..." Чабани поспішали до кошари і побачили там Марію і Йосипа з новонародженим, розповіли їм про знамення, вклонились Дитині, а потім рознесли радісну звістку по околиці. Дійшла звістка і до юдейського царя Ірода в Єрусалимі.

Цар Ірод почув про Месію від мудреців Сходу, які розпитували в Єрусалимі про місце народження Царя Юдейського, бо так Ісуса називали в пророцтвах. Цар Ірод правив вже 33 роки і уславився своєю жорстокістю. Сам він походив від батька з Ідумеї і матері арабської крові, тому не мав права на трон Юдеї, знав про це і дуже хворобливо ставився до можливих конкурентів. Особливо він боявся нащадків скинутої ним династії Хасмонеїв, а коли дізнався, що його дружина Маріамна походить з хасмонеїв, то наказав втопити її брата Олександра, стратив і Маріямну, а згодом і своїх синів від неї — Олександра і Арістобула. І раптом 70-річний цар чує про народження Немовляти, якого називають царем Юдейським! Ірод негайно зустрівся з мудрецями і спрямував їх до Віфлеєму, де за пророцтвами мав народитись Месія. Він сподівався на зворотньому шляху випитати у мудреців, де шукати Ісуса. Але мудреці принесли новонародженому свої дари, а додому пішли поза Єрусалимом, бо так настановив їх Господь.

І пише апостол Матвій про Ірода, що він „розгнівався дуже і послав повбивати в Віфлеємі й по всій тій околиці всіх дітей від двох років і менше, за часом, що його в мудреців був випитав". Але Йосипа, Марії та Дитятка не було вже у Віфлеємі, бо Ангел Господній застеріг їх про небезпеку і вони встигли втекти до Єгипту.

Отже, світ відразу ж зустрів Ісуса ненавистю і погрозами. Але були й ті, хто чекав на Месію, серед них чабани, східні мудреці, старий Сімеон в єрусалимському храмі. Страшними були останні дні Ірода. Хвороба прикувала його до ліжка, а він усе ще вислухував доноси і мстився людям. Якось юнаки розбили символ римської держави — позолоченого орла, то Ірод наказав спалити їх живцем в Єрусалимі. Ірод так кричав від болю, що це почув його старший син, зачинений у в'язниці. Він вирішив, що прийшла воля і попросив сторожа випустити його. Ірод негайно звелів вбити свого сина. В останні дні він наказав узяти групу закладників і вбити їх, щоб люди плакали за ними, а не раділи його смерті.

Смерть царя Ірода дала можливість Йосипові повернутися з Єгипту. Але він побоювався знову оселитися у Віфлеємі і повернувся до Назарету, де колись жив з Марією. Такою була історія народження Ісуса Христа. Більше дізнатися про ті часи, про інші події, пов'язані з пришестям у наш світ Спасителя, ви зможете, коли постійно будете читати Святе Письмо, іншу духовну літературу. Живе Слово дасть вам наснагу в житті, стане криницею світлих почуттів і добрих вчинків. І ще хочу порадити — святкуйте Різдво Христове, святкуйте з молитвою, з прагненням до Спасіння вашої душі, яке приходить разом із особистим прийняттям вами Ісуса Христа — нашого Господа і Збавителя.

СПОРТ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи футболістів УСО „Тризуб"

Вже другий сезон 1- ша футбольна дружина „Тризуба" виступає в Інтер Кавнті Сакер Ліґ, після цього, як перестала існувати на терені Філядельфії Німецько-Мадярська Футбольна Ліґа, в якій протягом років виступали дружини „Тризуба",

Інтер Кавтні Сакер Ліґ налічує 150 дружин доросту і юнаків, як теж 30 клюбів старших футболістів, які виступають в 3-ох категоріях: „Автра" (найвища), „Прем'єр" і перша. 1-ша дружина „Тризуба" виступає в найвищій дивізії „Автра", поруч клюбів, колишніх членів Німецько-Мадярської Футбольної Ліґи. Вже у минулому сезоні 1-ша дружина „Тризуба" здобула звання віце-чемпіона в „Автра"-категорії.

У біжучому сезоні після 6-ти змагань „Тризуб" займає чолову позицію в показнику табелі ігор, маючи на свому конті 18 точок і 21:3 — відношення ґолів. Досі футболісти „Тризуба" перемогли усіх своїх суперників такими вислідами: „Санбирт" СК — 5:0, „Яролі" СК — 2:1, „Гантер" — 6:1, „Ерцгебірге" — 4:0, „Фінікс" СК — 1:0 і „Джерман-Гангеріянс" — 3:1. Провідниками дружини є М. Юрчак і Ю. Монтаґ, який виконує обов'язки тренера.

Яр-Ко

Григорій Суркіс про продаж Андрія Шевченка

Впродовж останніх кількох місяців на сторінках міжнародної преси, особливо — російської, появилися ніким не підтверджені вістки про продаж до італійського футбольного клюбу найкращого українського футболіста Андрія Шевченка. Була навіть названа сума: клюб Міляно заплатив за Андрія 30 млн. дол. Очевидно, ці вістки викликали у любителів футболу в Україні тривогу, адже Шевченко лідер київського „Динамо" і футбольної репрезентації України, він улюбленець мільйонів, які солідарно й категорично висловлюються проти продажу Андрія.

У зв'язку з цими тривожними для любителів футболу в Україні вістками, 12 листопада кореспондент київської „Спортивної газети" Юрій Козаченко відбув зустріч з почесним президентом футбольного клюбу київського „Динамо" і попросив його вияснити цю справу. — „Я вже втомився повторювати; Андрій пов'язаний контрактом з клюбом „Динамо"-Київ і сьогодні має зосередитися на виконанні турнірних завдань цього клюбу. Як і решта динамівців. Мета у нас чіткаперемога в груповому турнірі Суперліґи і якнайвдаліший виступ на наступних етапах змагань за Чашу чемпіонів. Тому розпродавати команду ніхто не збирався і не збирається, — категорично сказав Г. Суркіс. — Стосовно двох футболістів, чиї імена я вже неодноразово називав, О. Лужного і Ю. Калитвинцева, вони заслужили на те, щоб пограти за кордоном. Питання з їхнім працевлаштуванням, дійсно, тепер вирішується, зрозуміло, з урахуванням побажань самих змагунів і мети піднесення іміджу клюбу. Жоден з інших наших основних гравців не перебуває на трансферному ринку, хоча пропозицій — і не тільки щодо Шевченка і Реброва — усе більшає. Приємно констатувати, київськими динамівцями цікавляться елітні европейські клюби (повірте мені, „у черзі" — дуже гучні назви), однак наші зірки потрібні і нам — клюбові, містові, країні", — закінчив свої відповіді Григорій Суркіс.

Українці — чемпіони Ню Джерзі зі швидких шахів

У відкритому швидкому чемпіонаті Ню Джерзі, де партнерам призначено по 15-хвилин на цілу партію, перше і друге місця поділили майстер Степан Стойко та новоприбулий з України гросмайстер Олександер Стрипунський, обидва однаковими вислідами — 5,5; 1,5. Як мешканець стейту, С. Стойко здобув чашу і звання чемпіона Ню Джерзі з 15-хвилинних шахів. Як відомо С. Стойко є довголітнім членом шахової ланки УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж. Він чотирикратний шаховий чемпіон УСЦАК. Другий „Січовий" майстер, д-р Орест Попович (5'5; 2'5) здобув у цьому турнірі 5-те місце. Турнір, що його влаштував у себе 8 листопада шаховий клюб у Вестфілд, Н. Дж., притягнув 50 учасників зі стейтів Ню Джерзі, Ню Йорку і Пенсильванії.

Д-р Орест Попович

Учасники і виховники лещетарського табору для пластового юнацтва 25-31 грудня 1998 р. в містечку Фленс Фаллс і на горі Гор в Адірондакських горах штату Нью-Йорк. Понад 160 хлопців і дівчат брали участь у сьогорічному таборі, що їх щороку організує пластовий курінь "Ватага Бурлаків".

Руслан Пономарьов — переможець зонального турніру ФІДЕ

13 листопада закінчився в Донецьку, Україна, зональний шаховий турнір ФІДЕ, в якому 15-річний Руслан Пономарьов здобув першість і цим самим закваліфікувався до участи в чемпіонаті світу, що має відбутися в наступному році в Лас Веґас, ЗСА. Путівку до Лас Веґас здобув і 18-річний Олександер Зубарєв, кандидат у майстри, який мав у турнірі 27-ий рейтинг. Він ще не здобув міжнародного звання, але випередив 19 гросмайстрів і 8 міжнародних майстрів.

Підсумок табелі (перша вісімка турніру)

		точки
Р. Пономарьов	Краматорськ	7,5
О. Зубарєв	Харків	7,0
О. Шнейдер	Луганськ	7,0
І. Новиков	Харків	7,0
О. Онищук	Севастопіль	7,0
В. Невєров	Харків	6,5
Ю. Круппа	Київ	6,5
О. Романишин	Львів	6,5

Отже, репрезентантами України на чемпіонаті світу в наступному році в Лас Веґас будуть: Василь Іванчук зі Львова, який одержав запрошення раніше, Руслан Пономарьов з Краматорського і Олександер Зубарєв з Харкова.

Успішні виступи юних шахістів України

На початку листопада закінчився в Оропеса, Еспанія, шаховий турнір за першість світу серед юнаків і дівчат у вікових категоріях до 10, 12, 14, 16 та 18 років. Україну репрезентувало 15 юних шахістів. Згідно з вислідами, Андрій Волокітін зі Львова здобув срібну медалю в групі 12-річних, бронзові медалі здобули Захар Ефименко з Ужгороду в групі 14-річних, і Олена Маковецька з Каховки у групі 16-річних. Турнір проходив за швайцарською системою в 11 рундах. У дружиновій, підсумковій, таблиці Україна зайняла після Росії друге місце, третю сходинку зайняли юні шахісти Китаю.

О.Т.

Вістки УСЦАК

Управа УСЦАК складає подяку тим жертводавцям, що прислали досі свої датки на поїздку Дениса Силантьєва на світові змагання:

700 дол. — Видавничий комітет ювілейної книги про Українську гімназію в Берхтесгадені; по 100 дол. — О. Попович, делеґатура УСЦАК-Захід в Дітройті; по 50 дол. — І. Тимків, д-р Р. Слиж в пам'ять Андрія, Л. Ляміпка; 30 дол. — С. Ґлют; по 25 дол. — д-р Б. Шебунчак, С. Ґоляш, Л. Яськів, Л. і В. Кізима, І. Зінченко, С. Лукомська.

Яр-Ко

Кому вигідна угода з Росією?

25 листопада минулого року була підписана Угода про співробітництво між Державним комітетом з фізичної культури і спорту України і таким же комітетом Росії. Автори угоди шумно заявили, що вона спрямована у майбутнє...

Ця угода є ще одним російським павутинням, яким Москва старається обмотати Україну, усі ділянки життя незалежної держави. Протягом історії росіяни не один раз обдурювали наївних „малоросів", вони це роблять і тепер. Прикладів багато: пограбування належних Україні спадків імперії, крадіж кращих кораблів Чорноморської фльоти, що належали Україні, узаконення баз для російської фльоти в Севастополі (за безцінь), перебрання тактичної атомової зброї, і ряд інших обманливих актів проти України для того, щоб скорше чи пізніше втягнути її в нове ярмо.

І ось ми дочекалися ще однієї „угоди", цим разом — спортової. Звісно, угоди між спортовими організаціями різних держав цілком можливі. Хоча Україна навряд чи потребує сторонньої допомоги. Український спорт вже за короткий час незалежности добився на міжнародній арені чудових успіхів і має дальші можливості без втручання Москви іти вперед, до ще більших осягів, і тут раптом комусь забаглося втягати до цього важливого діла незалежного українського спорту найбільших ворогів України — росіян. Але...

„Ця угода, — заявив голова Державного комітету фізичної культури і спорту Іван Федоренко, — політичний документ. Для його реального втілення в життя з обох сторін створюються робочі групи фахівців, які розроблятимуть і впроваджуватимуть конкретні заходи. Серед них — проведення спільних тренувальних зборів, змагань, питання наукового забезпечення розвитку фізкультури і спорту, спільна робота на рівні міжнародних федерацій з різних видів спорту".

Очевидно, що угода є політичним документом — для Росії. Спортові чиновники Росії хочуть контролювати розвиток спорту в Україні. Спільні тренувальні збори, змагання і всі інші заходи будуть далі русифікувати спортові кадри України, адже розмовною мовою буде — російська... Угоду інакше не можна назвати, як ганьбою для українського спорту. Сором і ганьба в очах країн Европи і взагалі світу, що понад 50-мільйонова Україна не може сама упоратися із своїм спортовим господарством і бездумно лізе в пащу смертельного ворога. Леонід Тягачов — чільний чиновник Росії, з яким Федоренко підписав цю горе-угоду, між іншим, відзначив, „що йому дуже приємно виконати доручення уряду Росії — підписати угоду між нашими країнами". Очевидно, Тягачов має чому радіти, він солідно попрацював, щоб затягнути наївного Федоренка до цього спільного спортового „котолка". В інших точках „угоди" говориться про спільну підготовку до Олімпіяди в 2004 році в Атенах. Підготовка буде проводитися на спортових базах Криму. Отже, буде додаткова можливість росіянам поширювати і так глибоко закорінену на цьому півострові русифікацію. Чи потрібне це Україні?

Спорт в Польщі, Чехії, маленькій Словаччині, Мадярщині, Румунії розвивається нормально, самостійно, нікому навіть на думку там не приходить пхатися до Росії чи інших країн Европи, а наші „малороси" не можуть обійтися без втручання „старшого брата".

О. Твардовський

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛИСТОПАДІ 1998 р.

Ч. В.	Організатор	Придбав у листопаді	Сума забезпечення	СП	ЮЛ	КБ	Разом у 1998
	Округа БАЛТИМОР						
15	О. Зинюк	1	5,000				6
	Округа ЧИКАҐО						
259	Ю. Ґуґлик	1	3,000				6
379	М. Лущак	1	5,000				3
399	А. Скиба	10	187,000				28
457	Н. Шуя	1	3,000				1
		13	**198,000**				
	Округа ДІТРОЙТ						
165	М. Пелехатий	1	5,000				3
183	П. Залуга	2	13,000				2
		3	**18,000**				
	Округа КЛІВЛЕНД						
358	О. Палащенко	1	5,0000		1		3
	Округа КОННЕКТИКАТ						
67	Ф. Стубан	1	10,000				2
	Округа МОНТРЕАЛЬ						
465	Т. Мороз	2	6,000				8
	Округа НЮ ЙОРК						
8	М. Кульчицька	1	3,000				3
194	О. Лопатинська	1	3,000				10
200	Д. Пригода	1	10,000				7
		3	**16,000**				
	Округа ОЛБАНІ						
13	М. Філь	1	3,000				9
266	В. Кривулич	1	5,000				5
		2	**8,000**				
	Округа ПІВНІЧНОГО НЮ ДЖЕРЗІ						
70	І. Даниляк	3	53,000		2		12
	М. Галущак	1	25,000				
76	А. Воробець	2	16,224		1		15
134	Я. Кочарський	8	40,000				21
171	Л. Старух	1	10,000		1		1
172	С. Косоноцький	1	2,000	1			6
234	Е. Остиславський	2	25,000		1		34
287	Д. Ясінська	1	3,000				10
		19	**174,224**	**1**	**5**		
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ						
422	В. Євтушенко	1	5,000				3
	Округа ПІТТСБУРҐ						
63	М. Турко	2	10,000	1			3
113	Д. Рейзгард	1	3,000				2
		3	**13,000**	**1**			
	Округа ШАМОКІН						
98	О. Дудіш	1	3,000	1			1
382	Ю. Кресина	1	2,000	1			5
		2	**5,000**	**1**			
	Округа ТОРОНТО						
432	О. Свистун	1	3,000				6
888	М. Хомин	1	25,000			1	57
		2	**28,000**			**1**	
	Округа ЦЕНТРАЛЬНОГО НЮ ДЖЕРЗІ						
155	Я. Завійський	3	30,000				7
372	С. Лонишин	1	10,000				2
		4	**40,000**				
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ						
496	М. Пилип'як	1	5,000				8
777	Й. Бінчак	2	64,000				23
	Я.Кочарський	1	5,000				

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИСТОПАДІ 1998 року

П.Ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл. у листопаді	Придбано чл. разом	Забезпечення на суму у листопаді	Забезпечення на суму разом у 1998
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1.	Філядельфія	32	1	47	5,000	419,005
2.	Піттсбург	12	3	41	13,000	240,000
3.	Аллентавн	10	—	16	—	148,129
4.	Шамокін	10	2	24	5,000	245,000
5.	Вілкс Бери	6	—	9	—	56,000
	Разом	**70**	**6**	**137**	**23,000**	**1,108.134**
	Округа МЕРИЛЕНДУ					
1.	Балтимор	5	1	8	5,000	81,000
	Округи НЮ ЙОРКУ					
1.	Ню Йорк	21	3	64	16,000	533,999
2.	Сиракюзи	9	—	19	—	161,000
3.	Рочестер	7	—	11	—	42,000
4.	Олбанілл	4	2	35	8,000	221,000
5.	Баффало	3	—	8	—	76,000
	Разом	**44**	**5**	**137**	**24,000**	**1,033,999**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ					
1.	Північного Ню Джерзі	21	19	120	174,224	1,626,116
2.	Центрального Ню Джерзі	9	4	27	40,000	270,000
	Разом	**30**	**23**	**147**	**214,224**	**1,896,116**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО					
1.	Чикаго, Ілл.	17	13	46	198,000	595,000
2.	Дітройт, Миш.	13	3	48	18,000	383,000
3.	Клівленд, Огайо	10	1	13	50,000	220,000
4.	Янгставн, Огайо	3	—	1	—	5,000
	Разом	**43**	**17**	**108**	**266,000**	**1,203,000**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ					
1.	Коннектикат	9	1	28	10,000	284,000
2.	Бостон, Ма.	4	—	10	—	61,000
3.	Вунсакет, Р. Ай.	3	1	11	25,000	261,000
	Разом	**16**	**2**	**49**	**35,000**	**606,000**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1.	Центральна	5	—	3	—	20,000
2.	Міннеаполіс	4	—	5	—	108,000
	Разом	**9**	**—**	**8**	**—**	**128,000**
1.	Необ'єднані Відділи в Америці	14	4	38	74,000	1,050,000
	Округи КАНАДИ					
1.	Торонто, Онт.	13	2	66	28,000	3,525,232
2.	Монтреаль, Кве.	5	2	17	6,000	70,000
3.	Ніягара, Онт.	6	—	3	—	9,000
4.	Захід Канади	7	—	2	—	20,000
	Разом	**31**	**4**	**88**	**34,000**	**3,624,232**
	Загальна сума	**262**	**62**	**720**	**675,224**	**10,730,481**

Марійка Остиславська,
Організаційний Відділ

Що чекає нас за порогом III тисячоліття?

Відомо, що відчуття часу властиве всьому живому. Тварини, риби, птахи мають у собі так званий біологічний годинник, який ніколи не помиляється. Тонко реаґують на час рослини, достеменно знаючи, в яку пору дня треба розкривати пелюстки. Гомо сапієнс за довгу еволюцію притупив деякі зі своїх первісних інстинктів, і плин буття визначає переважно за годинником на руці. А все ж і для нас, людей технократичної цивілізації, час є не чисто умоглядною, абстрактною категорією — він залишається, усвідомлюємо ми це чи ні, актуальним психологічним чинником, що змушує кожну живу душу „ставати навшпиньки" перед порогом у нове десятиріччя, сторіччя, а тим більше, як от тепер, — у нове тисячоріччя. Що там, за цим порогом? Щось тривожне, зле? Чи навпаки — тріюмф добра та світла? Мабуть, буде всього потроху, але перш ніж звернутися до футурологічних передбачень, візьмімо до уваги, що вже саме зацікавлення майбутнім є позитивною, оптимістичною прикметою — вона свідчить про небайдужість людей до самих себе, тобто про внутрішнє здоров'я людства.

Внутрішньо здорове людство зможе розв'язати багато проблем, які сьогодні захмарюють наш небокрай.

Ніщо так не підживлює апокаліптичні настрої, як страх перед екологічною кризою — з усіх можливих криз вона здається найімовірнішою. Редаґуючи книжку „Правда про стан плянети", відомий еколог Роналд Бейлі спеціяльно зустрівся зі студентами Американського університету, щоб запитати, хто з них вірить в те, що екологічна катастрофа є неминучою. Всі, хто був в авдиторії, піднесли руки...

А тим часом сам Р. Бейлі, під впливом наукою підтверджених фактів, зрікся песимізму щодо майбутнього. За останні 25 років відбулося суттєве поліпшення стану плянети. Занечищення ще триває, однак повітря стало набагато чистіше, ніж на початку 70-их років. Наприклад, відтоді вміст двоокису сірки у повітрі зменшився наполовину, двоокису вуглецю — на 60 відсотків, кількість диму і пилу впала на четверть. Поліпшилася якість прісних вод.

Не справдилися прогнози вчених, які виходили з теорії Мальтуса: мовляв, населення Землі зростає так швидко, що врешті-решт настане голод. 30 літ тому біолог Ерліх у своїй книжці „Вибух популяції" впевняв, що ще до кінця цього тисячоріччя від голоду вимруть мільйони й мільйони. Слава Богу, він помилився. У порівнянні з 1950 роком населення Землі подвоїлося, але кількість вироблюваних харчів збільшилася за цей же час майже у чотири рази.

Середня тривалість життя на плянеті виросла з 46.5 року у 1950 році до 64 літ в 1995 році. Це могутня позитивна тенденція!

До 2040 року на Землі проживатиме вже 8 мільярдів осіб. Чи не виникне тоді проблема з харчами? Професор Пол Ваґнер з науково-експериментальної сільсько-господарської станції у стейті Коннектикат підрахував, що навіть для 10 мільярдів людей харчів вистачить, і при цьому не треба буде й збільшувати площі під сільсько-господарські угіддя — тільки за рахунок вдосконалення технологій і підвищення врожайности.

Ще одне джерело апокаліптичної тривоги — згубний вплив хемічної промисловости на здоров'я і збільшення у зв'язку з цим ракових захворювань. Професори Каліфорнійського університету Брус Еймс і Луїс Ґолд, авторитетні дослідники раку, прийшли до висновку, що страхи — даремні: лише 2 відсотки смертей від раку були зумовлені хемічним занечищенням довкілля. Зате сьогодні є вже не тільки ефективні засоби діяґностування цієї хвороби, але й способи її лікування на ранніх стадіях.

До хемічних небезпек належить давнє застереження, що різна синтетика в довкіллі, зокрема ДДТ, абсолютно невтралізує сексуальну сферу і позбавить людський рід здатности народжувати дітей. Нічого подібного не сталося, а вміст ДДТ у тканинах людського організму, після заборони застосування цього хемікату, зменшився у 10 разів.

„Зелені" усього світу давно провіщували, що от-от порушиться природний баланс біологочних видів. Чверть століття тому біолог Норман Майєр у книжчі „Ковчег тоне" стверджував, нібито з вини людини щодня зникає 100 видів живих істот. Цифра виявилася неймовірно перебільшеною. **Починаючи від 1973 року, кількість видів тварин, занесених у спеціяльний список, зменшилася тільки на сім.**

Нарешті, „майже доведеною" науково є теорія зникнення захисного озонового шару довкола плянети, що, крім масових захворювань, спричинить потепління клімату. Підстави для занепокоєння справді є, однак вони базовані на комп'ютерному моделюванні кліматичних процесів ще 70-их років. Дані, одержані з метеорологічних сателітів, стверджують, що за останні 20 років змін у кліматі Землі не сталося. Та щоб не мати сумнівів, вчені знову й знову вдосконалюють методи дослідження, щоб сказати напевне, яких заходів слід вжити в майбутньому. А паралельно триває пошук технологій, які зменшать викид в атмосферу вуглекислоти.

Все це дало підставу для проф. Р. Бейлі сказати вашінґтонським студентам:

„Хоча багато з вас будуть розчаровані, та я з повною відповідальністю за свої слова мушу сказати, що вас чекає чудове майбутнє!".

П. Часто

(За матеріялами американських футорологічних журналів і книжок).

В КІНЦІ НОМЕРА

Каділяк — ім'я д'Артаньяна

Який гарний „каділяк" промчав повз вас по маґістралі! Звідки така назва — „каділяк"? Це прізвище француза, який заснував столицю американського автомобілебудування — місто Дітройт. Його звали Антуан де ля Мот Каділяк, і він походив з французької провінції Гасконь. Саме він був прообразом славетного мушкетера д'Артаньяна в повісті Олександра Дюма. Каділяк зробив кар'єру в Парижі: він був розумний, хоробрий, чесний і знався на мистецтві шпаги. Король Франції Людовик XIV оцінив здібності гасконця й вирядив його на службу до Америки. Було це у 1683 році. Наступного року Каділяк прийняв командування воєнним фортом на озері Мічиґан і служив там до 1699 року. Якось із загоном у 50 солдатів, узявши 50 поселенців і двох священиків, Каділяк вирушив в похід до місця, де збирався заклasти місто Дітройт. І таки заклав його, переселився до нього і почав розширювати. Згодом король перевів його на вищу посаду до Луїзіяни, звідки у 1717 році Каділяк повернувся до Франції. Решту свого життя він провів у родовому замку біля дружини і дітей, яких вони мали тринадцять.

Веселий олівець Всеволода Маґаса

ПЕРЛИ

Серед жіночих прикрас незамінною є перлина (наукова назва — Pteria sterna), видобування якої сягає в давнину історії людини.

Найцінніші перлини вирощують устриці Перської затоки. Перлина утворюється, коли неприродна частка потрапляє в нутро устриці, наприклад, зернина піску, котра подразнює її тіло. Обводячи цю небажану зернину піску перловою речовиною, котра тверднe, устриця витворює перлину у формі круглої блискучої кульки.

Мехіканській затоці індіяни вивували перлини ще у VIII столітті до християнської ери.

Коли еспанські конкістадори у XVI столітті причалили до Каліфорнійської затоки, тут уповні було розвинуте видобування перлин індіянами. З часом, коли еспанці закріпили політичне володіння в Мехіко, перлини стали важливою складовою торговельної здобичі в европейських ювелірних підприємствах. Околиця Каліфорнійської затоки тоді теж стала відома з постачання мушлі перлової устриці, з якої виробляли ґудзики у Франції. Відповідно з дослідами одного з мехіканських університетів, з Каліфорнійської затоки між 1580 і 1857 роками вивезено 95,000 тонн мушлі устриці. Тільки з початком нашого століття Мехіко почало видобувати перлини. Початкові видобування були на острові Ісля Еспіріту Санто в Каліфорнійській затоці у 1903 році. Однак надмірне видобування перлин у згаданій місцевості протягом довшого часу почало загрожувати загибеллю устриці в цих водах. Організації охорони природи при мехіканському уряді змушені були ввести охоронні заходи.

В минулому десятилітті уряд Мехіко почав розглядати можливості для поліпшення економіки країни. Дійшли до висновку, що вирощування перлин має багато користей. Первісна — вирощування перлин не шкодить природі. Друга — можливість заохотити закордонних вкладів у вирощування перлин. Звіти Банко де Мехіко виявляють неабияку присутність закордонних вкладів.

Затруднено тут і мехіканських науковців, які шукають засобів вирощуванні перлин кращої якости. Завдяки цьому, в 1995 році видобуто 2000 перлин, а в 1996 — 5000. За час вирощування перлин у Каліфорнійській затоці науковці Мехіко набули неабиякі наукові досягнення у вирощуванні перлин. Ціна за одну вирощувану перлину цієї околиці становить від 14 до 58 дол. Спосіб вирощування відбувається занечуленням устриці, відтак обережно відчиняють її та вкладають заздалегідь приготовану маленьку кульку, виточену з річкової устриці. Защеплену морську устрицю вкладають у дротяні кошики та занурюють у воду затоки. Збирання перлин починається після одного або двох років. Якість мехіканської, природно вирощуваної перлини високо ціниться на ринку ювелірних виробів та різниться від китайської річкової перлини, яка є штучно вибілена промінням радіяції та хемічно очищена. Уряд Мехіко покладає великі надії на підсилення економіки вирощуванням перлин.

Едвард Кухар

Перша жарівка Ню Йорку

В Різдвяний та Новорічний час міста і села спалахують міріядами різнокольорових лямпочок, витворюючи святкову фантазію світла. Та й у будні дні нам не бракує „штучних сонець". Вулиці Ню Йорка, наприклад, вражають кожного світловою рекламою. А ще не так давно...

Перша електрична лямпа в Ню Йорку засвітилася у 1880 році в будинку Морґана на розі Медісон авеню і 36-ої вулиці. У підвалі було встановлено динамомашину, яку обслуговував інженер. Так почалося поширення винаходу міського телеграфіста Томаса Едісона, який в 1869 прийшов до Ню Йорку бідним хлопцем, а вже через сім років мав 122 патенти на винаходи і власний маєток у Менло Парку.

ХРИЩЕННЯ...

(Продовження зі стор. 14)

родне, поверхове. В основному воно стосується зовнішнього, теоретичного, демонстративного, а не внутрішньо-практичного способу життя, й окрім того, відбувається при паралельному шаленому напливі аморальних стереотипів довколишнього світу. Значний відсоток, якщо не більшість, тих, хто іменує себе християнами, відповідно до біблійних вимог такими не є.

Щоб спробувати з'ясувати головні причини такого становища, звернемося до останнього повеління Христа за час Його першого приходу. „Тож ідіть, — звертався Господь до своїх учнів, — і навчіть всі народи, христячи їх в Ім'я Отця і Сина і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів!" (Мт. 28:19-20). Ісус не випадково саме таким чином розставив головні акценти небесного Вчення, адже, будучи ще у звичайному людському тілі, він надзвичайно чітко визначив корінь зла, головну причину гріховности людей: „Духа правди... світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає" (Ів. 14:17). Тому, виходячи із цих слів, дивлячись правді у вічі через призму жорстоких реалій, можна, на жаль, констатувати, що, на нашу думку, більшість із нас не є сьогодні справжніми християнами, поперше, через елементарне незнання (й відповідно — невиконання) хоча б десяти Божих заповідей, не кажучи вже про детальне розуміння, наприклад, суті перелюбу з метою запобігання порушення сьомої заповіді (3 М. 18:4-30; 5 М. 22-23). А оскільки за перелюб прокляття спадає аж на десять поколінь, що є винятком у Біблії, і за що, скоріше за все, Отці церкви назвали перелюб та вбивство своєрідними „вратами аду" для порушників, а також, зважаючи на жахливу статистику, згідно з якою в Україні на 100 жінок у рік робиться 140 абортів (проти, наприклад, 5 у Нідерляндах), можна вже не дивуватися щодо причин прокляття нашої нації. Територія України перетворилася на своєрідний, язик не повертається вимовити, онаучнений „цивілізований" крематорій для немовлят. Хіба Небеса можуть спокійно споглядати подібну наругу?

По-друге, якщо навіть дехто з християн і знає хоча б поверхово основи Христового вчення, то дуже малоймовірно, щоб він власними зусиллями зміг виконати Божі заповіді з причини відсутности єдиного для всіх християнських деномінацій апостольського механізму відокремлення та захисту справжнього християнина від гріховних спокус цього світу, який механізм — повинен включатися момент таїнства хрищення.

Фактично для більшости християн хрищення (а не хрещення!) як архаїчний пережиток перетворилося в обтяжливий ритуал-комедію і, що найголовніше — відбувається не відповідно до біблійної методики перших християн, ставлячи під сумнів таким чином сам факт здійснення найбільшого християнського таїнства.

Чи можна кроплення чи обливання водою хрищеного замість повного його занурення у воду, згідно з біблійними приписами, називати хрищенням? Адже від хрищення самого Ісуса Христа, перших християн, загалом праукраїнських християн, і зовсім донедавна таїнство хрищення відбувалося через повне занурення хрищеного у воду. Так, у православному підручнику „Записки з предмету Закону Божого", виданому у 1912 році і перевиданому в Києві у 1993 році, зокрема говорилося: „Хрищення є таїнство, через яке віруючий, при трикратному зануренні тіла у воду, із закликом Бога Отця і Сина і Святого Духа, очищається від гріховного стану і відроджується у нове духовне життя". Більше того, наголошувалося, що „трикратне занурення хрищеного у воду, в ім'я Отця і Сина і Святого Духа, є найголовнішим дійством під час хрищення. Підручник зауважував, що у Римській Церкві та в лютеран допущені деякі відступи від правил древньої Вселенської Церкви під час хрищення. Зокрема, „у Римській Церкві з XIII ст., а пізніше й у лютеран, почали здійснювати хрищення через обливання чи окроплення, тоді як у древній

(Продовження на стор. 37)

ХРИЩЕННЯ...

(Продовження зі стор. 36)

Церкві воно здійснювалося через занурення, як це робиться і до сьогодні у Православній Церкві". На жаль, стосувався згаданий факт принаймні 1912 року, а сьогодні й у Православній Церкві загалом закріпився названий відступ від правил давньої Вселенської Церкви.

Погоджуючись з тим, що повне занурення у воду є найголовнішим дійством при хрищенні, хочемо застерегти від поширеної сьогодні думки про можливість заміни занурення кропленням чи обливанням, і взагалі ставлення до занурення як до малозначущого фрагменту архаїчного ритуалу. Цьому фундаментальному методологічному питанню теології присвячені цілі монографії, зокрема праця Д. Котрелла „Хрищення". Не можна не погодитися з автором, який на конкретних прикладах переконливо доводить, що занурення у воду є єдиною дієвою формою хрищення! Не торкаючись теологічних нюансів методики таїнства хрищення, все ж хочемо звернути увагу на той факт, що води, або вода, присутність котрої Біблія зафіксувала вже у перших своїх віршах відразу після згадки про Божого Духа (1 М. 1:2), очевидно грає визначальну ролю у момент містичного очищення всього людського — як душі, так і тіла від гріховности перед безпосереднім прийняттям дару Святого Духа! А якщо такого повного очищення тіла (можливо, внаслідок зовсім недавно відкритого наукою явища пам'яті води) не відбулося через неповне охоплення тіла водою підчас окроплення чи обливання, то чи правомірно взагалі говорити про реальне здійснення таїнства хрищення? Адже Ісус Христос наголошував, розшифровуючи термін „народження згори": „Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже" (Ів. 3:5). Христос спочатку говорив про воду як передумову очищення тіла для входження Духа. Якщо ж такого очищення через біблійну методику занурення у воду не відбулося, то чи справедливо говорити про наявність Духа? І вельми непереконливими виглядають арґументи опонентів про символічне призначення таїнства хрищення. Бо ж тоді було б зовсім непотрібно абсолютно безгрішному Ісусу Христу нам для прикладу йти христитися у воду річки Йордану до Івана Христителя, наголошуючи усім нам для науки, що „...так годиться нам виповнити усю правду" (Мт. 3:15; Ів. 13:15).

Це справді сьогодні чи не найважливіші нерозв'язані питання — як християнської теорії, так, і насамперед, практики, від якої власне і залежить наявність благословення на Землі (як особистости, так і народу) й можливість спасіння безсмертної душі. І таких вагомих проблем накопичилось у християнстві протягом століть чимало. А відповідати на них у першу чергу керівникам християнських конфесій рано чи пізно все таки доведеться, якщо не перед людьми, то перед Богом. Найреальніший спосіб їх розв'язання — утворення на першому етапі узгоджувальних комісій із представників різних деномінацій. І можливо, саме такі узгоджувальні комісії, працюючи над розв'язанням найзлободенніших питань християнської практики, започаткують перші реальні кроки до екуменічного єднання християн, „...щоб всі були одно" — згідно з волею Творця. Каталізатором прискорення цих благодатних процесів, очевидно, стане наближення другого тисячоліття та, можливо, близький Другий прихід на землю Божого Сина.

Одним з можливих варіантів методики нової євангелізації для за-

(Закінчення на стор. 38)

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

X — 98

200 дол. **інж. Ігор Коцур (в пам'ять дружини бл. п. д-р Любомири Коцур);**
100 дол. Анна Максимович;
50 дол. члени Українського Народного Дому — Ірвінгтон, Н. Дж.;
25 дол. Каролина Конрад.

На музейно-меморіяльний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:
по 1,000 дол. з нагоди 10-ої річниці смерти д-ра Василя Палідвора дружина Марія Палідвор та доньки Ляриса Зєлик і Наталія Соневицька з родинами, Ігор і Дарія Лисі;
по 100 Олена Кульчицька, проф. Василь Ящун, Лідія Кий;
50 Зеновій і Оксана Стельмах.

Збірка Українського Патріярхального Товариства в Баффало, Н.Й. — Оксана Бережницька — голова.
150 дол. на Патріярший Фонд;
175 на Меморіял в Зарваниці;
по 50 Ангелина Слободинська, Антін і Анастазія Бішка;
по 25 Анна Седлярчук, Неоніля Сайкевич, Іван і Марія Горбачуки;
15 Неоніля Сайкевич — на УГК Храм в Києві;
10 Іван і Анна Кордупель — в пам'ять бл. п. Марії Польової.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Гартфорді, Конн. Олександер Пришляк — голова.
Збірка на музей — заповідник Патріярха Йосифа в селі Заздрість, зложили:
50 дол. Мирослав і Марта Ломага;
45 Ірена Кливак;
по 25 Надія Гафткович, Олександер і Анна Пришляк, Іван і Леся Яриш, д-р Михайло і Іванна Яцух;
по 20 Мирон і Ірена Ґудз, Стефанія Стасишин, Анна Табель;
15 Богдан і Іванна Козак;
по 10 Евген Борейко, Стефан і Галина Волянський, Катря Гадзевич, Осип Гладун, Іванна Гринь, Мирон і Марія Зелез, Павло і Галина Кебало, Іван Ковальчин, Мирон і Марія Кузьо, Роман і Меланія Кузьма, Роман і Соня Платош, Антін і Анна Наконечний, Тадей і Аліса Похоляк, Петро і Стефанія Пришляк, Любомир, Валтрат Рокицький, Александер і Леся Рудзінський, Ігор і Наталія Рудько, Евген і Стефанія Сиротюк, Лев і Ольга Стеткевич, Ярослав і Ева Ткачук, Андрій і Ірена Бойко;
по 5 Орест і Оксана Кузьма, Марія і Іван Свірський, Марія Цьопка, Іван і Марія Шкірка, Марія Шпинда, Михайло Олійник.

Листа ч. 062 — збірка в Гантері, Н.Й. — Збирав Маркіян Титла, зложили:
100 дол. д-р Теодозій і Люба Крупа;
по 50 Евген і Богданна Титла, Богдан і Галина Титла, Маркіян і Наталка Титла, Володимир і Богданна Слиж, Зенон і Дарка Ушак, Нестор Близняк, Мирон і Оля Гнатейко;
по 30 Олесь і Ліда Пясецькі, Ярослав і Люба Федун;
по 25 Богдан і Оксана Кузишин, Ігор і Леся Магун, Михайло Ренасевич, Любомир і Ляриса Зєлик, Іван і Христя Клюфас, Єрко і Оля Палидович, Юрій Стиж, Олесь Геврик, Адріян і Адя Геврик;
по 20 Юрій Клюфас, Д. і Л. Поритко, Оксана Луцька, Роман і Ляриса Андрушків, Олесь Крамарчук, Софія Геврик, Марко і Анна Бура, Тиміш і Мирося Ганкевич, Богдан Андрушків, Юрій і Наталка Струтинські, Віталій і Таня Кейс, Юрій і Оля Стасюк, Богдан і Ліда Крамарчук;
по 10 Теодор Кулик, Юрій Кісілевський, Марія Бакалець, Богдан і Ліда Куропась;
5 Богдан і Люба Кутний.

Листа ч. 059 — збірка в Гантері, Н.Й. — збирала Ольга Кобзяр, зложили:
100 дол. Стефанія Іванчук і Люба Федун;
50 Юрко Темницький;
35 Теофіль і Іванна Кулик;
по 25 Андрій і Катерина Бук, Ігор і Наталія Соневицькі, Ламбіка, родина Ринасевичів, Стефан Пурій, Софія Андрушків, Орест і Дарія Темницький, Оріх і Соня Темницький, Олег Склепкович;
по 20 К. Шевчук, Остап і Іванна Тарасовські, отець д-р Володимир Фігель, І.К. Григорович, Ольга Магоцька, М. Угорчак;
по 10 Г. Плекачевська, Марія Шумило, Таня Зимна, д-р Іларіон Човган, Марія Кузишин, О. Делла Кава, Софія Патрило;

В пам'ять б л. п. Б. Ясеницького зложили:
50 дол. Дмитро Круль;
40 Володимир і Наталія Грицик;
35 Ольга Кобзяр;
по 25 Ярослава Панчук, Дарія Самотулка;
20 Марія Храплива.

XI — 98

зложили:
140,773.92 дол. зі спадку бл. п. Марії Кобринської, Елмгерст, Н.Й. на Український Католицький Університет в Римі;
по 200 Товариство Українських Сеньйорів у Філядельфії на висилку пакунків в Україну, Н.Н. на „Світлий Дім" в Одесі;
по 100 Марта і д-р Тетяна Доберчак — в пам'ять бл. п. отця Митрата Володимира Андрушківа, Богдан Принада — в пам'ять родичів бл. п. Принади Теодора і Тереси;
по 50 Дарія Лиса — в пам'ять бл. п. Юліяни Бак-Бойчук, д-р Леонід Мостович;
40 Марта Рудик;
30 Ольга Бочна;
по 25 Наталія Гевко, Александер Кединський, Ярослав Червоняк, Стефанія Обущак, Герри Павлишин, Петро Бурик, Люба Артимишин, Анна Клос, Каролина Конрад, Оксана Поритко;
по 20 д-р Романа Навроцька, Іван Цьолко, Ф. Серабин;
по 10 Ксеня Підгірська, д-р Олег Волянський.

На музейно-меморіяльний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:
1,000 дол. Теодор і Марія Флюнт;
по 100 Зенон Куровицький, Михайло і Мирослава Цайківські;
25 Іванна Кононів;
10 Володимир і Марія Левицькі.

X і XI — 98

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-738645

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

**7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027.**

Вшанували світлої пам'яті іконописця

Михайло Дмитренко біля створеної ним ікони Матері Божої, 1993 рік.

15 листопада 1998 року, з нагоди п'ятої річниці освячення запрестольної ікони Божої Матері, яку подарував православній церкві св. Андрія, Київського Патріярхату, мистець Михайло Дмитренко, відслужено Панахиду за спокій душі та Вічну Пам'ять нашого незабутнього майстра.

Він був повний життя, плянів на майбутнє, його можна було бачити на всіх імпрезах, щонеділі в церкві. Кожного року їздив у Бавнд Брук, де обходив могили своїх приятелів. Він жив серед нас — такий доступний, товариський, його хата була завжди відкрита для приятелів та знайомих, ніколи не дав відчути своєї вищости, але невимірно вищий насправді був. Вже півтора року, як маєстро відійшов у засвіти, але залишив нам частину своєї душі — в кожній іконі, в кожному портреті, в кожній церкві, ним розписаній. Своє життя він присвятив творенню краси.

Буваючи в церкві Непорочного Зачаття у Гемтремку, не можу надивуватись з її краси. Часто туди приходять екскурсії, щоб подивляти цей чудовий храм.

Панахиду відслужили владика Олександер Биковець та священик Валерій Ковальчук. Під час поминок приятелі згадували про цікаві моменти з життя маєстра. Ірена Тарнавська розповіла нам історію свого портрета, що намалював його Михайло Дмитренко ще в Німеччині.

Владика Олександер говорив по Лохвицю, що на Полтавщині, де народився маєстро, козацьке село, яке мало свій герб, про тяжке життя маєстра в Києві і про його велику любов до мистецтва, яка дала йому силу перемогти всі труднощі. Також говорив Богдан Наганів, згадуючи про останні дні життя нашого незабутнього маєстра.

Ми започаткували збірку на Острозьку Академію в пам'ять маєстра, і якщо б він був серед нас, то напевно його пожертва на цю академію, де панує українська мова, була б найбільшою.

Залишив маєстро Дмитренко величезну спадщину для своєї нації — шкода, що церкви, ним розписані, стоять не нашій землі, — але його портрет та монографію треба вислати до Острозької Академії, щоб він міг зайняти почесне місце серед велетнів української нації в стінній галерії академії.

Якщо хтось з читачів бажає приєднатись до нас своїми пожертвами, ми, приятелі незабутнього маєстра Михайла Дмитренка, будемо вдячні.

Чеки можна висилати на адресу голови парафіяльної ради церкви святого Андрія Первозванного в Дітройті Сергія Лазуренка: Mr. D. Lazurenko, 4947 Alger Rd, Warren Mi 48092.

Списки жертводавців будуть опубліковані в пресі, а зібрані фонди передані адміністрації Острозької Академії в пам'ять нашого незабутнього маєстра.

ХРИЩЕННЯ...

(Закінчення зі стор. 37)

галу православних і католиків може стати добровільне відвідання ними спеціально створеного задля цієї мети курсу лекцій, який читатимуть свої священики, для загального ознайомлення з головними доктринами християнства та детального вивчення 10 Божих заповідей. Після відвідання повного курсу лекцій слухач отримує диплом з пам'яткою (наприклад, символ віри і 10 заповідей з їх детальним тлумаченням). У випадку, коли слухач твердо вирішив щиро покаятися від раніше вчинених свідомих та несвідомих гріхів і стати справжнім християнином, постійно живучи без порушень Божих заповідей, він дає згоду на прийняття водного хрищення через повне занурення, якщо в дитинстві його христили через окроплення чи обливання. Дату водного хрищення і отримання Святого Духа (про це також видається оригінальний документ) охрищений відзначатиме як дату другого народження — духовного народження, „народження згори", за словами Христа (Ів. 3:3).

Але якщо слухач, відвідуючи курси, відчуватиме, що серце його знаходиться не у пошуку Божої правди, а обтяжене турботами про матеріяльні статки, як у багатого юнака з притчі Спасителя (Мт. 19:16-26), то чи варто взагалі город городити?

Не повинна осторонь цих благотворних процесів стояти й держава, в інтересах якої, власне, є реальна християнізація її громадян (до чого закликають вже навіть письменники), що у першу чергу сприятиме швидкому покращенню криміногенної ситуації. Держава, турбуючись про свої інтереси національної безпеки, насамперед повинна якнайшвидше (аналогічно до заходів інших держав, особливо з сткомуністичним минулим), по перше, максимально обмежити потрапляння на загальнодоступні засоби інформації (у першу чергу телебачення) найрізноманітніших форм насильства й еротики, і, подруге, сприяти запровадженню до основного компоненту програм освітніх установ різних рівнів, починаючи з дитячих садків, курсів християнської етики (орієнтовну програму та перший посібник вже видали і далі поглиблено працюють у цьому питанні Львівське, Івано-Франківське й Тернопільське обласні управління освіти).

Українці зокрема, загалом слов'яни, або усім миром подолають згубну практику неправди і подвійної моралі в усіх без винятку сферах суспільства (насамперед релігійній), або ж поступово вимиратимуть як порушники Божого закону, звільняючи місце для більш достойних.

Володимир Кухарський,
бакалавр теології,
член Тернопільського
обласного проводу
Конґресу Української Інтеліґенції

ПОМЕР Д-Р РОМАН ГОЛІЯТ

Д-р Роман С. Голіят передає статтю ред. Антонові Драганові

24 грудня 1998 року помер в Ню Йорку д-р Роман Голіят, довголітній співробітник „Свободи" і кореспондент численних українських пресових органів у США.

Народжений 4 серпня 1921 року в Старому Місті, біля Підгаєць, приїхав з родиною до США після Другої світової війни, включився в громадське життя, працюючи рівночасно інженером-креслярем. Був членом-кореспондентом Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку і членом Спілки Українських Журналістів, займаючи важливі пости в її управі.

Від 1950 року і майже до самої своєї смерти постійно дописував до „Свободи", був автором численних рецензій на чужомовні праці, які заторкували українські питання.

Від 1962 року був секретарем 19-го Відділу УНСоюзу, успішно здійснював різні акції, зокрема збірку на Український Католицький Університет в Римі.

Покійний залишив в смутку дружину Євгенію та двох синів, Юрія і Едварда, з родинами.

Парастас відбувся у вівторок, 29 грудня, о год. 7:30 вечора, в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, а похоронні відправи — в середу, 30 грудня, в церкві св. Юра, о год. 9:30 ранку. Похоронено св. п. д-ра Р. Голіята на цвинтарі „Гейт оф Гевен" (Небесна Брама) в Гавторн, Н.Й.

ПОДЯКА

18-го серпня 1998р. відійшов від нас у вічність наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ОЛЕГ ЛИСЯК

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку всім, які в який-небудь спосіб старалися облегшити його життя в часі довгої недуги чи то відвідинами вдома чи в лікарні, телефонічними розмовами чи листовно, які служили нам порадами та помагали в полагоджуванні різних справ, коли заходила потреба.

Зокрема дякуємо д-рові Романові Дикому за лікарську опіку і поміч в лікарні та відвідини хворого вдома.

Дякуємо о. Орестові Михайлюкові, парохові церкви св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавн, Па., за уділення хворому Найсвятіших Тайн, а відтак за переведення похоронних відправ, похоронному заведенню Насевичів за переведення похоронів, Сестрицтву св. Анни при парафії св. Архистратига Михаїла, а зокрема його голові Стефанії Колодій, за приготування і переведення тризни.

Дякуємо всім рідним, знайомим, друзям і приятелям за їхню поміч, вислови співчуття, молитви та Служби Божі за спокій душі покійного.

Зокрема дякуємо всім членам 1-ої УД УНА за участь в Парастасі та похоронах.

Дякуємо всім, що зложили свої пожертви на різні цілі в пам'ять покійного Олега Лисяка.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ ПОКІЙНОГО ЗЛОЖИЛИ НА:

Церкву св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавн, Па.	1,210 дол.
ОМУС	115 дол.
Вісті Комбатанта	670 дол.
Харитативну Службу Комбатантів	150 дол.
УМХС	50 дол.
Радіопрограму Визвольного Фронту	20 дол.
На Служби Божі за душу покійного	350 дол.

Ще раз найсердечнішу подяку всім складають горем опечалені
дружина МАРІЯ і син ОЛЕГ ЗЕНОН

У СОРОКОВИЙ БОЛІСНИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ
з волі Божої на вічний спочинок найдорожчої та незабутньої

бл. п.

ІРИНИ ЧАЙКІВСЬКОЇ

буде відправлена заупокійна

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Миколая в Пассейку, Н. Дж. у п'ятницю 15 січня 1999р. о год. 6:45 ранку.

Про молитви за спокій душі покійної просить
муж БОГДАН з родиною.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
на 45-му році життя нашого найдорожчого і незабутнього СИНА

д-ра

ЮРІЯ М. ЧИРОВСЬКОГО

лікаря і хірурга, що помер 13 січня 1998 р.
За упокій його душі будуть відправлені

св. СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах, 13 січня 1999р.

Успенія ПДМ, в Маямі, о год. 10:00 ранком;
св. Івана Хрестителя, в Нюарку, о год. 6:45 ранком, 14 січня 1999 р.;
в каплиці Інституту Митрополита Андрея Шептицького, в Оттаві, Он., в Канаді.

Просимо про молитви за спокій душі Юрія.

При цій сумній нагоді складаємо на Фонд д-ра Юрія Чировського, який був започаткований під час тризни минулого року і осягнув до кінця року 5,255 дол.:
100 дол. Іванна і Микола Чировськи, батьки;
600 д-р Лев Чировський, брат з родиною;
600 мечінг фонд, Люсент Ко.;
50 о. д-р Андрій Чировський з родиною, брат;
50 о. Іван Чировський з родиною, брат.

Тепер сума фонду виносить 7,655 долярів.

Оскорблені:
батьки — ІВАННА зі СМІШКЕВИЧІВ і МИКОЛА ЧИРОВСЬКИЙ
брати — д-р ЛЕВ, о. д-р АНДРІЙ і о. ІВАН ЧИРОВСЬКИЙ з родинами

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що 22 грудня 1998 р. на 84-му році життя з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

св. п.

ЗЕНОН ОМЕЦІНСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся у вівторок 29 грудня 1998 р. з церкви Богоявлення на цвинтарі „Holy Sepulchre" в Рочестері, Н.Й.

У глибокому смутку:
дружина — ІЗАБЕЛЛА
сини — ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ і сином МИХАСИКОМ
— РОМАН
брат — ОЛЕГ з дружиною УЛЯНОЮ і родиною
швагерка — МАРІЯ ОМЕЦІНСЬКА з родиною
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Просимо про молитви за спокій душі покійного.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер 24 грудня 1998 р. на 76-му році життя передчасно відійшов від нас у Божу вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

РОМАН ГОЛІЯТ

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ЄВГЕНІЮ
синів — ЮРІЯ з дружиною ДАЯНОЮ
внука — ЮРІЯ з дружиною ДІНОЮ
внучку — ДЖЕНІФЕР
внука — ГРИГОРІЯ
сина — ЕДВАРДА з дружиною ІРИНОЮ
внучок — МЕЛАНІЮ, ЮСТИНІЮ, АДРІЯННУ
братів — ГИЛЯРІЯ з родиною
— ПЕТРА з дружиною НІОНІЛЕЮ з родиною
ближчу і дальшу родину,
а також друзів, знайомих і сусідів.

ПАНАХИДА — вівторок 29 грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — середа 30 грудня, о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а опісля на цвинтар Gate of Heaven, Hawthorne, N.Y.

Ділимося сумною вісткою, що 27 грудня 1998 р. з Волі Всевишнього, проживши 95 років, відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ТЕЩА

св. п.

ВАЛЕНТИНА ЗАХВАЛИНСЬКА

нар.в Могилеві Подільському

ПАНАХИДА була відправлена 29 грудня 1998 р. в похоронному заведенні Hines-Rinaldi в Сілвер Спрінг, Мд.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 30 грудня 1998 р. в Церкві-Пам'ятнику св. Апостола Андрія Первозванного і на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишила у глибокому смутку:
дочку — ГАЛИНУ з чоловіком СТЕПАНОМ МАКСИМЮКОМ
внучок — ІРИНУ
— НАДІЮ ЯВОРСЬКУ
невістку — ВІРУ ЯВОРСЬКУ

Щиросердечно дякуємо о. Степанові Женчухові та хорові собору св. Андрія Первозванного в Сілвер Спрінг, Мд. за похоронні відправи, всім приятелям і знайомим за вислови співчуття, квіти, молитви і пожертви.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 9 грудня 1998 р. відійшла у вічність на 75-му році життя

бл. п.

НЕОНІЛА ВАЩИНСЬКА
(З ДОМУ ОХРІМЕНКО)

ПАНАХИДА відбулася 13 грудня в похоронному заведенні Фарлей в Норт Порті, Фла.

ПОХОРОН відбувся 14 грудня з церкви св. Андрія на цвинтар Веніс Меморіял Ґарденс, Фла.

В смутку залишені:
чоловік — БОГДАН ВАЩИНСЬКИЙ
сестри — АННА НЕДОВІЗ з сином ЮРІЄМ
— ПОЛІНА з родиною в Україні
та ближча і дальша родина в США, Україні і Бразилії.

Пожертви зложені на Панахиді на фонд видання художньої української літератури в Україні — 2,195.00 дол.